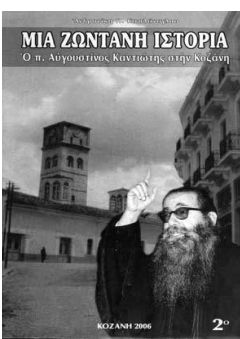
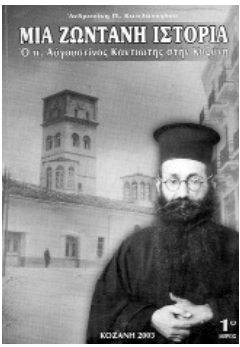

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ
ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΦΛΩΡΙΝΗΣ
Π. ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΥ ΚΑΝΤΙΩΤΟΥ
 Βιβλιοπωλείο τηλ. 2385028868, 6974931881

ΦΑΚΕΛΟΣ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Με τη δρᾶσι τοῦ ἱεροκήρυκα π. Αὐγουστίνου Καντιώτου τὰ χρόνια τῆς Κατοχῆς (1942-46) στὴ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

έδημοσιεύθη 1.12.2015 και κάτι σημαντικό:

<http://www.augoustinos-kantiotis.gr/?p=16148>

Έδημοσιεύθη στις 13.10.2010

Άπορία εκπαιδευτικού, για τις εκδηλώσεις στα 100 χρόνια
από την απελευθέρωση της Φλώρινας

Γιατί;

Παρακολούθησα από κοντά τις εκδηλώσεις που έγιναν παρουσία του μακαριωτάτου αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερωνύμου και θα ήθελα, αν μπορείτε, να μου λύσετε μία άπορία.

Γιατί από την ανδρομή των 100 χρόνων από την απελευθέρωση της Φλώρινας μέχρι σήμερα δεν αναφέρθηκε πουθενά το όνομα και η προσφορά του άειμνήστου Γέροντα Μητροπολίτη Φλωρίνης Αυγουστίνου Καντιώτη, που υπήρξε η μισή Ιστορία της Φλώρινας;

Ίσως την έρωτησι θα έπρεπε να την απευθύνω στη Μητρόπολι και κυρίως στον εκπρόσωπο αυτής π. Ιουστίνου Μπαρδάκα, που πρωτοστατούσε στις εκδηλώσεις, αλλά απεχθάνομαι τις δικαιολογίες.

Η άποσιώπησι του ονόματος του άειμνήστου αγίου Γέροντα Μητροπολίτη Φλωρίνης Αυγουστίνου δημιούργησε σε πολλούς Φλωρινιώτες έρωτηματικά. Τόσο γρήγορα ξέχασαν τον αληθινό επίσκοπο Φλωρίνης, το καύχημα της πόλεως, ή κάτι άλλο συμβαίνει;

Π. Σ.

Έκπαιδευτικός

Σχόλιο από το ιστολόγιο «ΟΜΟΛΟΓΙΑ»: 16 Αυγούστου 2012, 9:15 μ.μ.

Ιστορία της Φλώρινας χωρίς Αυγουστίνου ίσον ιστορία της Αγγλίας χωρίς Τσώρτσιλ, της Γαλλίας χωρίς Βοναπάρτη, της Ρωσίας χωρίς Μέγα Πέτρο. Αυτοί που στο αφιέρωμα της ιστορίας της Φλώρινας των τελευταίων 100 ετών άποσιώπησαν τον Καντιώτη δεν είναι μόνο κακεντρεχείς, είναι και ήλιθιοι. Ναί ΗΛΙΘΙΟΙ με κεφαλαία γράμματα. Καλά έλεγε ο Αϊνστάϊν ότι το μόνο πράγμα που είναι πιο άπέραντο από το σύμπαν είναι η ανθρώπινη βλακεία.

Και η ιστοσελίδα: Βουνίσος Άκτιβιστής

Άναδημοσίευσε το άρθρο μας και έβαλε τίτλο: **Μά ποιός είναι ο ρόλος του καταγόμενου εκ Μελίτης Άρχιμ. Ιουστίνου Μπαρδάκα?...**

Μιά ιστορία για τη δράσι του γενναίου ιεροκήρυκα της Κατοχής π. Αυγουστίνου Καντιώτη, γραμμένη από:

- 1. Τον Άστυνομικό Φάκελο του ήρωικού κληρικού, που ως εκ θαύματος δεν πολτοποιήθηκε!**
- 2. Από τα αρχεία ενός μητροπολίτου που δεν τον συμπαθούσε.**
- 3. Από πρόσωπα που έζησαν τα γεγονότα, και**
- 4. Από διηγήσεις του ίδιου.**

Έπιμέλεια: Άνδρονίκη Π. Καπλάνογλου
Σμύρνης 10 Κοζάνη, 50100
τηλ. 6974931881, 2461026668

ἄγρυπνος τις Θερμοπύλες τοῦ Βορρᾶ ἐπὶ μισὸν αἰῶνα, κάνοντας τὴ Φλώρινα ἀπρόσιτη στοὺς ἐχθροὺς της.

Ἐὰν πάλι ὑπάρχη ἡ ἀνικανότητα νὰ γράψουν ἱστορία, ἄς ζητήσουν συγγνώμη ἀπὸ τὸν φλωρινιώτικο λαό, ποὺ σχολίασε σκληρὰ αὐτὴ τους τὴν παράλειψι. Καὶ ἄς ξέρι ὅτι:

Ἡ Ἱστορία ἐνὸς τόπου, ποὺ γράφτηκε μὲ θυσίες, μὲ αἷμα καὶ δάκρυα δὲν διαγράφεται ἀπὸ τοὺς διοργανωτὰς τῶν πανηγυριῶν, ποὺ προσφέρουν στὸ λαὸ ἄρτους καὶ θεάματα ἢ μᾶλλον μόνο θεάματα καὶ πανηγύρια, ἀφοῦ δὲν ἔχουν κάτι πνευματικὸ νὰ τοῦ προσφέρουν. Θὰ πρέπη κανεὶς νὰ ἔχη μεγάλο θράσος γιὰ νὰ νομίζει ὅτι ἔτσι θὰ «ἀποκαντιωτοποιήση» τὴ Φλώρινα.

Ἐς ξέρι ὁ διοργανωτὴς τῶν πανηγυριῶν ὅτι δὲν θὰ ἀφήσουμε τὸ θέμα νὰ περάσῃ ἔτσι. Θὰ δώσουμε σύντομα στοιχεῖα γιὰ τὸ μεγάλο ἔργο ποὺ ἔκανε ὁ γίγαντας τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους στὴ Φλώρινα π. Αὐγουστίνος Καντιώτης, ἀρχίζοντας πρῶτα ἀπὸ τὰ δύσκολα χρόνια τῆς Κατοχῆς (*).

Λόγω ἐλλείψεως χώρου βλέπε τὰ παρακάτω ἄρθρα ἀπὸ τὴν ιστοσελίδα.

www.augoustinos-kantiotis.gr

1. ΕΒΓΑΛΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΦΛΩΡΙΝΑΣ ΤΟΝ ΑΕΙΜΝΗΣΤΟ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΦΛΩΡΙΝΗΣ ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟ!

<http://www.augoustinos-kantiotis.gr/?p=28646#more-28646>

Ἐπάρχουν πολλὰ σχόλια ἀπὸ φλωρινιώτικη ιστοσελίδα, ποὺ ἀντιγράψαμε τότε.

2. ΟΙ ΝΑΝΟΙ ΔΕΝ ΒΛΕΠΟΥΝ ΤΟΝ ΓΙΓΑΝΤΑ!!!

Ἐπανερχομαι στὶς ἐκδηλώσεις γιὰ τὰ 100χρονα ἀπὸ τὴν ἀπελευθέρωσι τῆς Φλωρίνης 1912- 2012, γιὰ νὰ δώσω ἀπάντησι στὸν πρωταγωνιστὴ τῶν ἐκδηλώσεων....

<http://www.augoustinos-kantiotis.gr/?p=28646>,

(*) Ὅταν γράφαμε αὐτὰ δὲν ξέραμε τίποτε γιὰ τὸν ἀστυνομικὸ φάκελο τοῦ π. Αὐγουστίνου. Ὅπως φαίνεται, ὁ π. Αὐγουστίνος ἀπὸ τὴν θριαμβεύουσα Ἐκκλησία μᾶς ἔστειλε τὸν φάκελο τῆς Ἀσφάλειας, μὲ τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα, γιὰ νὰ μὴ μπορῇ νὰ ἀμφισβητήσῃ κανεὶς ἀνθέλληνας καὶ ἀντίχριστος τις θυσίες καὶ τοὺς ἀγῶνες τῶν ἡρώων τῆς Πίστεως καὶ τῆς Πατρίδος.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

«Διαβάς εἰς Μακεδονίαν βοήθησον ἡμῖν».

Τὸ βιβλίον αὐτὸ εἶνε ἕνας αὐθόρμητος ὕμνος πρὸς τὸν Θεό, ποὺ μέσα στὴν καρδιὰ τῆς Γερμανικῆς κατοχῆς καὶ τῆς ἄγριας ξένης προπαγάνδας ἔφερε στὴ Μακεδονία ἕναν ἀληθινὸ ἐργάτη τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τὸν προστάτευσε ἀπὸ μυρίους κινδύνους.

Ὁ ἱεροκήρυκας Αὐγουστίνος Καντιώτης ἄκουσε τὸ κάλεσμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

«Ἡ Μακεδονία φλέγεται» καὶ ἔσπευσε νὰ καταταγῇ ὡς ἐβελοντῆς κληρικός, στὴν καρδιὰ τῶν γεγονότων, ἔτοιμος καὶ τὴ ζωὴ του νὰ θυσιάσῃ, γιὰ τὸν Μακεδονικὸ Ἑλληνικὸ λαὸ ποὺ κινδύνευε! Ὁ Θεὸς τὸν ἀξίωσε νὰ δῇ καρποὺς καὶ νὰ πετύχῃ τὰ ἀκατόρθωτα. Τὴν ἱστορία αὐτὴ -σύμφωνα μὲ τὰ ἔγγραφα ποὺ παραθέτουμε- μπορούμε νὰ τὴν ὀνομάσουμε θαῦμα.

Περιώδευσε τις πιδὺ δύσκολες περιοχῆς τῆς Μακεδονίας μὲ τὰ πόδια, κηρύττοντας Χριστὸ καὶ Ἑλλάδα. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς συγκλονίζονταν ἀπὸ τὰ θεϊκὰ του λόγια· Ξεχνούσε τὸν πόνο του καὶ τὴν σκλαβιά του! Πλησίαζε τὸν Θεό. Παρηγορεῖτο, συμφιλιώνετο μὲ τοὺς ἀδελφούς του καὶ ἀνατίναζε στὸν ἀέρα τὴν καλοστημένη ξένη προπαγάνδα τῶν συμμάχων τοῦ Χίτλερ!!!

Παραθέτουμε στοιχεῖα τοῦ 1943, τῆς δύσκολης ἐκείνης περιόδου, καὶ παρουσιάζουμε ἕνα ἄγνωστο κομμάτι τῆς ἱστορίας, ὅχι μὲ δικὰ μας λόγια, ἀλλὰ μέσα ἀπὸ ἀπόρρητα ἔγγραφα τοῦ Ἀστυνομικοῦ Φακέλου τοῦ π. Αὐγουστίνου, ποὺ διασώθηκε σὰν ἀπὸ θαῦμα. Ὅλοι οἱ φάκελοι παραδόθηκαν στὴν πυρὰ ἢ δόθηκαν γιὰ πολτοποίησι, ἕνας μόνον σώθηκε. τοῦ π. Αὐγουστίνου Καντιώτου! Τυχαῖο;

(*) Ὁ φάκελος τῆς Ἀσφαλείας τοῦ π. Αὐγουστίνου Καντιώτου, ποὺ δὲν καταστράφηκε ἀπὸ τὴν πολτοποίησι καὶ φύλαγε τὰ πολύτιμα ἔγγραφα. Ἡ ἐσωτερικὴ μεριὰ ἔχει δυστυχῶς καταδικασθέντες Ἑλληνας ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς καὶ τοὺς καταδότες τους. Τὰ ὀνόματα δὲν διαβάζονται.

Ἀσφαλῶς ὄχι. Πῶς σώθηκε; Οὔτε ἐμεῖς μπορούμε νὰ τὸ ἐξηγήσουμε, γι' αὐτὸ τὸ ἀποδίδουμε σὲ θαῦμα. Ἐνα δεύτερο θαῦμα εἶνε ὁ ἀπίθανος τρόπος ποὺ ὁ φάκελος ἦρθε στὰ χέρια μας, καὶ μάλιστα τώρα, ποὺ προδίδεται ἡ Μακεδονία καὶ ξεπουλιούνται τὰ πάντα στὴν Ἑλλάδα!

Μὲ τὴν θεωρία τῶν πιθανοτήτων οὔτε 1/1.000.000 δὲν θὰ μπορούσαμε ὄχι νὰ ἔχουμε τὰ ἔγγραφα αὐτά, ἀλλὰ οὔτε νὰ γνωρίζουμε τὴν ὑπαρξί τους. Ὁ ἀποστολέας εἶναι ἄγνωστος σ' ἐμᾶς καὶ ἐμεῖς εἴμαστε ἄγνωστοι σ' αὐτόν! Πῶς ἔφτασαν στὰ χέρια μας; Εἶνε ἓνα ἄλλο μυστήριον, ποὺ ἀνθρωπίνως δὲν ἐξηγεῖται. Καὶ ἦρθαν στὰ χέρια μας τώρα, ποὺ οἱ σκοτεινὲς δυνάμεις συμπάχησαν μὲ πολιτικούς καὶ θρησκευτικούς ἡγέτες τῆς Ἑλλάδος καὶ θέλουν νὰ σβήσουν τὴν Ὁρθόδοξη Πίστι μας, τὴν χριστιανικὴ οἰκογένεια καὶ τὴν Ἑλληνικὴ πατρίδα μας. Μᾶς βομβαρδίζει ἡ βουλή τῶν «ἐλλήνων» μὲ νόμους πάσης διαφθορᾶς καὶ ἀπιστίας. Σέβεται τοὺς ὁμοφυλόφιλους, τοὺς σατανιστές, τοὺς μουσουλμάνους καὶ κάθε ἀνωμαλία, καὶ δὲν σέβεται τὸν Χριστό, τὴν ἱστορία τῆς Ἑλλάδος καὶ τὶς θυσίες τῶν προγόνων μας!

Ὁ Ἀστυνομικὸς φάκελος τοῦ μετέπειτα ἐπισκόπου Φλωρίνης π. Αὐγουστίνου Καντιώτου φυλάγονταν χρόνια –ἄγνωστον ποῦ–, καὶ ἦρθε στὰ χέρια μας λίγο πρὶν ἀπὸ τὴν προδοσία στοὺς Ψαράδες Πρεσπῶν. Στὸ ὁμορφο αὐτὸ γραφικὸ Ἑλληνικὸ χωριὸ τῆς Μητροπόλεως Φλωρίνης, μὲ τὴν ὠραία λίμνη, ἔβαλαν τὴν ὑπογραφή τους οἱ ἀνθέλληνες πολιτικοί, γιὰ νὰ παραδώσουν τὸ ὄνομα καὶ τὴν ἱστορία τῆς Μακεδονίας στοὺς Σκοπιανούς! Ἡ σλαβοβουλγάρικη γλῶσσα τῶν Σκοπιανῶν ὠνομάστηκε γλῶσσα τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου! Ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος μὲ τὶς κατακτήσεις του, σύμφωνα μὲ τοὺς ἀνιστόρητους αὐτοὺς, δὲν διέδωσε τὴν Ἑλληνικὴ γλῶσσα ποὺ γράφτηκε τὸν ἱερὸ Εὐαγγέλιον, ἀλλὰ τὰ σλαβοβουλγαρικὰ Σκοπιανὰ! Παλαβοὶ γιὰ δέσιμο!

Ἡ ἀνακάλυψι τοῦ φακέλου σημαίνει παρουσία τοῦ ἐπισκόπου Φλωρίνης Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας Αὐγουστίνου Καντιώτου σὸν ἀγῶνα. Ἄς τὸ ἀκούσουν αὐτὸ οἱ ἄθεοι καὶ μασόνοι πολιτικοί μας, ποὺ πουλοῦν καὶ τὴ μάνα τους σὶς σκοτεινὲς δυνάμεις, καὶ σὰν ὁδοστρωτήρας προσπαθοῦν νὰ διαλύσουν τὴν Ὁρθόδοξη Ἑλλάδα.

1943, τὰ δύσκολα χρόνια τῆς Γερμανικῆς Κατοχῆς, τότε ποὺ ὠργίαζε ἡ ξένη προπαγάνδα στὴ Φλώρινα καὶ κινδύνευε κανεὶς καὶ τὴ λέξι Ἑλλάς νὰ πῆ.

4. 1947–49 ὡς στρατιωτικὸς ἱερεὺς ἦταν κοντὰ στοὺς στρατιῶτες μας ποὺ πολεμοῦσαν γιὰ τὴν Πατρίδα. Τοὺς συμβούλευε, τοὺς ἐξωμολογοῦσε, τοὺς κοινωνοῦσε, καὶ ἔκανε ὁμιλίες στὴ Φλώρινα.

Ὁ μεγαλύτερος εὐεργέτης τῆς Μακεδονίας καὶ ἰδιαίτερα τῆς Φλώρινας, ποὺ τὴν ἀνύψωσε ἠθικά, πνευματικά, πατριωτικά, κοινωνικά καὶ τὴν ἔκανε γνωστὴ πάση τῇ οἰκουμένη, μὲ τοὺς ἡρωϊκοὺς ἀγῶνες του, δὲν μνημονεύεται σὶς ἐκδηλώσεις γιὰ τὰ 100 χρόνια τῆς Φλώρινας!

Μήπως γιὰ νὰ μὴ πικράνουν τοὺς γείτονες Σκοπιανούς, ποὺ ἔχουν πρόσβασι ἀκόμα καὶ σήμερα στὸ χωριὸ τοῦ πρωτοσυγκέλλου π. Ἰουστίνου, (σημερινοῦ δεσπότη Καλαμαριάς); Ἔτσι βραβεύει τὸ ἀντιχριστιανικὸ σύστημα τοὺς ἀνθρώπους ποὺ διαγράφουν τὴν Ἑλληνικὴ ἱστορία· τοὺς δίνει θέσεις μεγάλες, γιὰ νὰ τὸ ὑπηρετοῦν καλύτερα!

Ἦπ' ὅψιν ὅτι οἱ Σκοπιανοί, ἀκόμα καὶ σήμερα, πνέουν μένεα ἐναντίον τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Φλωρίνης π. Αὐγουστίνου Καντιώτου, γιὰ τὸν χάλασε τὴν προπαγάνδα στὴ Φλώρινα, καὶ τὸν στολίζουν μὲ βαρεὰ κοσμητικὰ ἐπίθετα στὸ διαδίκτυο.

Ἔγινε ἐσκεμμένα ἡ παράλειψι, γιὰ νὰ διαγραφῆ ἡ μισθὴ ἱστορία τῆς Φλώρινας, ποὺ δὲν ἀρέσει στοὺς φίλους τῆς Ρεπούση καὶ τῶν μεγάλων καθαρμάτων τῆς παγκοσμιοποίησης. Καὶ ἐκείνη μὲν ἐξυπηρετώντας ξένα κέντρα καὶ ἀνθελληνικὰ συμφέροντα προσπάθησε νὰ ἐξαφανίσῃ τὴν καταστροφή τῆς Σμύρνης, ἀλλὰ ἀνέφερε τέλος πάντων ὅτι κάτι ἔγινε στὴν παράλια! Ἔκαναν οἱ Ἕλληνες περίπατο στὴν παράλια, ἔγραφε, καὶ ἔγινε συνωστισμός! Ἔδῶ ὁ πρωταγωνιστὴς τῶν ἐκδηλώσεων καὶ βασικὸς ὁμιλητὴς θεώρησε σπουδαῖο γεγονός **«τὴν ξιφασκία τῆς Φλώρινας»** καὶ τὴν ἀνέφερε σὸν λόγο του! Τὴν παρουσία τοῦ Μητροπολίτου Φλωρίνης π. Αὐγουστίνου Καντιώτου, τοῦ ἡπ' ἀριθμ. ἓνα εὐεργέτη τῆς πόλεως τὴν λησμόνησε, δὲν ἀνέφερε οὔτε τ' ὄνομα του! Θὰ πρέπη νὰ ντρέπεται ὁ ὑπεύθυνος τῶν ἐκδηλώσεων γιὰ τὴν κατάντια του, καὶ θὰ πάρῃ σύντομα τὴν ἀπάντησι ποὺ τοῦ χρειάζεται. Γιατὶ δὲν μπορεῖ νὰ μιλᾷ γιὰ τὰ 100 χρόνια τῆς Φλώρινας (1912–2012) καὶ νὰ μὴ ἀναφέρῃ τὸν Μητροπολίτη ἐκεῖνον ποὺ φύλαγε

πολλά χρόνια –πότε; λίγο πριν από τη μεγάλη προδοσία της Μακεδονίας στους Ψαράδες· Πρεσπών! Ο ΘΕΟΣ ΜΟΝΟ ΞΕΡΕΙ!

Παραχαράκτες της ιστορίας

Θα είμαι σκληρή και δεν θα χαριστώ στους έχθρους της αλήθειας και στους παραχαράκτες της ιστορίας της Φλώρινας, που μόνο τον έαυτό τους βλέπουν σαν μεγάλη προσωπικότητα στην Ελλάδα!

Η παράλειψη του όνοματος του ιεροκήρυκα της Κατοχής στη Φλώρινα και του επί 33 χρόνια Μητροπολίτου Φλωρίνης π. Αύγουστίνου Καντιώτου, από την ιστορία της Φλώρινας (1912–2012), κατακρίθηκε σκληρά από τον Φλωρινιώτικο λαό.

Τα έγγραφα που παραθέσαμε, αν έχουν μέσα τους συνείδησι οι πρωταγωνιστάι των έκδηλώσεων, να είνε συνεχής έλεγχος για την έσκεμμένη παράλειψί τους. Ο αγωνιστής ιεράρχης της Φλώρινας Αύγουστίνος είνε ανύπαρκτο πρόσωπο γι' αυτούς! Μόνο ή αφεντιά τους ύπάρχει! Ρεπούση νούμερο δύο!

Θα αναδημοσιεύσω ένα άρθρο από το ιστολόγιο: www.augoustinos-kantiotis.gr, με τίτλο:

Είναι μικροί για να σβήσουν τη μισή ιστορία της Φλώρινας

Γραμμένο από την Άνδρονίκη Καπλάνογλου
<http://www.augoustinos-kantiotis.gr/?p=28459>
Έδημοσιεύθη στις 6/09/2012, 10:25

Στις έκδηλώσεις για τα 100 χρόνια της Φλώρινας, από την απελευθέρωσι της πόλεως μέχρι σήμερα, δεν αναφέρθηκε ούτε καν το όνομα του Μητροπολίτου Φλωρίνης π. Αύγουστίνου Καντιώτου! Που υπήρξε:

1. Μητροπολίτης Φλωρίνης, με όλη τη σημασία της λέξεως, 33 ολόκληρα χρόνια.
2. Που ώργωσε με τα πόδια τα χωριά της Φλώρινας το 1942, κινδυνεύοντας από τους Γερμανούς, τη Βουλγαρική προπαγάνδα, το κρύο, τις νάρκες, τους λύκους, τις αρκούδες... Κηρύττοντας Χριστό και Ελλάδα και τονώνοντας το φρόνημα των σκλαβωμένων Ελλήνων.
3. Που δούλεψε ως ιεροκήρυκας στην πόλι της Φλώρινας το

Προστάτευσε ο Θεός τον αστυνομικό φάκελο του π. Αύγουστίνου, που περιέχει ένα κομμάτι της ιστορίας της Φλώρινας και όλης της Μακεδονίας πολύ σημαντικό, με πρωταγωνιστή έναν άτρόμητο ιεροκήρυκα, που κήρυττε Χριστό και Ελλάδα μέσα στα μαύρα χρόνια της Γερμανικής κατοχής, όπου δρούσε ανενόχλητη ή βουλγαρική προπαγάνδα για τη Μακεδονία.

Το περιεχόμενο του φακέλου είναι κάρφος στα μάτια των διεθνιστών, που προσπαθούν να διαγράψουν την ιστορία κάθε λαού και ιδιαίτερα των Ελλήνων. Τα απόρρητα έγγραφα, που περιέχει ο φάκελος, είναι ένας θαυμασμός στον απεσταλμένο του Θεού ιεροκήρυκα π. Αύγουστίνου Καντιώτη, που εκείνες τις δύσκολες στιγμές έμφανίστηκε στον τόπο τους.

Προσπάθησε όλη η Φλώρινα να κρατήσει κοντά της τον ιεροκήρυκα Αύγουστίνου Καντιώτη, που έτρεμε ή ξένη προπαγάνδα γιατί ένωνε τους Έλληνες, αλλά δεν τα κατάφερε. Έδωσαν μάχη μαζί με τον ελληνικό λαό –κάτω από τη μύτη των Γερμανών– και τα επίσημα όργανα της Ελληνικής πολιτείας, που κάποιιοι τους ονομάζουν δοσίλογους! Εκείνοι, όπως πιστοποιείται από τα έγγραφα ήταν αληθινοί πατριώτες, και οι σημερινοί μας πολιτικοί αληθινοί προδότες.

Τα έγγραφα, με τις κοινοποιήσεις τους, μπορούσαν να περιέλθουν στα χέρια των Γερμανών και να έχουν συνέπειες.

Ο μητροπολίτης Φλωρίνης Βασίλειος(*), που έμενε στην Αθήνα και άφηνε να οργιάζει ή προπαγάνδα στη Μητρόπολι του, έδιωξε τον ιεροκήρυκα και έμεινε ανυποχώρητος στις παρακλήσεις και στην κραυγή του Φλωρινιώτικου λαού και των επισήμων...

(*) Ο δεσπότης Βασίλειος έφυγε, περιφρονημένος από τον Ελληνικό λαό, στις 29.4.1969. Τον συνώδευαν στην τελευταία του κατοικία δύο άτομα και προστέθηκαν στη διαδρομή άλλα δύο. Ποιοί; Ο παλαιός δήμαρχος της Φλώρινας Άναστάσιος Σούλας, πνευματικό παιδί του ιεροκήρυκα Αύγουστίνου, με την σύζυγό του. Βρίσκονταν στην Αθήνα για δουλειές. Είδαν τη νεκροφόρα, χωρίς κόσμο, και είπε ο γιατρός· Ποιός κακομοίρης είναι αυτός, που δεν έχει συγγενείς ή φίλους για να τον συνοδεύσουν στην κηδεία; Και πήγαν από συμπάθεια πίσω από τη νεκροφόρα. Ρώτησαν και έμαθαν. Ο θανών ήταν ο πρώην Φλωρίνης Βασίλειος. Βρέθηκαν εκεί, για να δούν το άδοξό του τέλος.

Ἄς μάθουν λοιπὸν ὅσοι θέλουν νὰ ξεχάσουμε τὴν ἱστορία καὶ τὶς θυσίες τῶν προγόνων μας, ὅτι οἱ Ἕλληνες ἔχουν Θεὸ Ἀληθινό· καὶ ὅτι οἱ πρόγονοί μας πού ἔχυσαν τὸ αἷμα τους γιὰ τὴ Μακεδονία, ζοῦν καὶ μᾶς καθοδηγοῦν! Ὁ Θεός, καὶ ἀπὸ τὶς στάχτες καὶ ἀπὸ τὶς πολτοποιήσεις τῶν ἐγγράφων, φέρνει στὸ φῶς αὐτὰ πού οἱ ἐχθροὶ τῆς Ὁρθόδοξης Ἑλλάδος θέλουν νὰ ἐξαφανίσουν.

Στὸ βιβλίο αὐτὸ παρουσιάζουμε ὅσο πιὸ σύντομα μποροῦμε:

1. Ἐπίσημα ἐγγράφα διαφόρων φορέων τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας ἀπὸ τὸν ἀστυνομικὸ φακέλο πού διεσώθη.
2. Πλῆθος τηλεγραφημάτων τοῦ λαοῦ τῆς Φλώρινας, πού φέρουν τὴν σφραγίδα κρατικοῦ φορέα καὶ φυλάγονταν στὸν φάκελο τῆς Ἀσφάλειας.
3. Διηγήσεις ἀδελφῶν, πού ἔζησαν τὰ γεγονότα.
4. Διηγήσεις τοῦ ἰδίου τοῦ ἱεροκήρυκα καὶ μετέπειτα μητροπολίτου Φλωρίνης π. Αὐγουστίνου Καντιώτου.

Ἀπὸ τὴν σύντομη καταγραφή τῶν ἐγγράφων θὰ δοῦμε, πῶς τὸ χέρι τοῦ Θεοῦ ὠδήγησε στὴν κατάλληλη στιγμή τὸν φλογερὸ ἱεροκήρυκα π. Αὐγουστίνου Καντιώτη στὴ Μακεδονία (1942-1946).

Διαβάζοντας τὸ πρῶτο ἐγγράφο τοῦ ταγματάρχου τῆς Χωροφυλακῆς Φλώρινας, μὲ ἡμερομηνία 26.2.1943, βλέπουμε ἕνα τρίτο μεγάλο θαῦμα καὶ δοξάζουμε τὸν Θεό· πῶς ὁ π. Αὐγουστίνος, μέσα σὲ δυὸ μῆνες, μὲ τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ, τὸν φλογερὸ του λόγο καὶ τὸ ἅγιο παράδειγμά του ἄλλαξε τὴ Φλώρινα! Ἐνωσε τοὺς Φλωρινιώτες, σὰν «μία ἀγία πατριαρχικὴ οἰκογένεια» καὶ ξετίναξε τὴν προπαγάνδα.

Διαβάστε τὰ ἐγγράφα καὶ δέστε τὸν ἀγῶνα τοῦ Γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ Νομαρχιῶν τῆς Ἑλληνικῆς πολιτείας Ἰωάν. Χρυσόχοου, πού ὁ Μπουτάρης τὸν ὠνόμασε δοσίλογο καὶ ἄλλαξε τὴν ὁδὸ τῆς Θεσσαλονίκης πού ἔφερε τὸ ὄνομά του. **Διαβάστε τὰ ἐγγράφα τοῦ Β. Σιμωνίδη,** τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, καὶ δέστε τὸν πατριωτισμὸ του. **Προσέξτε τὸν ἐνθουσιασμὸ τοῦ ταγματάρχη τῆς Χωροφυλακῆς Κων. Κανᾶ** γιὰ τὸ ἔργο τοῦ ἱεροκήρυκα Αὐγουστίνου καὶ θὰ διαπιστώσετε πῶς αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι ἦταν ἀληθινοὶ πατριῶτες καὶ χριστιανοί. Μέσα στὰ ἐγγράφα τους φαίνεται ὁ ἀγῶνας τους γιὰ τὴν Πατρίδα. Κάτω ἀπὸ τὶς μύτες τῶν Γερμανῶν ἀγωνίζονταν γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ πολεμοῦσαν τὴν προπαγάνδα.

καὶ ἀναστάτῳσα τοὺς ἐνόχους. Τώρα, μετὰ τὴν θαυματουργικὴ διάσωση τοῦ φακέλου τῆς Ἀσφάλειας τοῦ π. ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΥ ΚΑΝΤΙΩΤΟΥ, ἦρθαν νέα στοιχεῖα στὰ χέρια μας πού δὲν μπορῶ νὰ τὰ ἀγνοήσω οὔτε ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ τὰ κρατήσω γιὰ τὸ προσωπικὸ μου ἀρχεῖο. Ἄν ἔλεγα, μοῦ τὰ παρέδωσε ὁ κεκοιμημένος Γέροντας Αὐγουστίνος, θὰ ἦταν κάποια θαυματουργικὴ ἐπέμβασι· αὐτὸ ὅμως πού ἔγινε, ἀσφαλῶς μὲ τὴν δική του πάλι ἐπέμβασι, ἦταν ἀκόμη πιὸ μεγάλο. Ἐνα ἄγνωστο πρόσωπο, ἀπ' τὸ πουθενά, χωρὶς νὰ μᾶς ξέρη ἢ νὰ τὸ ξέρουμε, μὲ ἀπίθανο τρόπο, παρέδωσε τὸ πολύτιμο ὑλικό. Τὸ μυαλό μας δὲν τὸ χωράει καὶ τὸ ὀνομάζουμε θαῦμα!

Περισσότερες ἐξηγήσεις δὲν μπορῶ νὰ δώσω, ὡς ἐπιμελητὴς τοῦ βιβλίου, ἀφοῦ δὲν γνωρίζω κανένα στοιχεῖο τοῦ δωρητοῦ.

Θὰ ἀναφέρω κάποια περίπτῳσι, πολὺ πιὸ ἀπλή, πού χρειάστηκαν 15 χρόνια γιὰ νὰ μάθω τὸν ἀποστολέα.

Τὸ 1993 ἦρθε τὴν ὥρα πού ἔκανα κατηχητικὸ ὁ γέροντας ἱερέας τῆς Καρδιάς-Πτολεμαΐδος καὶ μοῦ παρέδωσε ἕνα δέμα, χωρὶς ἀποστολέα. -Τί εἶνε αὐτό, πάτερ, καὶ ποιὸς τὸ ἔφερε; τὸν ρώτησα. -Εἶνε γιὰ τὴν κατηχήτρια, μοῦ εἶπαν, καὶ τὸ ἔφερε ἕνας νέος μὲ τὸ ποδήλατο στὸ σπίτι μου, πού δὲν τὸν γνωρίζω. Ἄνοιξα τὸ δέμα καὶ εἶδα τὴν κορνίζα μὲ τὴ φωτογραφία τοῦ π. Αὐγουστίνου ὡς ἱεροκήρυκα τοῦ 1960, πού βλέπετε.

Μετὰ ἀπὸ 15 χρόνια πῆγα στὸ Λέχοβο νὰ δῶ ἕναν γέροντα εὐλαβῆ ἱερέα, τὸν παπα-Φῶτη τοῦ Περδίκου-Πτολεμαΐδος, πού μετὰ τὴν συνταξιοδότησί του ἔμενε μὲ πολλὰ προβλήματα ὑγείας στὸ Λέχοβο. Ἐκεῖ ἔμαθα τὸν ἄγνωστο ἀποστολέα τῆς φωτογραφίας. Ἦταν ὁ παπα - Φῶτης. Ἀρρώστησε βαριά καὶ πίστεψε ὅτι σύντομα θὰ φύγη ἀπὸ τὴ ζωὴ. Σκέφτηκε ὅτι τὰ παιδιὰ του δὲν θὰ τιμοῦσαν τὴ φωτογραφία τοῦ π. Αὐγουστίνου, γι' αὐτὸ τὴν ἔκανε δέμα καὶ μᾶς τὴν ἔστειλε. Ὁ παπα-Φῶτης ὅμως δὲν ἔφυγε ἀπὸ τὴ ζωὴ, καὶ μετὰ 15 χρόνια μᾶς εἶπε τὸ μυστικό.

Ἐδῶ ὅμως εἶνε κάτι ἄλλο, πού δὲν τὸ χωράει ὁ νοῦς. Πῶς σώθηκε ἀπὸ τὴν πολτοποίησι ὁ ἀστυνομικὸς φάκελος τοῦ π. Αὐγουστίνου! Πῶς βρέθηκε στὰ χέρια ἑνὸς ἀνθρώπου, πού μᾶς εἶνε τελείως ἄγνωστος! Πῶς ἔφτασε στὰ χέρια μας μετὰ ἀπὸ

Δέν θά σταματήσω ἐδῶ

Ὁ μετέπειτα ἐπίσκοπος Φλωρίνης Αὐγουστῖνος, ὄχι μόνο τὸ 1942-1943 ἔγινε φύλακας ἄγγελος τῆς Φλώρινας, ὅπως μαρτυρεῖ τὸ πλῆθος τῶν ἐπιστολῶν καὶ τῶν τηλεγραφημάτων ποὺ δημοσιεύσαμε, ἀλλὰ καὶ τὸ 1947-1949 σὰν στρατιωτικὸς ἱερεὺς βρέθηκε στὴ Φλώρινα κοντὰ στοὺς στρατιῶτες ποὺ πολεμοῦσαν γιὰ τὴν πατρίδα καὶ ἔθαψε, ὅπως ἔλεγε ὁ ἴδιος, τὰ καλύτερα παιδιά τῆς Ἑλλάδος, γιὰ νὰ εἴμαστε ἐμεῖς σήμερα ἐλεύθεροι, καὶ στήριζε τὸν λαό της στὴν νέα του δοκιμασία. **Καὶ τὰ 33 χρόνια τῆς ποιμαντορικῆς του δράσεως με τοὺς ἀγῶνες του, με τὴν ἀγία ζωὴ του καὶ τὸ φωτεινὸ παράδειγμά του ἔκανε ἐνδοξη τὴν ἱστορία τῆς Φλώρινας.**

Καὶ ὅμως, ὅταν τὸ 2012 ἔγιναν ἐνώπιον καὶ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Ἱερωνύμου Β΄ ἐκδηλώσεις γιὰ τὰ 100 χρόνια ἀπὸ τὴν ἀπελευθέρωση τῆς Φλώρινας, ὅλα αὐτὰ ἀγνοήθηκαν καὶ θεωρήθηκαν ἀνάξια μνημονεύσεως. Οὔτε κὰν τὸ ὄνομα τοῦ Μητροπολίτου Φλωρίνης Αὐγουστίνου ἀναφέρθηκε ἀπὸ τὸν διοργανωτὴ καὶ παρουσιαστὴ τῶν ἐκδηλώσεων π. Ἰουστῖνο Μπαρδάκα! Γιατί; Ἡ ἀπάντησι δόθηκε μετὰ ἀπὸ τρία χρόνια: Τὸ 2015 ὁ κληρικὸς αὐτὸς πῆρε προαγωγή καὶ ἔγινε δεσπότης Καλαμαριάς! Ἔτσι εἶνε! Ὅταν διαγράφη τὴ μισὴ ἱστορία τῆς Φλώρινας γιὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ τοὺς ἐχθροὺς τῆς Ἑλλάδος, παίρνεις προαγωγές!

Ἡ ἱστορία δὲν χαρίζεται σὲ κανέναν

Τοὺς ἱερόσυλους τῆς ἱστορίας δὲν θὰ τοὺς ἀφήσουμε στὸ ἀπυρόβλητο, ἐπειδὴ κατέλαβαν κάποια ἐξουσία.

Μοῦ εἶπαν, νὰ μὴν γράψω τὸ ὄνομά του, γιατί ὅλοι καταλαβαίνουν ποιὸς εἶναι, ὅμως ἡ ἱστορία δὲν γράφεται ἀνώνυμα. Τὴν ὑπόσχεσι ποὺ ἔδωσα στὸν Γέροντα ἀγωνιστὴ ἱεράρχη τῆς Φλώρινας π. Αὐγουστῖνο Καντιώτη, νὰ γράψω βιβλίον με «ΤΑ ΥΠΕΡ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΥ», θὰ τὴν πραγματοποιήσω, με κάθε ἀκρίβεια. Στὰ «ΚΑΤΑ» τοῦ εἶπα, ὅτι δὲν θὰ χαρίσω κανέναν, ὅσο ψηλὰ καὶ ἂν βρίσκεται, καὶ πῆρα τὴν εὐλογία του.

Τὴν ὑπόσχεσί μου δὲν τὴν ξέχασα

Πολλὲς φορές ἔδωσα στὴ δημοσιότητα στοιχεῖα, ἀπὸ τὸ ἱστολόγιο ποὺ φέρει τὸ ὄνομά του <http://www.augoustinos-kantiotis.gr>,

Ἀπὸ τὰ Ἱταλοκρατούμενα Ἰωάννινα στὴν Γερμανοκρατούμενη Μακεδονία. Πῶς;

Ἐνα κήρυγμα, ποὺ τάραξε τοὺς Ἱταλοὺς κατακτητὰς, τὰ πρῶτα Χριστούγεννα σκλαβιάς τοῦ 1941, ἔγινε αἰτία νὰ φύγῃ ἀπὸ τὰ Γιάννινα ὁ νεαρὸς τότε διάκονος Αὐγουστῖνος Καντιώτης, ὄχι βέβαια ἀπὸ φόβο.

Μέσα στὸν κατάμεστο μητροπολιτικὸ ναὸ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, παρουσία τῶν Ἱταλῶν κατακτητῶν καὶ χοροστατοῦντος τοῦ μητροπολίτου Ἰωαννίνων Σπυρίδωνος Βλάχου, μετέπειτα ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, κήρυξε ἀπὸ τὸν ἄμβωνα. Ἄς τὸν ἀκούσουμε:

«Θρηεὶ ἡ ψυχὴ μου. Κλαίω, ἀδελφοί μου, ὅταν ἀκούω καὶ βλέπω Ἕλληνες νὰ ἐγκαταλείπουν τὴν πατρίδα τους καὶ νὰ ἐγγράφονται ὑπήκοοι σ' ἕνα νέο, ὑποπτο καὶ ἐπικίνδυνο γιὰ τὸ ἔθνος βασίλειο. Τὰ

κόκκαλα τῶν ἡρωϊκῶν παιδιῶν τῆς πατρίδος μας, ποὺ σπάρθηκαν στὰ Ἀλβανικὰ βουνά, θὰ γίνουν ἀστροπελέκια νὰ κατακάψουν τοὺς προδότας τῆς φυλῆς.

Ἀδελφοί μου, σταθῆτε ὄρθιοι! Μὴν κάμπτετε τὸν αὐχένα σας. Μὴ λυγίζετε τὰ πόδια σας. Μὴν ἀπελπίζεστε. Δύο ἄστρα στὸ πνευματικὸ στερέωμα δὲν θὰ σβήσουν ποτέ·

Τὸ ἕνα εἶνε τὸ ἄστρο τὸ ἀθάνατο, ὁ Χριστός, ποὺ ἐγεννήθη στὴν Βηθλεέμ. Καὶ τὸ ἄλλο ἀστέρι εἶνε ἡ Ἑλλάς. Θὰ ζήσῃ ἡ Ἑλλάς. Ἡ Ἑλλάδα ποτέ δὲν πεθαίνει! Ζήτω ἡ αἰωνία Ἑλλάδα».

Ὁ Γεώργιος Πύλης αὐτόπτης καὶ αὐτήκοος μάρτυς ἀπὸ τὰ Γιάννινα συμπληρώνει(*). «Μὲ λένε Γεώργιο Πύλη. Ἦμιον ἀνάμεσα στὸ ἐκκλησίασμα ποὺ ἄκουγε τὸν π. Αὐγουστῖνο, μέσα στὸ Μητροπολιτικὸ ναὸ τῶν

(*) Ὁ Γ. Πύλης εἶπε τὰ παραπάνω λόγια στὸ Ἰωβηλαῖο γιὰ τὰ 50 χρόνια τῆς ἱερωσύνης τοῦ γέροντος μητροπολίτου Φλωρίνης π. Αὐγουστίνου, στὶς κατὰ σκηνώσεις Πρώτης, τὴν ἡμέρα τῆς γιορτῆς του, στὶς 15-6-1985.

Ἰωαννίνων τὴν ἡμέρα ἐκείνη. Ἦταν παρόντες καὶ οἱ Ἴταλοί ἀστυνομικοὶ (καραμπινιέροι καὶ πρικαντιέρηδες), ἄλλοι μὲ στολὴ ὑπηρεσίας καὶ ἄλλοι μὲ πολιτικὴ περιβολή.

Ὁ π. Αὐγουστῖνος ξεκίνησε τὸ κήρυγμα ἤπια, ὕστερα τὸν κατέλαβε θρησκευτικὸς οἶστρος καὶ μὲ φωνὴ στεντορεία καταφέρθηκε ἐναντίον τῶν Ἰταλῶν γιὰ τὴν ἀδίκη εἰσβολὴ στὴ χώρα μας.

Τοὺς εἶδα μετὰ τὸ κήρυγμα νὰ βγαίνουν ἀγανακτισμένοι στοὶ προαύλιο πού ὁδηγεῖ ἡ κεντρικὴ ἔξοδος, μὲ διάθεσι νὰ συλλάβουν τὸν ἱεροκήρυκα, διότι τοὺς ἔθιξε...».

Τὸ κήρυγμα κατακεραύνωσε καὶ τοὺς προδότες Ἕλληνες, πού ἔπαιρναν τὴν Ἰταλικὴ ὑπηκοότητα, γιὰ νὰ ἀποκομίσουν προσωπικὰ ὀφέλη. Τόνωσε ὅμως τὸ ἠθικὸ τῶν σκλαβωμένων Ἑλλήνων πατριωτῶν.

Οἱ κατάσκοποι, πού ἐνωχλήθηκαν ἀπὸ τὸ κήρυγμα, ἐνημέρωσαν τοὺς κατακτητὰς, ἀλλὰ δὲν τὸν κατέβασαν ἀπὸ τὸν ἄμβωνα, γιὰ νὰ μὴ γίνῃ θόρυβος, ἀρκέστηκαν νὰ τὸν συλλάβουν στὴν ἔξοδο τοῦ ναοῦ.

Ὁ μητροπολίτης κατάλαβε τίς διαθέσεις των καὶ τὸν φυγάδευσε ἀπὸ τὴν πορτοῦλα τοῦ ἱεροῦ, πού δὲν γνώριζαν οἱ Ἴταλοί, καὶ ἔτσι ἀπέτυχε ἡ σύλληψίς του. Ὁ δεσπότης συνεχάρη τὸν ἱεροκήρυκα Αὐγουστῖνο, καὶ τὸν κράτησε τὸ μεσημέρι στοὶ τραπέζι του. Πῆγαν τὴν ἄλλη μέρα οἱ Ἴταλοί, ζήτησαν ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη νὰ τοὺς τὸν παραδώσῃ. Ἀλλὰ ἐκείνος ἀπάντησε· Θὰ τὸν τιμωρήσω ἐγὼ ὁ ἴδιος. Δὲν θὰ τὸν ἀφήσω νὰ κηρύξῃ ξανά σὲ κανένα ναό. Ἐνημέρωσε καὶ τὸν π. Αὐγουστῖνο γιὰ τὴν ἀπόφασί του καὶ πῆρε τὴν ἡρωϊκὴ ἀπάντησι.

Ὁ διάκονος Αὐγουστῖνος: Δὲν θὰ ὀμιλῶ; Καὶ τί θὰ γίνω; Σκύλος ἐνεός; Σκυλι πού δὲν γαυγίζει εἶναι ἀχρηστο. Ξέρω ὅτι τὸ κάνεις ἀπὸ ἀγάπη, ἀλλὰ δὲν εἶνε ἀντάξιο ἐνὸς Σπυριδῶνος Βλάχου, νὰ μοῦ ἀπαγορεύσῃ τὸ κήρυγμα ἐπειδὴ τὸ θέλουν οἱ Ἴταλοί.

Ἐπίσκ. Σπυριδῶν: Δὲν καταλαβαίνεις, βρέ Αὐγουστῖνε, ὅτι κινδυνεύει καὶ τὸ δικό σου καὶ τὸ δικό μου κεφάλι; Τί νὰ τοὺς ἔλεγα; **π. Αὐγουστῖνος:** Ἐπρεπε νὰ πῆς στοὺς Ἰταλούς, ὅτι Αὐτὸς δὲν εἶναι παιδί μου, οὔτε συγγενής μου· τέτοιους σὰν τὸν Αὐγουστῖνο ἔχει πολλοὺς ἡ Ἑλλάς. Ἐγὼ δὲν ἔχω κανένα παράπονο ἐναντίον του, ἀλλὰ ἂν ἐσεῖς ἐνωχληθῆκατε ἀπὸ τὰ λόγια του, νὰ τὸν πε-

«ΕΜΠΡΟΣ»

Ἡμερησίᾳ Ἐθνικῆ Ἐφημερίδος
Τρίτη 11 Μαΐου 1948

**Ο ΙΕΡΟΚΗΡΥΞ ΚΑΝΤΙΩΤΗΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΦΛΩΡΙΝΑΝ**

ΤΡΙΤΗ 11 ΜΑΪΟΥ 1948

**Ο ΙΕΡΟΚΗΡΥΞ
ΚΑΝΤΙΩΤΗΣ ΕΙΣ ΦΛΩΡΙΝΑΝ**

ΦΛΩΡΙΝΑ, 10. — «Τῆ ἀδείᾳ τοῦ Μητροπολίτου Φλωρινῆς ὁ παρευρισκόμενος εἰς τὴν πόλιν μας στρατιωτικὸς ἱεροκήρυξ Αὐγουστῖνος Καντιώτης ἐκίρυσεν τὸν θεῖον λόγον εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου συναρπάσας τὰ πλήθη τῶν πιστῶν, τὰ ὅποια κατέκλυζαν τὸν ναὸν καὶ τὸν περίεξ αὐτοῦ χώρον. Ὁ εὐλαβὴς λαὸς τῆς Φλωρινῆς παρακαλεῖ τὴν ἐπὶ δέμῃνον ἐνταῦθα παραμονὴν τοῦ ἀνωτέρω ἱεροκήρυκος ἵνα αὐτὸς κηρύξῃ τὸν θεῖον λόγον πρὸς ἀποτίωσιν τῆς Ἑλληνοχριστιανικῆς ἐπαιτίας καὶ εἰς τὸν προσηχάνα τούτου τῆς Ἑλλάδος. (Ἔπονται ὑπογραφαὶ κατοίκων τῆς Φλωρινῆς).

εἰς τὸν προμαχῶνα τοῦτον τῆς Ἑλλάδος»
(Ἔπονται ὑπογραφαὶ κατοίκων τῆς Φλωρινῆς)».

«ΕΜΠΡΟΣ»

Ἡμερησίᾳ Ἐθνικῆ Ἐφημερίδος
Σαββάτο 22 Μαΐου 1948

ΕΝΑΣ ΑΞΙΟΣ ΙΕΡΕΥΣ

Καθὼς μᾶς πληροφοροῦν ἀπὸ τὴν Φλώριναν, ἀληθινὴν θύελλαν τοῦ ἐθνικοῦ αἰσθηματος ἤγειρεν ἡ ἐκεῖ παρουσία τοῦ ἱεροκήρυκος Αὐγουστίνου Καντιώτη. Ὁμιλεῖ εἰς ὅλους τοὺς ναοὺς, εὐρίσκεται εἰς πᾶσαν συγκέντρωσιν, περιοδεύει εἰς ὅλα τὰ χωρία, κηρύσσει τὸν ἐθνικὸν λόγον καὶ γενικὰ ἔχει μεταβληθῆ εἰς ἀληθινὸν ἐθνεγέρτην. Σπανίως τὸ ράσον ἐνεφανίσθη κατὰ τοὺς τελευταίους καιροὺς εἰς τόσον ὕψος συναίσθησεως τῆς ἀποστολῆς του.

Ὁ Αὐγουστῖνος εἶναι, σημειωτέον, ὁ ἀρχιμανδρίτης τὸν ὁποῖον ἔθεσαν ὑπὸ διωγμὸν ἡ διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 22 ΜΑΪΟΥ 1948

ΕΝΑΣ ΑΞΙΟΣ ΙΕΡΕΥΣ

Καθὼς μᾶς πληροφοροῦν ἀπὸ τὴν Φλώριναν, ἀληθινὴν θύελλαν τοῦ ἐθνικοῦ αἰσθηματος ἤγειρεν ἡ ἐκεῖ παρουσία τοῦ ἱεροκήρυκος Αὐγουστίνου Καντιώτη. Ὁμιλεῖ εἰς ὅλους τοὺς ναοὺς, εὐρίσκεται εἰς πᾶσαν συγκέντρωσιν, περιοδεύει εἰς ὅλα τὰ χωρία, κηρύσσει τὸν ἐθνικὸν λόγον καὶ γενικὰ ἔχει μεταβληθῆ εἰς ἀληθινὸν ἐθνεγέρτην. Σπανίως τὸ ράσον ἐνεφανίσθη κατὰ τοὺς τελευταίους καιροὺς εἰς τόσον ὕψος συναίσθησεως τῆς ἀποστολῆς του. Ὁ Αὐγουστῖνος εἶναι, σημειωτέον, ὁ ἀρχιμανδρίτης τὸν ὁποῖον ἔθεσαν ὑπὸ διωγμὸν ἡ διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας.

ξένες προπαγάνδες, ποιμνιο, ὅλοι ἀρνοῦνταν μὲ διάφορα γελοῖα προσχήματα καί, κάμνοντας ἐδαφιαίους τεμενάδες, σιγοψιθύριζαν μὲ δέος τῆ θεϊκῆ ἐπίκληση: «Εἰ δυνατόν, παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο!».

Καὶ μόνον ἓνας δέχτηκε καὶ πρόθυμα ξεκίνησε, σὰν ἄλλος Ἅγιος Κοσμῶς ὁ Αἰτωλός, ν' ἀνεβῆ ἀπάνου: «στὸ Ἑλληνικό, μὲς στὴ Μακεδονία, νὰ σώση ἀδέρφια ἀπ' τὴ σκλαβιά, ἀδέλφια σκλαβωμένα...», μὲ τὸ φλογερὸ καὶ πατριωτικὸ του κήρυγμα: ὁ ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΣ ΚΑΝΤΙΩΤΗΣ».

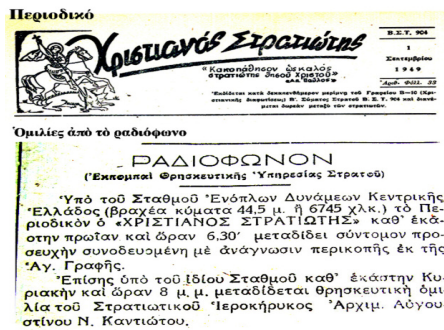
Ἡ μεγάλη προσφορὰ τοῦ π. Αὐγουστίνου στὴ Κοζάνη καταγράφεται στὰ βιβλία:

- 1.«ΜΙΑ ΖΩΝΤΑΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ο π. Αὐγουστίνος στὴν Κοζάνη Νο 1»
- 2.«ΜΙΑ ΖΩΝΤΑΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ο π. Αὐγουστίνος στὴν Κοζάνη Νο 2»
3. ΕΝΑΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΗΓΕΤΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ
4. ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

στ') Γρεβενὰ 1945-1946

Γιὰ τὴν δρᾶσι τοῦ π. Αὐγουστίνου στὰ Γρεβενὰ σὺν Θεῷ θὰ ἐκδοθῆ ἄλλο βιβλίο, μὲ ἔγγραφα ἀπὸ τοὺς φακέλους τῆς Ἀσφαλείας, ποὺ δὲν καταστράφηκαν καὶ ἦρθαν ἀπὸ ἄγνωστο πρόσωπο στὰ χέρια μας.

Στρατιωτικὸς ἱερεὺς 1947-1949

Ὑπηρετεῖ μὲ τὸ βαθμὸ τοῦ λοχαγοῦ στὴν 15η καὶ στὴν 9η Μεραρχία καθὼς καὶ στὸ Β' Σῶμα Στρατοῦ ὡς διευθυντὴς τῆς θρησκευτικῆς ὑπηρεσίας. Ἡ προσφορὰ του στὸ στρατευμα τὶς δύσκολες ἐκεῖνες μέρες ἦταν τεράστια.

Εἶναι κοντὰ στοὺς στρατιῶτες, ἐκδίδει τὸ περιοδικὸ

«Χριστιανὸς Στρατιώτης» καὶ ὁμιλεῖ γιὰ ὅλους ἀπὸ τὸν Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.

Παραθέτουμε δύο ἀποσπάσματα ἐφημερίδων τοῦ 1948.

ριμένετε ἔξω ἀπὸ τὴν ἐκκλησία, καὶ ὅταν βγῆ ἀρπάξτε τον καὶ ρίξτε τον στὴ λίμνη τῶν Ἰωαννίνων, γιὰ νὰ ἡσυχάσετε.

Ἐπίσκ. Σπυριδῶν: «Ναί, ἔτσι λές, βρέ;» μοῦ ἀπήντησε.

Δὲν μπορούσα ἄλλο νὰ μείνω στὰ Γιάννενα. Ἄφησα τὴ μητέρα μου ἐκεῖ, καὶ ἔφυγα.

Ἔφυγα ἀπὸ τὰ Γιάννενα ἐν καιρῷ νυκτός, καὶ δὲν εἶπα οὔτε στὴ μητέρα μου ποὺ θὰ πάω. Τὴν ἄφησα μόνη στὰ Γιάννενα, καὶ βρέθηκα σὲ μεγάλη περιπέτεια. Τὴν ἄλλη μέρα ἦρθαν νὰ μέ συλάβουν οἱ Ἰταλοὶ καὶ ἐπειδὴ δὲν μὲ βρῆκαν συνέλαβαν τὴν μητέρα μου. Τὴν ἀρπάξαν καὶ τὴν πῆραν στὸ κρατητήριον.

Τὸ ἔμαθε κατόπιν ὁ Σπυριδῶνας καὶ πῆγε, διαμαρτυρήθηκε ἐντονώτατα καὶ τὴν πῆρε ἀπὸ τὰ χέρια τους. Καὶ ἦταν ἡ μητέρα μου εὐγνώμων πρὸς αὐτόν.

Ἦταν ἐκ Θεοῦ νὰ φύγω, γιὰ τὸ χέρι τῆς Θεῆς Προνοίας, παρ' ὅλη τὴν ἀτέλεια καὶ ἀμαρτωλότητά μου, μὲ ἔσωσε. Μετὰ ἀπὸ λίγες ἡμέρες ἀρπάξαν 200 τέτοιους θερμοὺς Ἕλληνες οἱ Ἰταλοὶ, τοὺς βάλανε σ' ἓνα καράβι, γιὰ νὰ τοὺς πᾶνε δῆθεν στὴν Ἰταλία καὶ τοὺς ἔπνιξαν στὸ Ἀδριατικὸ πέλαγος. Θὰ ἦμουν καὶ ἐγὼ μεταξὺ αὐτῶν τῶν πατριωτῶν. Μυστήρια, πολλὰ μυστήρια ἔχει αὐτὴ ἡ ζωὴ, τὰ ὁποῖα θὰ ἀποκαλυφθοῦν στὸν ἄλλο κόσμον». (Κατασκήνωσι 29-7-1993).

Ὁ π. Αὐγουστίνος, ἀπὸ τὰ βουνὰ καὶ μετὰ ἀπὸ περιπέτειες, ἔφτασε μὲ τὰ πόδια στὴν Ἀθήνα. Ἐκεῖ ἔμαθε γιὰ τὴν ἀνακοίνωσι τῆς Ἱεραῆς Συνόδου πρὸς ἀγάμους κληρικούς ποὺ ἦταν ἔτοιμοι γιὰ μεγάλες θυσίες.

«Ἡ Μακεδονία φλέγεται. Ἡ προπαγάνδα ὀργιάζει»

Στὸ ἄκουσμα αὐτὸ ὁ ἱεροκήρυκας Αὐγουστίνος, ποὺ ἡ καρδιά του φλεγόταν γιὰ Χριστὸ καὶ Ἑλλάδα, ἀνταποκρίθηκε στὸ κάλεσμα καὶ ἀναχώρησε γιὰ τὴ Μακεδονία. Ὁ ΟΔΕΠ δὲν τοῦ χορήγησε τὰ ὁδοιπορικά. Δανείστηκε ἀπὸ ἓνα φίλο του χρήματα καὶ μὲ δικά του ἔξοδα τὸ Φεβρουάριον τοῦ 1942 ἔφυγε μόνος του γιὰ τὴ Μακεδονία. Ἄς ἀκούσουμε τὸν ἴδιο:

«Ἐκ τῆς Ἡπείρου εἰς Μακεδονίαν. Ἀπὸ τὴν μίαν περιπέτειαν περιήλθον εἰς ἄλλην περιπέτειαν, ἡ ὁποία ὁμως δὲν διήρκεσεν ὀλί-

γους μόνον μήνας, ως ἐν Ἰωαννίνοις, ἀλλὰ μίαν ὀλόκληρον ὀκταετίαν (1942-1949), πλήρη περιπετειῶν καὶ κινδύνων. Ἐκτελῶν ἀπόφασιν τῆς Ἰ. Συνόδου, ἵνα ως ἱεροκῆρυξ ἐνισχύσω διὰ τοῦ κηρύγματος τὸν σκληρῶς δοκιμαζόμενον λαὸν τῆς Μακεδονίας, κατόπιν ταλαιπωρίας ἔφθασα ἀρχὰς τοῦ 1942 εἰς Ἔδεσσαν, τὴν νέαν μου θέσιν. Μιὰ λεπτομέρεια. Ἐπαρουσιάσθην εἰς τὸ Φρουραρχεῖον Ἐδέσσης πρὸς ἐπιθεώρησιν τῆς ταυτότητός μου. Ὄταν ὁ διοικητὴς εἶδε τὸ ὄνομά μου, ἔμεινε κατάπληκτος. Μοῦ ἀνεκοίνωσε ἐμπιστευτικῶς τὸ ἐξῆς: «Πρὸ ὀλίγου, ἔλαβα ἐπεῖγον σῆμα ἵνα συλληφθῆς ὡς λίαν ἐπικίνδυνος διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν Ἰταλικῶν στρατευμάτων· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐπρόλαβες καὶ εὕρισκεσαι εἰς Μακεδονίαν, περιοχὴν ἐλεγχομένην ὑπὸ τῶν Γερμανῶν, δὲν θὰ ἐκτελεσθῆ ἡ τοιαύτη διαταγὴ τῶν Ἰταλῶν. Ἐσώθης ὡς διὰ θαύματος. Ὀλίγον τι ἐὰν καθυστέρεις,...».

Σὲ συνεχεῖς κινδύνους

Μέσα στὴ φωτιὰ τοῦ πολέμου κηρύττει Χριστὸ καὶ Ἑλλάδα. Στέκεται δίπλα στὸν πονεμένο Μακεδονικὸ ἑλληνικὸ λαό. Ἔρχεται ἀντιμέτωπος μὲ τὸν κατακτητὴ. Κινδυνεύει ἡ ζωὴ του. Νυχτώνει καὶ δὲν ξέρει ἂν θὰ τὸν βρῆ ζωντανὸ ἢ ἡμέρα. Ξημερώνει καὶ δὲν ξέρει ἂν θὰ τὸν βρῆ ζωντανὸ ἢ νύχτα. Δὲν φοβᾶται. Δὲν σταματᾷ μπροστὰ σὲ κανέναν κίνδυνο, γιὰτὶ πιστεύει στὸ Χριστὸ καὶ στὴν αἰωνιότητα.

Ὁ Μητροπολίτης Ναυπακτίας Χριστοφόρος μὲ θαυμασμὸ ὁμιλεῖ γιὰ τὸν π. Αὐγουστῖνο. Ὁ ἀρχιμ. Ἐπιφάνιος Θεοδωρόπουλος, ποὺ τὸν ἄκουσε, μᾶς τὰ διηγεῖται.

«Ἦτο κατοχὴ. Ἦμην τότε Μέγας Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἰ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν. Εἶχον μεταβῆ κάποιαν ἡμέραν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας. Ἐκεῖ εὗρον τὸν Γερμανὸν Διοικητὴν, ὅστις συνωμίλει μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ. Ἡ συνομιλία ἐγένετο Γερμανιστί. Ἄντελήφθην ὅμως ὅτι θέμα τῆς συνομιλίας ἦτο ὁ πατὴρ Αὐγουστῖνος, ὁ ὁποῖος ὑπηρετοῦσε τότε εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ ὅτι αἱ διαθέσεις τοῦ Γερμανοῦ κάθε ἄλλο παρὰ ἀγαθαὶ ἦσαν διὰ τὸν πατέρα Αὐγουστίνου. Παρηνέβην καὶ παρεκάλεσα τὸν Ὑπουργὸν νὰ μὲ συστήσῃ καὶ νὰ εἴπῃ εἰς τὸν Διοικητὴν νὰ ζητήσῃ παρ' ἐμοῦ πληροφορίας περὶ τοῦ πατρὸς Αὐγουστίνου...

Τότε βρῆκαν τὴν εὐκαιρίαν καὶ οἱ ἄσπονδοι ... φίλοι μας στὰ Βαλκάνια, οἱ Βούλγαροι κομιτατζῆδες, ν' ἀρχίσουν πάλι τὸ ἐξοντωτικὸ τους ἔργο ἐναντία σὲ κάθε τι τὸ ἑλληνικόν, μὲ τὸν ἀπώτερο σκοπὸ, ὅ,τι δὲν κατώρθωσαν παλιότερα, νὰ τὸ πετύχουν τώρα.

Μάταιες οἱ προσπάθειές τους. Οἱ Ἕλληνες ἀντέδρασαν πάλι, ὅπως στὸν Μακεδονικὸ Ἀγῶνα, ὅπως τὸ 1913. Καὶ τὰ σχέδιά τους ματαιώθηκαν γιὰ μιὰν ἀκόμη φορά.

Ἀνάμεσα στὶς τόσες ἀντιδράσεις τους, μιὰ, ἡ σπουδαιότερη, ἦταν ν' ἀνατρέψουν τὰ σχέδια τῆς σχισματικῆς βουλγαρικῆς ἐξαρχίας, ποὺ μὲ δόλια καὶ ὑπουλα μέσα προσπαθοῦσε νὰ παρασύρῃ, πλιότερο, τίς πεινασμένες μᾶζες τῶν μεγαλουπόλεων, καὶ πιὸ πολὺ τοὺς πληθυσμοὺς τῶν παραμεθόριων περιοχῶν, μοιράζοντας μ' ἀπλοχεριὰ σιτάρι, καλαμπόκι κι ἄλλα τρόφιμα, καθὼς καὶ χρήματα καὶ διάφορα εἶδη ρουχισμοῦ. Καὶ εἶχαν ἐπιτυχία. Καί, σὲ μερικὰ χωριά, μεγαλύτερη κι ἀπὸ κείνην ἀκόμα ποὺ ἀρχικὰ προσδοκοῦσαν.

Σ' ἓνα τέτοιο χωριό, στὰ Ἑλληνοσερβικὰ σύνορα, τὸ κακὸ εἶχε παραγίνει. Καὶ ὅσοι ἔμειναν πιστοὶ στὴν Πατρίδα, μὲ τὴν καρδιά γεμάτη Ἑλλάδα, ἔβλεπαν μὲ πόνο ψυχῆς, πὼς πολὺ σύντομα θὰ ἔρχονταν ὁ τελειωτικὸς ἀφανισμὸς τοῦ κάθε τι ποὺ θύμιζε Ἑλληνικὸν Ἔθνος, Ἑλληνικὴ φυλὴ!

Πῆραν τὴν ἀπόφασιν, λοιπόν, σὲ συνεννόησι καὶ μὲ τὸν παπᾶ τοῦ χωριοῦ, νὰ προσκαλέσουν ἓναν ἱεροκῆρυκα, καὶ μὲ τὸ χριστιανικὸ κι ἔθνικὸ κήρυγμά του, ἴσως συγκινοῦσε τοὺς παρασυρμένους, ἀπ' τὴ βουλγαροκομιτατζίδικη προπαγάνδα, χωριανούς τους καὶ τοὺς ξανάφερνε στὸ δρόμο τῆς τιμῆς καὶ τοῦ καθήκοντος, στὸ δρόμο ποὺ ὠδηγοῦσε στὴν πραγματικὴ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ καὶ στὴν ἀληθινὴ Πατρίδα!

Ἐγραψαν στὴν Ἀρχιεπισκοπή, στὴν Ἀθήνα, ζητώντας νὰ τοὺς βοηθήσῃ στὶς δύσκολες στιγμὲς ποὺ περνοῦσαν στὸ χωριό τους στέλνοντας ἓναν ἱεροκῆρυκα. Ἐκεῖ εἶχαν μαζευτῆ οἱ περισσότεροὶ ἱεροκῆρυκες, καὶ πάскиζαν ποιὸς ἀπὸ ποιὸς νὰ γίνῃ «Δεσπότης». Κι ὅταν ζήτησε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος νὰ πᾶνε στὴ Μακεδονικὴ ὑπαιθρο, νὰ ποιμάνουν τὸ ἀπορφανισμένον καὶ χειμαζόμενον ἀπ' τὶς

ροκήρυκος Ίωακείμ Λιούλια. Φτάνοντας όμως άλλαξε ο προορισμός του και είδε ότι αποσπάζεται στα Γρεβενά, όπου η περιοχή ήταν υπό την κατοχή των Ιταλών και μετάβασίς του ήταν αδύνατη. Μαζί με τον Μητριπολίτη Γρεβενών Θεόκλητο Σφήνα παραμένει στην Κοζάνη με έγκριση της Ίεράς Συνόδου μέχρις ότου επιτραπή ή διάβασί τους στα Γρεβενά.

Ό τότε ιεράρχης βρισκόταν στο βουνό. Κράτος δὲν υπήρχε. Η πόλις έτρομοκρατείτο. Η ύπαιθρος έκαίετο από τις όρδες των Ούννων. Χιλιάδες χωρικοί κατέφυγαν στην πόλι. Ό κίνδυνος για την επιβίωσι της φυλής ήταν μεγάλο. Πειναλέος λαός περιφερόταν στην πόλιν....

Η παρακάτω αναδημοσίευσι σε έφημερίδα της Κοζάνης περιγράφει την κατάσταση.

Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΦΛΕΓΕΤΑΙ, ΕΚΚΛΗΣΙ ΠΡΟΣ ΒΟΗΘΕΙΑ

«ΜΕΛΛΟΝ» ΚΟΖΑΝΗΣ, Πέμπτη 9 Φεβρουαρίου 1967

Ό Γολγοθάς ένός ταπεινού

Του κ. Νάση Άλευρά

Χειμώνας του 42. Ό βαρύτερος χειμώνας που είχε να δῆ ή Ελλάδα πάνω από πενήντα χρόνια κι 120 χρόνια, που είχε να υποφέρει τέτοια άβάσταχτη σκλαβιά.

Ίταλοί, Γερμανοί, Βούλγαροι κι οί συνεργάτες τους, είχαν βρεί την εύκαιρία να σκυλεύουν πάνω στο πτώμα μιᾶς χώρας

κι ένός περήφανου λαού, που πάλεψε παλληκαρίσια ενάντια σε πολλαπλάσιους έχθρους και κάμφθηκε τότε μόνον, όταν του κατάφεραν το τελειωτικό χτύπημα, χτυπώντας τον άτιμα και ύπουλα, πισώπλατα, κι ενώ οί πληγές του αίμορροούσαν και τ' άκρωτηριασμένα μέλη του κρέμονταν προς τα κάτω μαζί με τα ράκη της άνύπαρκτης φορεσιᾶς του.

Μά ή ψυχή εξακολουθούσε νάναι άτσαλωμένη, κι ᾶς ἦταν το σῶμα, όστᾶ περιβεβλημένα με το κιτρινωμένο και σουφρωμένο δέρμα, άπ' την πείνα, τις κακουχίες και τα βασανιστήρια. Ένα ζωντανό πτώμα, που είχε ακόμα τη δύναμη να φωνάζη: «Λευτεριά ή θάνατος»!

Μετ' όλίγας ήμέρας ήλθεν αυτόπροσώπως ό Διοικητής εις το Γραφείον μου εν τη Αρχιεπισκοπή με διερμηνέα, καθώς και με τρεις άλλους, ᾶς τους είπω στενογράφους. Έτοποθέτησε τον ένα εδώ, τον άλλο πάρα κάτω και τον άλλο πιό πέρα. Και τότε ήρχισεν άμέσως ένα καταιγισμόν έρωτημάτων προς έμέ.

Όταν έτελειώσαμεν, μου είπεν:

Έχει άποφασισθή ή έκτέλεσις του Αύγουστίνου Καντιώτου. Μετά τα όσα μου είπατε, διστάζω να προχωρήσω. Θα διατάξω να ανασταλή. Ταυτοχρόνως όμως θα διατάξω να γίνη πλέον άγρυπνος και πλέον συστηματική ή παρακολούθησίς του. Με το παραμικρόν που θα προκύψη εις βάρος του, θα έκτελεσθή, αλλά θα έχετε και σεις ευθύνας. Νομίζω ότι κάποια καταχθόνια μηχανή υπάρχει εις την Έκκλησίαν, ή όποία τεκταίνεται κακά εις βάρος του στρατού κατοχής...».

Όταν έφυγεν, έπήρα άμέσως την πέννα και έχάραξα λίγες γραμμές εις τον πατέρα Αύγουστίνου.

«Πάτερ Αύγουστίνε, συνέβη αυτό και αυτό. Η ζωή σου κρέμεται σε μιᾶ κλωστή. Θα σε παρακολουθοῦν συνέχεια. Πρόσεχε κάθε σου βήμα. Πρόσεχε, πρόσεχε, πρόσεχε...».

Λαμβάνω, αγαπητοί μου, ένα γράμμα, συνέχισεν ό αείμνηστος ιεράρχης (Ναυπακτίας Χριστοφόρος), που θα έπρεπε και έγω που είμαι έπίσκοπος και σεις που είσθε λαϊκοί, να το έχωμεν επάνω από το κρεβάτι μας και να το διαβάζωμεν κάθε ήμέραν.

«Αγαπητέ μου πάτερ Χριστοφόρε, έλαβα το γράμμα σου και σ' ευχαριστώ δια την αγάπην σου. Σ' ευχαριστώ και δια τας συμβουλᾶς σου, τᾶς όποίας όμως δέν πρόκειται να τηρήσω. Η ζωή μου δέν αξίζει μιᾶ δεκάρα. Αν δέν με σκοτώσουν οί Γερμανοί, κάποια άρκούδα των μακεδονικών δασών θα με φάγη. Άς πέσω, λοιπόν, υπηρετῶν και υπερασπιζόμενος τον μαρτυρικόν και έγκαταλελειμμένον άπ' όλους λαόν μας. Έάν δέν σε επανίδω, καλήν άντάμωσιν εις την Αίωνιότητα.

*Με αγάπην Χριστού
Αύγουστίνος».*

Πρώτη πόλι τῆς Μακεδονίας ποὺ κήρυξε

Ἡ ἀρχὴ τοῦ 1942 βρίσκει τὸν μαχητὴ ἱεροκήρυκα στὴν Ἔδεσσα. Ἐργάζεται σκληρά. Ὁ Μητροπολίτης Ἐδέσσης βλέπει τὶς μεγάλες θυσίες του καὶ ἀπευθυνόμενος στὴν Ἱερὰ Σύνοδο τὴν ἐνημερώνει γιὰ τὴν αὐταπάρνηση καὶ τὸν ζῆλο ποὺ δείχνει ὁ ἱεροκήρυκας Αὐγουστίνος, ἐλέγχοντάς τὴν ποὺ ὁ Ο.Δ.Ε.Π. δὲν τοῦ χορήγησε οὔτε τὰ ὁδοιπορικὰ γιὰ νὰ φτάσῃ τὸν βαρὺ χειμῶνα τοῦ 1942 στὴ Μακεδονία. Καταγγέλλει ἐπίσης, ὅτι πολὺ ἀργὰ «προέβαινε εἰς τὴν ἀποστολὴν τῶν μηνιαίων του ἀποδοχῶν».

«ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΕΔΕΣΣΗΣ - ΠΕΛΛΗΣ

Ἀριθ. 847/25 Αὐγούστου 1942

Πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΑΘΗΝΑΣ

Ἐπιτελείωσις ἐπιτελέσαντος τὸ ἀνατεθὲν αὐτῷ Ἱερὸν καὶ λίαν ἐπίπονον καθῆκον, καὶ ἐπ' εὐκαιρίᾳ ὑπομνήσκομεν προγενεστέρας ἡμῶν παρακλήσεις περὶ αὐξήσεως, τοῦλάχιστον ἐν τῇ περιφερείᾳ ταύτῃ, τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἱεροκηρύκων καὶ παροχῆς αὐτοῖς ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας τῶν δεουσῶν διευκολύνσεων ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ θείου Κηρύγματος. Ἐγράψαμεν ταῦτα, διότι δὲν λησμονοῦμεν πόσον εὐχερῶς ὁ Ο.Δ.Ε.Π. ἀπέρριψε τὴν περὶ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων αἴτησιν τοῦ ὡς ἄνω ἱεροκήρυκος, ἐλθόντος ἐνταῦθα ἐντολῇ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐν μέσῳ βαρυτάτῳ χειμῶνι καὶ μετὰ πολλῶν κακουχιῶν καὶ πόσον βραδέως προέβαινε εἰς τὴν ἀποστολὴν αὐτῷ τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν».-

Στὴν Ἔδεσσα ἡ μασονία εἶχε σφηκοφυλιά, καὶ ὁ πατὴρ Αὐγουστίνος ἀπὸ τὰ πρῶτα κηρύγματα μίλησε ἐναντίον της. Ἐπικίνδυνο τόλμημα. Τὸ ἀποτέλεσμα; Ἡ ταχύτατη ἀπόσπασί του στὰ Γιαννιτσά.

ἀπὸ τὸν δεσπότη τῆς Φλώρινας καὶ γλύτωσε τὴν ἀγχόνη τῶν Γερμανῶν με ἄλλους 20 πατριῶτες στὴν Κλαδορράχη Φλωρίνης. Ἐφυγε διωγμένος ἀπὸ τὴν μασονία τῆς Θεσσαλονίκης, γιὰ τὸν περίμεναν καὶ ἄλλες πόλεις τῆς Μακεδονίας νὰ κηρύξῃ.

Ἐφυγε διωγμένος ἀπὸ Θεσσαλονίκη, ἀφοῦ κήρυξε Χριστὸ καὶ Ἑλλάδα στὶς πιὸ εὐαίσθητες περιοχὲς τῆς Μακεδονίας ὅπου ἡ ξένη προπαγάνδα ὠργιάζε· στὴν Ἔδεσσα, στὰ Γιαννιτσά, στὴ Θεσσαλονίκη, στὴ Φλώρινα, στὴ Βερροία, στὴ Ναούσα, στὸ Κιλκίς.

ΚΟΖΑΝΗ

Ἐφυγε διωγμένος ἀπὸ τὸν δεσπότη Θεσσαλονίκης, γιὰ νὰ κἀνὴ τὸ θαῦμα τοῦ Ἁγίου Νικολάου στὴν Κοζάνη, ὅπου τὸν περίμεναν σὰν ἄγγελο Θεοῦ τὰ Χριστούγεννα τοῦ 1943.

Στὸ σχέδιο τοῦ Θεοῦ ἦταν νὰ εὐεργετηθῇ καὶ αὐτὴ ἡ Ἑλληνικὴ πόλι τῆς Μακεδονίας τὰ δύσκολα ἐκεῖνα χρόνια τῆς Κατοχῆς. Τὸ λένε, με τηλεγράφημά τους στὶς 14-6-1954, στὴν ἐφημερίδα «Απογευματινὴ», οἱ πρόεδροι ὄλων τῶν σωματείων τοῦ Νομοῦ Κοζάνης:

«Ἄς μάθουν, λοιπόν, ὅτι αὐτὸς τὸν ὁποῖον ἐκεῖνοι “κομμουνιστὴν” ἀποκαλοῦν, ἡμεῖς ΣΩΤΗΡΑ, ΕΘΝΙΚΟΝ ΗΡΩΑ, ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΗΓΕΤΗΝ, ΑΓΙΟΝ ΠΑΤΕΡΑ, ὀνομάζομεν. 8.500 Ἕλληνες ὀφείλουσαν τὴν ὑπαρξίν καὶ τὴν ζωὴν των εἰς ἐκεῖνον, δημιουργήσαντα ἐστὶαν συσσιτίου ἐν Κοζάνῃ καὶ διαθρέψαντα τούτους κατὰ τὰς τραγικὰς περιόδους τῆς Κατοχῆς.

(Οἱ πρόεδροι: Ἐργατικοῦ Κέντρου Δημ. Μπέσσης, Ὁρθοδ. Χρ. Συλλόγου “Οἱ 40 Ἁγ. Μάρτυρες”. Εὐθ. Καρμαζῆς, Ἐνώσεως Ἐφέδρων Ὑπαξ/κῶν Θ. Τζήμκας, Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Β. Κίτσιος, Ὁμοσπονδίας Ἐπαγγελματοβιοτεχνῶν Ι. Μητσόπουλος, Ἀναπήρων καὶ θυμάτων Πολέμου Α. Παπαδόπουλος, Συνδέσμου Αὐτ/στῶν Β. Παπαχατζῆς, Ἐθνικοῦ Συνδέσμου Ἀναπήρων Πολέμου Ν. Γκουλέμας, Χριστιανικῆς Νεολαίας “40 Μαρτύρων” Λ. Μαλούτας, Ἐνώσ. Γεωργ. Συν/σμῶν Κοζάνης - Σερβίων Ἱ. Ἰωαννίδης)».

Τὸ 1943 πῆρε ἐντολὴ νὰ ἔλθῃ ὡς ἱεροκήρυκας στὴν πόλι τῆς Κοζάνης, εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀειμνήστου ἔθνομάρτυρος ἱε-

λω ἐμπεριστατωμένην ἔκθεσιν περὶ τῆς ἐν Μακεδονίᾳ ἐργασίας μου(*) παρακαλῶ τὴν Ἁγίαν Σύνοδον, ἵνα ἐπὶ τοῦ παρόντος ῥίψη ἓνα καὶ μόνον βλέμμα εἰς τὰ ἐπισυναπτόμενα ἔγγραφα καὶ ἔντυπα, ἵνα συλλάβῃ ἔννοιάν τινά τῆς ταπεινῆς μου ἐργασίας.

Τέλος προτείνω ὡς μάρτυρας δυναμένους νὰ μαρτυρήσουν περὶ τῆς ἐν γένει ζωῆς μου καὶ ἐκκλησιαστικῆς καὶ ἐθνικῆς μου δράσεως, ἐν Μακεδονίᾳ τοὺς κατωτέρω:

1) Τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Ἐδέσσης κ.κ. Παντελεήμονα, Ἀρχιερέα ἀπολαύοντα παγκοίνου σεβασμοῦ ὄχι μόνον παρὰ τῶν Χριστιανῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς του, ἀλλὰ καὶ παρ' ὅλων τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν τῆς Μακεδονίας.

2) Τὸν Γενικὸν Ἐπιθεωρητὴν Νομαρχιῶν Ἐπιτελάρχην κ. Ἀθανάσιον Χρυσόχοου.

3) Τὸν Γενικὸν Ἐπιθεωρητὴν Θρησκευμάτων Μακεδονίας κ. Ἀθανάσιον Παπαευγενίου.

4) Τοὺς Ἱεροκήρυκας Μακεδονίας Ἀρχιμανδρίτας Κ. Πλατῆν, Νικ. Καλλορίζον καὶ Λεωνίδα Παρασκευόπουλον, καὶ Ἀθαν. Φραγκόπουλον.

5) Τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια τῶν Ἱερῶν Ναῶν τοῦ Ἁγ. Θεράποντος, Προφήτου Ἡλία, Ἁγίων Πάντων Θεσσαλονίκης.

6) Τὸν Διευθυντὴν τῶν φυλακῶν Ἐπταπυργίου.

7) Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας Θεσ/νίκης.

8) Καὶ ὅλας τὰς χιλιάδας τῶν ἀκροατῶν τῶν πόλεων Θεσσαλονίκης, Φλωρίνης, Βερροίας, Ναούσης, Γιαννιτσῶν, Κιλκίς, οἱ ὅποιοι μὲ ἱερὸν ἐνθουσιασμὸν παρηκολούθησαν τὰ κηρύγματα καὶ τὴν ποικίλην δρᾶσιν.-

Μετ' ἀπείρου σεβασμοῦ
Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης

Ὁ π. Αὐγουστῖνος ἔφυγε ἀπὸ τὰ Ἰωάννινα καὶ γλύτωσε ἀπὸ τὸ ἔνταλμα συλλήψεως τῶν Ἰταλῶν καὶ τὸν πνιγμὸ του μὲ ἄλλους 200 πατριῶτες στὴν Ἀνδριατική. Ἔφυγε διωγμένος

(*) Τὰ συμπληρωματικὰ ἔγγραφα τοῦ Φακέλου τῆς Ἀστυνομίας, που ἦρθαν στὰ χέρια μας, πραγματοποιοῦν τὴν ὑπόσχεσι, γι' αὐτὸ θὰ σταλῇ τὸ βιβλίον καὶ στὴν Ἱερὰ Σύνοδο, ὅπως ὑποσχέθηκε ὁ γενναῖος Ἱεροκήρυκας.

ΓΙΑΝΝΙΤΣΑ

Ὁ μητροπολίτης Ἐδέσσης Παντελεήμων Παπαγεωργίου, τοῦ ὁποῦ ἡ φήμη ὡς ἀρίστου μητροπολίτου ἦτο ἀπλωμένη εἰς ὅλοκληρη τὴν Μακεδονία, μετὰ ἀπὸ ἐξάμηνη ἐργασία στὴν Ἐδεσσα τὸν τιμᾶ στὰ Γιαννιτσὰ καὶ τὸν προάγει στὸν δεύτερο βαθμὸ τῆς ἱερωσύνης, στὸν ἱερὸ ναὸ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Γιαννιτσῶν. Τὸν χειροτονεῖ πρεσβύτερο, ἡμέρα Πέμπτη, σὲ ἓνα πολὺ στενὸ κύκλο, γιὰ νὰ μὴ δημιουργήσουν πρόβλημα οἱ Γερμανοὶ κατακτηταί, ἀλλὰ προπαντὸς οἱ μασόνοι τῆς Ἐδέσσης, ποὺ ἔπνεαν μένεα ἐναντίον του.

Ἐδῶ ὁ πνευματικὸς ἀγρὸς ἀπλώνεται, ὅπως ὁ κάμπος, μεγάλος καὶ γόνιμος γιὰ τὸν ἐργάτη τοῦ Εὐαγγελίου. Κήρυγμα, κατήχησι, πνευματικὴ καλλιέργεια, μὲ περιοδεῖες στὰ χωριά.

Μέσα σὲ ἐλάχιστο χρονικὸ διάστημα φαίνονται καθαρὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἔντονης πνευματικῆς ἐργασίας.

Ὁ Ἰωάννης Κούσης ἀπὸ τὰ Γιαννιτσᾶ μὲ πολλὴ εὐγνωμοσύνη μιᾶ γιὰ τὸν π. Αὐγουστῖνο·

«Ὅταν ἦταν στὰ Γιαννιτσᾶ, ἔβαλα τὸν π. Αὐγουστῖνο στὸ κάρρο καὶ τὸν πῆγα στὴν Πέλλα νὰ μιλήσῃ. Πῆγα κ' ἐγὼ νὰ ἐξομολογηθῶ. Εἶχα τότε μόνο τρία παιδιά. Μοῦ εἶπε· —Ξέρεις, Γιάννη, ἀπὸ πῶς δένδρο θὰ φᾶς καρπὸ; Θὰ φᾶς καρπὸ ἀπ' αὐτὰ ποὺ φυτεύεις στὸ χωράφι σου, ἐννοῶ ἀπὸ τὰ παιδιά σου. Νὰ κάνῃς παιδιά, Γιάννη, νὰ κάνῃς παιδιά. Καὶ εἶπα μέσα μου: Ἄφοῦ τὸ εἶπε ὁ π. Αὐγουστῖνος, πρέπει νὰ τὸν ἀκούσῃς. Καὶ πράγματι τὸ πρῶτο παιδί ποὺ γεννήθηκε μετὰ τὴν συμβουλή του, εἶναι σήμερα θεολόγος. Ἐκτοτε κράτησα τὸ λόγο του καὶ ἔφθασα τὰ 15 παιδιά, 11 στὴ ζωὴ καὶ 4 στὸν οὐρανό.

Εὐχαριστῶ πάρα πολὺ γιὰ τὴν συμβουλή σας, σεβασμιώτατε...» (Κατασκήνωσι στὸ Ἰωβηλαῖο 1985).

Ὁ μητροπολίτης Ἐδέσσης ζητᾶ ἀπὸ τὸν ἀρχιερατικὸ τῶν Γιαννιτσῶν νὰ φροντίξῃ τὸν ἀρχιμανδρίτη Αὐγουστῖνο Καντιώτη, ποὺ μὲ αὐταπάρνησι καὶ Ἀποστολικὸ ζῆλο ἐκτελεῖ τὰ καθήκοντά του, περιοδεύοντας μὲ τὰ πόδια στὶς ἐνορίες καὶ τὰ χωριά τῶν Γιαννιτσῶν, γιὰ νὰ μὴ ἐπιβαρύνῃ κανέναν! Φθειρεῖ

ἔτσι, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ἐνδύματά του, καὶ τὰ παπούτσιά του· καὶ ἐπειδὴ εἶναι πτωχὸς σὲ χρήματα καὶ ὑλικά μέσα ὅπως οἱ Ἀπόστολοι, θὰ φθάσῃ γρήγορα νὰ περπατᾷ ξυπόλητος· Γι' αὐτόν, αὐτὸ θὰ εἶνε μεγάλη τιμὴ, γιὰ ἐμᾶς ὅμως ντροπὴ...

Διαβάστε τὴν ἐπιστολή:

«ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ι.ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΕΔΕΣΣΗΣ - ΠΕΛΛΗΣ

Ἄριθ. 731

Ἐδέσση 23 Ἰουλίου 1942

Πρὸς

Τὸν Παν. Ἀρχιμ. κ. Ἰγνάτιον Οἰκονόμου

ἡμέτερον Ἀρχιερατικὸν Ἐπίτροπον Γιαννιτσᾶ

Ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως διαπιστώσαντες, ὅτι ὁ ἐν Γιαννιτσοῖς ἔχων τὸ κέντρον τῆς ἐργασίας αὐτοῦ Πανοσιολογ. Ἱεροκήρυξ Ἀρχιμ. Αὐγουστίνος Καντιώτης, μετ' αὐταπαρνήσεως καὶ ζήλου Ἀποστολικοῦ ἐπιτελῶν τὰ Ἱερὰ αὐτοῦ καθήκοντα κινεῖται πάντοτε καὶ περιοδεύει εἰς τὰς ἐνορίας καὶ τὰ χωρία τῶν Γιαννιτσῶν πεζῆ, ἵνα μηδένα ἐν μηδενὶ βαρύνῃ κατὰ τὸν Ἅγιον Ἀπόστολον, ἔφθειρεν ὡς ἐκ τούτου, πλὴν τῶν ἐνδυμάτων καὶ καλυμμάτων καὶ τὰ ὑποδήματα αὐτοῦ, καὶ ἐπειδὴ ὁ ἐν λόγῳ Ἱεροκήρυξ, πτωχὸς εἰς χρήματα καὶ μέσα ὑλικά, ὡς οἱ Ἀπόστολοι τοῦ Κυρίου, δὲν εἶναι εἰς θέσιν ἐξ ἰδίων νὰ ἐφοδιασθῆ δι' ἑνὸς ζεύγους νέων υποδημάτων, θὰ φθάσῃ δὲ ταχέως νὰ ἐμφανίζεται ἀνυπόδητος, τοῦ θ' ὅπερ δι' ἐκεῖνον μὲν ἀποτελεῖ τιμὴν ὑψίστην, διὰ τοὺς ὑπὲρ ὧν ὅμως ἐργάζεται χριστιανούς καὶ τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς ἐντὸς τῶν ὁποίων κηρύσσει τοῦ Θεοῦ τὸν Λόγον, εὐθύνην διὰ παράλειψιν τοῦ πρὸς τοὺς ἐργάτας τοῦ Εὐαγγελίου ὀφειλομένου καθήκοντος, οὐ μόνον ἀγάπης ἀλλὰ καὶ πάσης τῆς δεούσης περιθάψεως καὶ συνδρομῆς διὰ τὴν πλήρωσιν τῶν στοιχειωδῶν σωματικῶν αὐτῶν ἀναγκῶν...».-

Κηρύττει ἀκούραστα τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ καὶ ἐμψυχώνει τὸν σκλαβωμένο λαό.

καρδίαν καὶ μὲ κάμνει νὰ ἀναλύωμαι εἰς δάκρυα.

Καὶ τὸ παράπονον εἶναι:

Μακαριώτατε Δέσποτα, Σεβασμιώτατοι Σύνοδοι,

Καθ' ἣν στιγμὴν κληρικοὶ καὶ μοναχοὶ τοῦ Ἁγ. Ὁρους ἀδέσποτοι περιφέρονται εἰς τοὺς δρόμους καὶ εἰς τὰ κοσμικὰ κέντρα τῆς Θεσσαλονίκης, καθημερινῶς δημιουργοῦντες σκάνδαλα, μερικὰ τῶν ὁποίων προκαλοῦν τὴν φρίκην τοῦ κόσμου. Καθ' ἣν στιγμὴν τεράστιον σκάνδαλον ἐξέσπασεν ἐν τῷ κεντρικωτάτῳ Ναῶ τῆς πόλεως μὲ δράστην τὸν Ἱεροδιάκονον τοῦ ναοῦ καὶ συνεργάτην τοῦ ἐγκλήματος τὸν Γραμματέα τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου καὶ Ἱεροκήρυκα τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ. Καθ' ἣν στιγμὴν ἡ χαλαρότης περὶ τὴν Διοίκησιν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἔχει φθάσει μέχρι τοιούτου σημείου, ὥστε κατὰ τὴν Μ. Τρίτην ἐν κεντρικωτάτῳ Ναῶ ψάλλται τῆς χορωδίας νὰ καπνίζουν ἀναιδέστατα εἰς τὸν γυναικωνίτην τοῦ Ναοῦ... Καθ' ἣν στιγμὴν ἀρχιμανδρίτης μεγαλόσημος ἐξ Εὐρώπης μόλις κατελθὼν αἰσχύνεται νὰ φορέσῃ τὸ τίμιον ράσον καὶ περιφέρεται εἰς τοὺς δρόμους μὲ πολιτικὴν ἐνδυμασίαν, ἔχει δικαίωμα εἰσόδου εἰς τὴν Ἱ. Μητρόπολιν καὶ ἔχει δικαίωμα ἀκόμη τοῦ ὀμιλεῖν ἀπὸ ἐπισήμων ἐκκλ. βημάτων χωρὶς νὰ προκαλῆ τοῦτο οὐδὲ τὴν παραμικροτέραν ἐπέμβασιν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως... Καθ' ἣν στιγμὴν ταῦτα ὅπως καὶ πλεῖστα ἄλλα, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς γίνονται, ἐκδηλωτικὰ μιᾶς ἀνεπαρκείας τῶν κυβερνώντων τὴν Ἱερὰν ταύτην Μητρόπολιν, φεῦ ἡ προσοχὴ ὀλόκληρος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης ἐστράφη κατὰ τοῦ Ἱεροκήρυκος Αὐγουστίνου, ὃν ὁ θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος ἐκ κακίας καὶ φθόνου μόνον ζητεῖ νὰ θέσῃ ἐκποδῶν ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Μακαριώτατε Δέσποτα, Σεβασμιώτατοι Συνοδικοί,

Ἐν ἐπιγνώσει τῆς ἀθωότητός μου, τῶν κόπων μου καὶ τῶν θυσιῶν μου εἰς τὰς ὁποίας ἐπὶ μίαν διετίαν ὅσον οὐδεὶς ἄλλος Ἱεροκήρυξ ὑποβάλλομαι ἐν τῇ μαρτυρικῇ γῆ τῆς Μακεδονίας, πολιτικὸν ἀστέρα τῶν ἐνεργειῶν μου ἔχων τὴν δόξαν τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας, τὴν δόξαν τῆς Πατρίδος καὶ τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν, τολμῶ νὰ παρακαλέσω τὴν Ἁγίαν Σύνοδον, ἵνα ἀνακρίνουσά με ἀπὸ πάσης πλευρᾶς, τὴν ψυχὴν μου καὶ τὸ ἔργον μου ὡς Ἱεροκήρυκος Μακεδονίας, μοὶ ἀποδώσῃ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ καὶ μόνον ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ. Ἐπιφυλασσόμενος ἐν καιρῷ νὰ ὑποβά-

2.-Ί. Μητροπόλεως Φλωρίνης: Ὁ Σεβ. Ἅγιος Φλωρίνης διὰ τοῦ ἀπὸ 17-10-43 ἐγγράφου του πρὸς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Θεσσαλονίκης γράφει τὰ ἑξῆς...

3) Ί. Μητροπόλεως Βερροίας...

4.- Ί. Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης...

5 Ί. Μητροπόλεως Κιλκίς...

6) Τέλος Γενικῆς Διοικήσεως Μακεδονίας ἔχον οὕτω:...

Μακαριώτατε, Ἅγιοι Σνοδικοί. Δὲν σχολιάζω τὰ ἐγγραφα ταῦτα. Λαλοῦν μόνα των. Δὲν μνημονεύω τὴν σωρείαν τῶν τηλεγραφημάτων, τῶν ὑπομνημάτων, τῶν ἐπιστολῶν, τῶν ἀναφορῶν τῶν Χριστιανῶν τῶν πόλεων Βερροίας, Φλωρίνης, Κιλκίς, οἱ ὅποιοι μετὰ δακρύων εἶδον τὸν Ἱεροκῆρυκα νὰ ἀπέρχεται... Ἐὰν ἠδυνάμην νὰ λάβω ἀντίγραφα τοῦ Γραφείου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, θὰ ἐκάλυπτον σελίδας πολλὰς.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀναστάτωσε τὴν Μακεδονίαν ὁ Ἱεροκῆρυξ...

Ἄλλ' αἱ διαμαρτυρίαι τοῦ λαοῦ; Ἄλλ' αὐταὶ ὑπῆρξαν αὐθόρμητοι....

Καὶ εὐλαβῶς ἐρωτῶ: Εἶνε εἰς βάρος τοῦ Ἱεροκῆρυκος ὅτι ὁ λαός, αἰσθανόμενος τὴν ἔλλειψιν τοῦ κηρύγματος, ζητεῖ τὸν Ἱεροκῆρυκα;....

Ἀλλὰ ἡ παράδοξος καὶ ἀδικαιολόγητος αὐτὴ στάσις τοῦ Σεβ. ἀπέναντι ἐνὸς Ἱεροκῆρυκος κοπιᾶζοντος ἐπὶ διετίαν ἐν μέσῳ κινδύνων, ἓνα μόνο θὰ ἔχη τὸ ἐλαφρυντικόν. Καὶ τὸ ἐλαφρυντικὸν εἶνε... ὁ Σεβ. Μητροπολίτης, προσβληθεὶς ἀπὸ μηνὸς περίπου ἀπὸ σοβαρὰν ἀσθένειαν, κατέκειτο ἀσθενὴς εἰς τὸν κοιτῶνα, ἀπρόσιτος εἰς τὰ πνευματικά του τέκνα. Οὕτω εἰς τὸ βαθύτατον γῆρας του προσετέθη καὶ ἡ ἀσθένεια, ἥτις μαστίζουσα αὐτὸν δὲν ἀφήνει νὰ συλλάβῃ καθαρὰν εἰκόνα τῶν προσώπων καὶ πραγμάτων τῆς μεγάλης ταύτης Μητροπόλεως. Δὲν εἶμαι ἐγὼ ὅστις θὰ κηρύξω τὴν ἀνεπάρκειαν τοῦ Μητροπολίτου διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν βαρυτάτων του ὑποχρεώσεων. Ἡ Ἁγ. Σύνοδος πληροφορουμένη ταῦτα ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ τὰ μέσα νὰ ἐξετάσῃ ἐὰν ὁ Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης δύναται πλέον λόγῳ ἀσθενείας καὶ γῆρατος νὰ ἐπαρκῆ....

Ἐν μόνον, ὡς ἀδικούμενος κληρικός, θέλω νὰ διατυπώσω μετὰ πάσης εὐλαβείας παράπονον, παράπονον ποῦ μοῦ σφίγγει τὴν

Ὁ π. Αὐγουστῖνος στὴ ΦΛΩΡΙΝΑ τὸ 1942-1943

Μὲ ἔδρα τὴ Μητρόπολι Θεσσαλονίκης ὁ Ἱεροκῆρυκας Αὐγουστῖνος ἔκανε τὶς πιὸ ἐπικίνδυνες ἀποστολές. Ἐπαιρνε ἀποσπάσεις στὶς πιὸ δύσκολες πόλεις τῆς Μακεδονίας κηρύττοντας, κατηχώντας καὶ ἐνισχύοντας τὸ λαό.

Ἀποσπάστηκε στὴν Ἔδεσσα, στὰ Γιαννιτσά, στὴ Φλώρινα, στὴ Βέρροια, στὴ Νάουσα, στὸ Κιλκίς, στὴν Κοζάνη, στὰ Γρεβενά...

Οἱ ἀδελφές Ρεσναλῆ, ἡ Δόμνα Λαζαρίδου, ἡ Βεατρίκη Λαπατᾶ, ποῦ γνώρισαν τὸν π. Αὐγουστῖνο στὴ νεότητά τους καὶ ἀφιερώθηκαν στὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ τὴν καθοδήγησίν του, διηγοῦνται:

Ὁ π. Αὐγουστῖνος ἦρθε στὴ Φλώρινα νέος κληρικός, σὲ ἡλικία 35 ἐτῶν. Ἦρθε τὸν φοβερὸ χειμῶνα τοῦ 1942. Περιώδευσε τὰ χωριά μὲ τὰ πόδια. Κινδύνευσε ἀπὸ τὶς νάρκες, ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς καὶ ἀπὸ τοὺς Βουλγάρους, ποῦ ἀσκοῦσαν ἄγρια προπαγάνδα στὰ ἀκριτικὰ χωριά τῆς Φλώρινας. Κινδύνευσε ἀπὸ τὸ κρύο, τοὺς λύκους καὶ τὶς ἀρκοῦδες. Ποῦ κοιμόταν; Τί ἔτρωγε; Ὁ Θεὸς ξέρει! Εἶχε πάρει ἀπόφασι καὶ τὴ ζωὴ του νὰ θυσιάσῃ χάριν τοῦ χριστιανικοῦ μαρτυρικοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ὁ μητροπολίτης Φλωρίνης Βασίλειος ἔμαθε γιὰ τὴ δρᾶσι τοῦ π. Αὐγουστίνου στὰ ἀκριτικὰ χωριά τῆς Μητροπόλεως του καὶ εὐχαρίστησε τὸν ἐπίσκοπο Θεσσαλονίκης Γεννάδιο, ποῦ τὸν ἔστειλε. Αὐτὲς οἱ εὐχαριστίες ἴσχυσαν μόνο γιὰ τὴν πρώτη περιοδεία, τοῦ 1942, στὰ ἀκριτικὰ χωριά τῆς Φλώρινας καὶ Ἀλμωπίας. Ἄς δοῦμε τί ἔγραφε:

«ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ

Ἀριθ. Πρωτ. Δ.Υ.

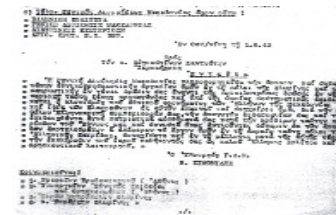
Εἰς τὸν Ἐκκλ. Ἐπίτροπον

«Φίλος Χωριοῦ», 17-10-1942

Σεβασμιώτατε ἐν Χριστῶ Ἀδελφέ

Ἅγιε Θεσσαλονίκης, κύριε Γεννάδιε,

Φέρομεν εἰς γνώσιν τῆς Ἑμετέρας Σεβασμιότητος, ὅτι ὁ Ἱεροκῆρυξ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Αὐγουστῖνος Καντιώτης ἐξεπλήρωσεν εὐδοκίμως τὴν ἀνατεθείσαν αὐτῷ

έντολήν, κηρύξας τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ μετ' ἑξαίρετικοῦ ζήλου καὶ αὐτοθυσίας εἰς τὸ τμήμα Φλωρίνης, τῆς καθ' ἡμᾶς ἐπαρχίας. Οὐδαμῶς δὲ ἀμφιβάλλομεν, ὅτι ἐξ ἴσου εὐδοκίμως θέλει ἐργασθῆ καὶ εἰς τὸ τμήμα Ἀλμωπίας, εἰς ὃ οἰκειοθελῶς ἀνέλαβε νὰ ἐργασθῆ κατὰ τὰς ὑπολοίπους ἡμέρας.—

Εὐχαριστοῦντες ὅθεν ἐγκαρδίως τὴν Ὑμετέραν Σεβασμιότητα διὰ τὴν ἀνωτέρω συνδρομήν.— Διατελοῦμεν

ἐν Φλωρίνῃ τῇ 1η/10/1942

Τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς
Ὁ Φλωρίνης Βασίλειος».

Ὁ ἱεροκήρυκας Αὐγουστῖνος Καντιώτης ἔρχεται νὰ ὑπηρετήσῃ τὴν Φλώρινα ὑπὸ τραγικῆς συνθήκης

Ἡ Βεατρίκη Λαπατᾶ, νεαρὴ δασκάλια τότε, θυμᾶται:

«Οἱ συνθήκες ἦταν τραγικῆς. Τίποτε τὸ πνευματικὸ δὲν ὑπῆρχε στὴ Φλώρινα, οὔτε κήρυγμα οὔτε κατηχητικό... Ὡσπου ἓνα δειλινό, στὸ δρόμο ποὺ ἀνηφορίζει ἀπὸ τὸν Σταθμό, βλέπω ἓναν παπᾶ ν' ἀνεβαίνει. Ἡ μορφή του ἦταν ἀκτινοβόλα. Τὸ πρόσωπό του ἀσκητικό... Τὸν ξαναβλέπω στὸν Ἅγιο Γεώργιο... νὰ συζητᾶ μὲ ἓναν κληρικό... Παγόβουνο ὁ ἓνας, ἠφαίστειο ὁ ἄλλος, — ὁμολογῶ ὅτι ἔβαλα αὐτί—. Προσπαθοῦσε νὰ τὸν παγώσει μὲ τὰ ἀπαισιόδοξα λόγια του. Ἔλεγε, ὅτι στὴ Φλώρινα δὲν γίνεται τίποτε, ὅτι στὴ Φλώρινα δὲν ὑπάρχει λαὸς νὰ τὸν παρακολουθήσῃ καὶ ὅτι πρέπει νὰ ματαιώσῃ τὸ κηρυκτικὸ του πρόγραμμα, διότι ὁ κόσμος στὴ Φλώρινα ἐκτὸς τῶν ἄλλων δὲν συμπαθεῖ τοὺς παπᾶδες.

Ἡ ἀπάντησις τοῦ ἱεροκήρυκα ἦταν· Θ' ἀγωνιστοῦμε γιὰ τὴ ΜΙΑ ΨΥΧΗ».

Ἀρχὴ τοῦ κηρυκτικοῦ ἔργου στὴν Φλώρινα

«Τὴν Κυριακὴ τὸ πρωτὸν», συνεχίζει ἡ Λαπατᾶ, «ὁ π. Αὐγουστῖνος ἐμφανίζεται στὸν ἄμβωνα τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος. Ἐνα κήρυγμα πρωτάκουστο, βροντόφωνο, ἀστραφτερό. Ἐνα κήρυγμα ποὺ γιὰ πρώτη φορὰ στὴ ζωὴ μας τ' ἀκούγαμε, ἓνα κήρυγμα προφητικὸ, ποὺ θύμιζε Ἰωάννη Πρόδρομο. Τὸ λίγο ἐκκλησίασμα σείσθηκε. Ὁ ἓνας κοιτοῦσε τὸν ἄλλο. Βγαίνουμε ἔξω. Σχόλια

λαὸν τῆς Φλωρίνης κατασυγκεκινημένον διὰ τὴν ἀπτόμομον διακοπὴν τῆς ἐργασίας, ἐγὼ ὑπήκοους εἰς τὴν φωνὴν τῆς Ἐκκλησίας, δανεισθεὶς χρήματα παρὰ τῶν φίλων μου, ἀνεχώρησα τὴν ἐπομένην εἰς Θεσσαλονίκην. Τρίτον: Ἐργασθεὶς ἐπὶ τετράμηνον ἐν Βερροίᾳ διετάχθην ὑπὸ τοῦ Παναγιωτάτου Θεσσαλονίκης, ὅπως διακόψω τὴν ἐκεῖ ἐργασίαν μου. Καὶ ἐγὼ πάλιν ὑπήκοους εἰς τὴν φωνὴν τῆς Ἐκκλησίας, ἐν μέσῳ συγκινητικωτάτων ἐκδηλώσεων τοῦ λαοῦ Βερροίας, ἐγκατέλειψα τὴν ἐργασίαν καὶ τὴν ἐπομένην τῆς κοινοποιήσεως τῆς διαταγῆς ἀνεχώρησα. Τέτατον: Ἐργασθεὶς ἐπὶ ἓνα μῆνα εἰς Κιλκίς ἔλαβον ἐντολήν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὅπως ἀναχωρήσω εἰς Πολύγυρον. Ἐχων τὴν φορὰν αὐτὴν ὅλην τὴν συμπάθειαν τῆς πόλεως Κιλκίς, θὰ ἠδυνάμην νὰ μὴ ἀναχωρήσω. Καὶ ὅμως ἀμέσως ἀνεχώρησα... Καὶ ἔπειτα «Ἀντάρτης»!

Β) Ὁ Ἅγιος Θεσσαλονίκης μὲ κατηγορεῖ δεύτερον ὅτι ὑβρίζω τὴν Ἱεραρχίαν. Παρακαλῶ καὶ ἐπιμένω ὅπως παρουσιάσῃ αὐτηκόους μάρτυρας οἱ ὅποιοι νὰ μὲ ἤκουσαν ὑβρίζοντα τὴν Ἱεραρχίαν. Δόξα τῷ Θεῷ εἶνε τόσαι αἱ χιλιάδες τῶν ἀκροατῶν μου ἐν Γιαννιτσοῖς, Φλωρίνῃ, Βερροίᾳ, Ναούσῃ, Θεσσαλονίκη καὶ Κιλκίς, ὥστε ὁ Ἅγιος Θεσσαλονίκης εὐχερῶς νὰ δυνηθῆ νὰ ἀνεύρῃ τοῦλάχιστον μίαν δωδεκάδα... Καὶ ἡ δωδεκάς αὕτη, ἐὰν εὔρεθῆ, θὰ εἶναι ἢ μασόνιοι ἢ πλούσιοι φιλάργυροι, ἢ ἔκφυλοι διανοούμενοι, τοὺς ὁποίους ἐλέγχω ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος καὶ τοὺς ὁποίους δὲν θὰ παύσω νὰ ἐλέγχω, ἀρυόμενος τὰ ἐπιχειρήματά μου ἀπὸ τὴν Ἁγίαν Γραφήν καὶ ἀπὸ τοὺς Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας καὶ δὴ τὸν ἀθάνατον Χρυσόστομον.—

Γ) Ὁ Ἅγιος Θεσσαλονίκης μὲ κατηγορεῖ τρίτον, ὅτι ἀνεστάτωσα ὀλόκληρον τὴν Μακεδονίαν. Ἄλλ' ἀντὶ πάσης ἄλλης ἀπαντήσεως παραθέτω ὧδε τὰ κείμενα ἐπισήμων ἐγγράφων, ἅτινα ἔχω εἰς τὰς χεῖράς μου.—

Ι.— Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἐδέσσης.— Ὁ Ἅγιος Ἐδέσσης, παρὰ τῇ Ἱ. Μητροπόλει τοῦ ὁποίου εἰργάσθην ἐπὶ ἐξάμηνον καὶ τοῦ ὁποίου ἡ φήμη ὡς ἀρίστου Μητροπολίτου εἶναι ἠπλωμένη εἰς ὀλόκληρον τὴν Μακεδονίαν, γράφει: α) ἐν τῷ ὑπ. ἀριθ. 731/1342 ἐγγράφῳ του τὰ ἐξῆς...

Μακαριώτατε Πάτερ,

Βασιζόμενος εις ώρισμένον άρθρον του Καταστατικού Χάρτου της Διοικήσεως της Αυτόκεφάλου Ἐκκλησίας της Ἑλλάδος (καθ' ὃ πᾶς κληρικὸς ἔχων παράπονον κατὰ της διοικήσεως ἱ. Μητροπόλεως δύναται διὰ μέσου του οἰκείου Μητροπολίτου νὰ ἀναφερθῆ εἰς τὴν ἱ. Σύνοδον, ὃ δὲ οἰκείος Μητροπολίτης ὑποχρεοῦται ὅπως ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ της ὑποβολῆς της ἀναφορᾶς διαβιβάσῃ ταύτην εἰς τὴν ἱ. Σύνοδον) τολμῶ κ' ἐγώ, ὅπως διὰ της παρουσίας μου ἀναφορᾶς ἐκθέσω τὰ παράπονά μου κατὰ της ἱ. Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης. -

Μακαριώτατε, Ἅγιοι Συνοδικοὶ Πατέρες, ἀπὸ δύο μηνῶν περίπου ὃ ὑποφαινόμενος διατελεῖ ὑπὸ διωγμὸν ἐκ μέρους της ἱ. Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης. Παρασυρομένη αὕτη ἀπὸ συκοφάντας ἐχθροὺς της ἀληθείας μὲ διώκει ἀπηνῶς. Μοῦ ἀφῆρεσε τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ὅπως αὐθαιρέτως καθ' ὃν χρόνον βᾶσει της ὑπ' ἀριθ. 1774/1943 ἀποφάσεως της ἱ. Συνόδου ἡμην νομίμως ἀπεσπασμένος παρὰ τῆ ἱ. Μητροπόλει Θεσσαλονίκης καὶ ταῖς γειτονικαῖς Μητροπόλεσι. Διενήργησε ἐνόρκους ἀνακρίσεις κατ' ἐμοῦ, χωρὶς νὰ μὲ καλέσῃ εἰς ἀπολογία... Διὰ τὴν συμπεριφορὰν αὐτὴν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου διαμαρτύρομαι ἐνώπιον της Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, εὐλαβῶς δὲ θέτω ὑπ' ὄψει αὐτῆς καὶ τὰ κάτωθι στοιχεῖα λίαν πειστικά, ἵνα ἀντιληφθῆ σαφῶς τὴν κατάστασιν. -

Α) Ὁ Ἅγιος Θεσσαλονίκης μὲ ἀποκαλεῖ «Ἀντάρτην» της Ἐκκλησίας. Ἀλλὰ εὐλαβῶς ἐρωτῶ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον: Πότε παρήκουσα ἐντολὴν της Ἐκκλησίας; **Πρῶτον:** Μὲ διέταξε ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1942 νὰ πορευθῶ εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ ἐνῶ ὁ ΟΔΕΠ δὲν μοὶ ἐχορήγει τὰ ὁδοιπορικὰ ἐγὼ ἀνεχώρησα δι' ἰδίωιν ἐξόδων, ἅτινα ἐδανείσθην παρὰ φίλων μου. **Δεύτερον:** Ἐργασθεὶς ἐν Φλωρίνῃ ἐπὶ τετράμηνον διετάχθην τηλεγραφικῶς ὑπὸ της Ἱερᾶς Συνόδου νὰ ἐγκαταλείψω τὴν Φλώριναν καὶ νὰ σπεύσω εἰς Γρεβενά. Καὶ ἐνῶ ἦτο χειμῶν ἀκόμη ἐν Φλωρίνῃ καὶ ἐνῶ δὲν εἶχον οὔτε ὄβολον εἰς τὰ θυλάκιά μου καὶ ἐνῶ ὁ Γ. Διοικητὴς Χωρ/κῆς Μακεδονίας ἦτο πρόθυμος νὰ μοὶ χορηγήσῃ ἔγγραφον περὶ τοῦ ἀδυνάτου της μεταβάσεώς μου εἰς Γρεβενά καὶ ἐνῶ τὸ κυριώτερον εἶχον ὀπισθὲν μου ὀλόκληρον τὸν εὐλαβῆ

εὐνοϊκά. Ὅλοι ἐνίωσαν στὴν ψυχὴ τους μιὰ χαρὰ. Στὸ τέλος ἀνακοίνωσε, ὅτι ἀρχίζει πρόγραμμα ἀπογευματινῶν κηρυγμάτων, ποὺ θὰ γίνωνται κάθε Κυριακῆ. Τὸ ἱεραποστολικὸ ἔργο ἄρχισε. Ὁ ἕνας ἔφερνε τὸν ἄλλο καὶ οἱ ἐκκλησίες ἄρχισαν νὰ γεμίζουν. Κηρύγματα, κατηχητικά, κινήσεις νέων καὶ νεανίδων, τὰ παιδιὰ της ἀγορᾶς, τὰ ἀλητόπαιδα της Φλώρινας, τὰ λουστράκια, ὅλοι ἐντάχθησαν στοὺς ἀκροατὰς τῶν κηρυγμάτων. Γινόταν συνωστισμός. Ὁ Ἅγιος Παντελεήμων δὲν χωροῦσε πιά. Βελόνα δὲν ἔπεφτε κάτω». Ὁ κόσμος πλημμύριζε τὸ προαύλιο τοῦ ναοῦ, γέμιζε τὰ πεζοδρόμια, σκαρφάλωνε στὰ παράθυρα της ἐκκλησίας γιὰ νὰ τὸν ἀκούσῃ. Τὸ μικρὸ αὐτὸ διάστημα κυκλοφόρησε καὶ γραπτὸ κήρυγμα μὲ τὴν ὀνομασία «ΣΑΛΠΙΞ ΚΥΡΙΟΥ», στὶς 20 Μαρτίου 1943, στὸ ὑπ' ἀριθμ. 7 φύλλο, εἶχε τὴν ὑποσημείωσι:

«Φίλε ἀναγνώστα! Τὸ παρὸν φυλλάδιον δι' ἔλλειψιν χάρτου τυπώνεται εἰς ὀλίγα ἀντίτυπα. Διὰ τοῦτο παρακαλοῦμεν ὅπως τὸ δώσετε καὶ εἰς ἄλλους, εἰς ὅσω τὸ δυνατόν περισσοτέρους, διὰ νὰ μελετήσουν καὶ νὰ ὠφεληθοῦν πνευματικῶς. Διότι, ὅπως λέγει ἀρχαῖος Διδάσκαλος της Ἐκκλησίας, τρία εἶναι τὰ γνωρίσματα τοῦ χριστιανισμοῦ: ἡ γνῶσις τοῦ Νόμου τοῦ Θεοῦ - ἡ πιστὴ ἐκτέλεσις αὐτοῦ - ἡ διάδοσις τοῦ Νόμου τοῦ Θεοῦ, της Ἀληθείας, καὶ εἰς ἄλλας ψυχάς. Καθῆκον ὅλων μας εἶνε ἡ διάδοσις της ἀληθείας».

Ἀπὸ τὴν κατηχητικὴ κίνησι τοῦ ἱεροκήρυκα

Ὁ ἱεροκήρυκας ἦρθε νὰ ὑπηρετήσῃ τὴν Φλώρινα ὅταν ἀνέβαινε τὸν Γολγοθᾶ της: Σκληρὴ Γερμανικὴ κατοχὴ, ἄγρια Βουλγαρικὴ προπαγάνδα, ποὺ συνεργάζονταν μὲ τὸν κατακτητὴ, φτώχεια τῶν κατοίκων καὶ προπαντὸς ἔλλειψη ἱερέων καὶ ἀπουσία τοῦ ἰδίου τοῦ ἐπισκόπου Βασιλείου, ποὺ ἔμενε στὴν Ἀθήνα καὶ μόνο τὸ Πάσχα καὶ τὰ Χριστούγεννα ἐπισκεπτόταν τὴν πόλι της Φλωρίνης.

Ὁ π. Αὐγουστῖνος Καντιώτης στάθηκε δίπλα στὸν πονεμένο Μακεδονικὸ λαό, τὸν ἀγάπησε καὶ ἀγαπήθηκε ἀπ' αὐτόν. Ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδιὰ εὕρισκαν παρηγοριὰ στὴν Ἐκκλησία ἀπὸ τὰ φλογερὰ λόγια τοῦ ἱεροκήρυκα, ποὺ θέρμαιναν τὴν πίστι τους στὸ Χριστὸ καὶ τὴν ἀγάπη τους στὴν Πατρίδα. Ἐκα-

νε κατηχητικό σὲ ὅλους. Ἡ ἀγάπη του ἦταν ιδιαίτερα στὰ λουστράκια τῆς Φλωρίνας.

Οἱ σπουδάστριες τῆς Ἀκαδημίας στὸ πλευρὸ τοῦ ἱεροκήρυκα

Τὸ 1943 λειτουργεῖ γιὰ πρώτη χρονιά ἡ Παιδαγωγικὴ Ἀκαδημία Φλωρίνης, μὲ 60 σπουδάστριες καὶ σπουδαστές.

Ὁ διευθυντῆς –ἦταν ψυχίατρος καὶ ψυχολόγος– ἦρθε ἀπὸ τὴν Ἀθήνα μὲ ἀντίξοες συνθήκες καὶ ἔπρεπε νὰ βγάλῃ τὴ σχολικὴ χρονιά πού ἄρχισε τὸν Φεβρουάριο τοῦ 1943. Τὸ ὄρφανοτροφεῖο Φλωρίνης παρεχώρησε κάποιες αἰθουσες γιὰ διδασκαλία. Δὲν ὑπῆρχαν βιβλία, δὲν ὑπῆρχε ἐξειδικευμένο προσωπικό. Τὰ μαθήματα τὰ ἔκαναν δάσκαλοι καὶ καθηγηταὶ ἄλλων σχολείων τῆς περιοχῆς. Ὁ διευθυντῆς τῆς Ἀκαδημίας ἔβλεπε μὲ συμπάθεια τὸν ἀγῶνα τοῦ ἱεροκήρυκα Αὐγουστίνου Καντιώτου. Μὲ τὴν ἀδεία του τοιχοκολλοῦνταν οἱ ἀνακοινώσεις γιὰ τὸ κατηχητικὸ τῶν σπουδαστῶν.

Μιὰ μέρα ἡ σπουδάστρια Δωροθέα Ρεσναλῆ τοῦ μετέφερε τὴν ἐπιθυμία τοῦ ἱεροκήρυκα π. Αὐγουστίνου νὰ μιλήσῃ σ' ὅλους τοὺς σπουδαστὰς τῆς Ἀκαδημίας. Μὲ χαρὰ τὸν δέχτηκε. Ἔδωσε τὴν ἔδρα στὸν π. Αὐγουστῖνο καὶ ἄφωνος ἄκουγε μαζί μὲ τοὺς σπουδαστὰς τὸν φλογερὸ ἱεροκήρυκα.

Τὸ κατηχητικὸ ἔργο μέσα σὲ τρεῖς μῆνες εἶχε γίνει τεράστιο. Οἱ θυσίες τοῦ ἱεροκήρυκα ἔφεραν καρπούς. Ὅλες σχεδὸν οἱ σπουδάστριες τῆς Ἀκαδημίας παρακολουθοῦσαν τὰ κατηχητικὰ μαθήματα στὸν Ἅγιο Παντελεήμονα Φλωρίνης. Κάποιες χρησιμοποιήθηκαν καὶ ὡς στελέχη. Ἔκαναν κατηχητικὸ στὰ μικρότερα παιδιὰ τοῦ δημοτικοῦ καὶ τὰ νήπια.

Ὑποδειγματικὸ μάθημα

Ὁ π. Αὐγουστῖνος ἔκανε ὑποδειγματικὸ μάθημα σὲς κατηχητρίες τοῦ δημοτικοῦ.

Δίδαξε μὲ ἀπλὰ λόγια στὰ παιδιὰ τὸ δόγμα τῆς Ἁγίας Τριάδος.
Ἔδειχνε τὰ τρία δάκτυλα τῆς δεξιᾶς χειρὸς στὰ μικρὰ παιδάκια τοῦ κατηχητικοῦ καὶ τοῦ προκατηχητικοῦ καὶ ἔλεγε· Μὲ τὰ τρία αὐτὰ δάκτυλα λέμε ὅτι πιστεύουμε στὸν Πατέρα, τὸν Υἱό, καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα· Κάντε το κ' ἐσεῖς. Σήκωναν κι αὐτὰ τὸ δεξί τους χέρι, ἔδειχναν τὰ τρία δάκτυλα καὶ ἐπαναλάμβαναν τὰ λόγια του: Πι-

Πῶς ξεκινᾷ ὁ διωγμὸς στὴ Θεσσαλονίκη

Ἡ μασονία καὶ ὁ διωγμὸς τοῦ ἱεροκήρυκα ἀπὸ τὸν δεσπότη

Ὁ Γέροντας Αὐγουστῖνος διηγεῖται·

«Ὅταν πῆγα στὴ Θεσσαλονίκη, περνώντας ἀπὸ ἓνα δρόμο εἶδα ἓνα κτήριο πολὺ παράξενο καὶ ρώτησα ἓναν μικρὸ πού ἔπαιζε ἐκεῖ: –Τίνος εἶνε αὐτὸ τὸ σπίτι; Καὶ ὁ μικρὸς μοῦ ἀπήντησε:

–Παππούλη, σκύψε γιὰ νὰ σοῦ τὸ πῶ στὸ αὐτί: **Ἡ γιαγιά μου μοῦ εἶπε, ὅτι εἶνε τὸ σπίτι τοῦ διαβόλου.**

Μοῦ ἔκανε ἐντύπωσι ὁ χαρακτηρισμὸς τῆς εὐλαβοῦς γιαγιάς. Ρώτησα καὶ ἔμαθα ὅτι **ἦταν μασονικὴ στοά.**

Τὴν Κυριακὴ, ὅταν ἀνέβηκα στὸν ἄμβωνα, κήρυξα ἐναντίον τῆς μασονίας καὶ ὁ δεσπότης θύμωσε καὶ μοῦ ἀπηγόρευσε τὸ κήρυγμα. Τὸ βράδυ κοιμήθηκα ἐπάνω σὲ δυὸ πάγκους τῆς «Ἀπολυτρώσεως». Τὸ ἔμαθε ὁ δεσπότης καὶ τοὺς ἔστειλε μήνυμα νὰ μὲ διώξουν. Ἔφυγα ἀπὸ ἐκεῖ, καὶ μὴ ξέροντας ποῦ νὰ διανυκτέρευω ἐπὶ Γερμανῶν τὴν νύκτα, ἔμεινα πίσω ἀπὸ τὴν εἴσοδο ἐνὸς ξενοδοχείου.

Ἔτσι ἄρχισε ὁ διωγμὸς μου ἀπὸ τὸν μητροπολίτη Θεσσαλονίκης Γεννάδιο.»

Ὁ ἱεροκήρυκας π. Αὐγουστῖνος, μὲ ἀναφορά του στὴν Ἱερὰ Σύνοδο, διαμαρτύρεται γιὰ τὴν ἀπαγόρευσι τοῦ κηρύγματος.

Ὁ μητροπολίτης Θεσσαλονίκης Γεννάδιος τοῦ ἀπαγορεύει τὸ κήρυγμα καὶ τὸν διώκει ἀπὸ τοὺς ἱεροὺς ναοὺς. Ὁ π. Αὐγουστῖνος τότε ἀπευθύνεται στὴν Ἱερὰ Σύνοδο καὶ διαμαρτύρεται. Σὲ αἴτησί του, ποῦ καταθέτει στὸν Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης(*), γράφει·

«Πρὸς

Τὴν Ἁγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (διὰ μέσου τοῦ Παναγ. Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ.κ. Γενναδίου). – ΑΘΗΝΑΣ

ΑΙΤΗΣΙΣ

**ΑΡΧΙΜ. ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΥ ΚΑΝΤΙΩΤΟΥ,
ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ**

Ἐν Θεσ/νίκη τῆ 2α Νοεμβρίου 1943

(*) Ἡ αἴτησι ἔπρεπε νὰ σταλῇ μέσω τοῦ Μητροπολίτου στὴν Σύνοδο. Δὲν ὑπῆρχε ἄλλος τρόπος!

ψυχές τῶν ἀκροατῶν του ἐπαφῆς, ἀποτελεῖ κεφάλαιον, ὅπερ δὲν ἔπρεπε νὰ μείνη ἀνεκμετάλλευτον, καὶ δὴ κατὰ τὰς σημερινὰς συνθήκας, καὶ εἰς περιφερείας μάλιστα αἰτινες ὡς ἡ ἰδική μας ἐχούσας ἀνάγκην ἐργασίας τοιαύτης...»

Ὁ νομάρχης Κιλκισίου Θ. Θωμαΐδης, κοινοποιεῖ τὸ παραπάνω ἔγγραφο καὶ στοὺς παρακάτω·

1. Γραφεῖον Πρωθυπουργοῦ Υ.Π.Α.
2. Ἱερὰν Σύνοδον
3. Γ. Δ. Μακεδονίας Υ.Π.Α.
4. Ἱερὰν Μητρόπολιν Θεσσαλονίκης Υ.Π.Α.
5. Ἱερὰν Μητρόπολιν Κιλκισίου

Ὁ Νομάρχης στὸ παραπάνω ἔγγραφό του ἐπιβεβαιώνει τὴν ἀπουσία τοῦ Μητροπολίτου ἀπὸ τὴν ἔδρα του·

«..δεδομένου μάλιστα ὅτι ταῦτα πάντα συνέβαινον καὶ ἄνευ τῆς κανονικῆς ἀδείας τοῦ Μητροπολίτου Πολυαννῆς - παραμένουτος δυστυχῶς εἰσέτι ἐν Ἀθήναις...»

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Βάσει τῆς ὑπ' ἀριθ. 1774/1943 ἀποφάσεως τῆς Ἱ. Συνόδου ὁ π. Αὐγουστῖνος ἀπεσπίασθη στὴν Ἱερὰ Μητρόπολι Θεσσαλονίκης καὶ στὶς γειτονικὲς Μητροπόλεις. Κηρύττε, ἔψαλλε τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ καὶ συνέπαιρνε τὰ πλήθη, ὅμως καὶ ἐκεῖ νέοι διωγμοὶ τὸν περιμέναν.

δ´) Ἱ. Μητροπόλι Θεσσαλονίκης

Ὁ παναγ. Μητροπολίτης Γεννάδιος τῆ Μ. Ἑβδομάδα καλεῖ στὸ τηλεφώνο τὸν Δήμαρχο Καλαμαριάς (συνοικισμοῦ Θεσσαλονίκης) καὶ τοῦ λέει· *«Τὴν Μ. Παρασκευὴν θὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν σας ὁ Ἱεροκλήρυξ Αὐγουστῖνος, εἶνε ἰκανότατος Ἱεροκλήρυξ»*. Ὁ ἴδιος δὲ στὴν ἀπὸ 11 Ἰουνίου 1943 ἐπιστολή του στὸν π. Αὐγουστῖνο γράφει· *«Πανοσιολογιώτατε, ἐγκαίρως ἐλήφθη ἡ ἀπὸ 31 Μαΐου ἐπιστολή σας, ὡς καὶ τὸ ἐσώκλειστον φύλλον τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Θερμῶς σᾶς συγχαίρω διὰ τὴν αὐτόθι πνευματικὴν ἐργασίαν ἣτις πιστεύω θὰ φέρῃ τοὺς ποθουμένους καρπούς.*

Καὶ ταῦτα μὲν οὕτω, ἐν Κυρίῳ δὲ ὑγιαίνοντες·

*Εὐχέτης πρὸς τὸν Θεὸν
Ὁ Θεσσαλονίκης Γεννάδιος».*

στεύουμε στὸν Πατέρα, τὸν Υἱό, καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα.

Ἐνωσε τότε τὰ δάκτυλά του καὶ ἔλεγε νὰ τὸ κάνουν καὶ ἐκεῖνα. Τὰ τρία δάκτυλα ἐνώνονται καὶ γίνονται ἓνα. Πιστεύουμε στὸν Πατέρα τὸν Υἱὸ καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, ποὺ εἶνε ἕνας Θεός. Καὶ ἀφοῦ αὐτὸ τὸ εἶπε πολλές φορές καὶ τὸ ἔμαθαν τὰ παιδιά, τοὺς ἐξήγησε·

Βάζουμε τὰ τρία δάκτυλα ἐνωμένα στὸ κούτελο καὶ λέμε· Χριστέ μας, ἐσὺ ποὺ ἦσουν στοὺς οὐρανοὺς καὶ χαμήλωσες, χαμήλωσες, χαμήλωσες καὶ κατέβηκες στὴ γῆ καὶ γεννήθηκες ἀπὸ τὴν κοιλία τῆς Θεοτόκου· γι' αὐτὸ βάζουμε τὰ τρία δάκτυλά μας στὴν κοιλία. Τὰ βάζουμε δεξιὰ καὶ λέμε· Χριστέ μου, βάλε με στὰ δεξιὰ σου. Καὶ ἀριστερὰ λέμε· Κύριε, μὴ μὲ βάλῃς στὴν κόλασι.

Ἄν κάνετε, παιδιά, κανονικὰ τὸ σταυρὸ σας καὶ μὲ πίστι, θαύματα θὰ δῆτε. Αὐτὰ περίπου εἶπε καὶ τὰ ἀπέλυσε.

Συνήθιζε νὰ δίνει καραμέλες στὰ μικρὰ παιδιά. Συμβούλευε καὶ τὶς κατηχήτριες νὰ κάνουν τὸ ἴδιο.

Δύο μικρὲς μαθήτριες, ἡ Φανή Σαμπουντζῆ καὶ ἡ Δόμνα Λαζαρίδου, ἤθελαν νὰ παρακολουθοῦν τὰ μαθήματα ποὺ ἔκανε ὁ π. Αὐγουστῖνος στὰ μεγάλα κορίτσια. Γι' αὐτὸ πήγαιναν ἀπὸ πολὺ νωρὶς στὸν ναὸ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος, κρύβονταν στὸν γυναικωνίτη γιὰ νὰ μὴ τὶς ἀντιληφθοῦν οἱ μεγάλες καὶ τὶς διώξουν, καὶ ἄκουγαν ἀπὸ ἐκεῖ τὰ μαθήματα.

Διδασκαλία γιὰ ὅλους

Ὁ γενναῖος ἱεροκήρυκας τῆς Κατοχῆς π. Αὐγουστῖνος Καντιώτης ἔκανε κατηχητικὸ στοὺς μεγάλους. Ἐκανε κατηχητικὸ στὰ ἀγόρια. Ἐκανε κατηχητικὸ στὰ ἐργαζόμενα κορίτσια. Ἐκανε κατηχητικὸ στὶς σπουδάστριες. Ἐκανε ὁμιλίες γιὰ ὅλους. Γέμιζε ὁ ναός, ἀκόμα καὶ ἀπὸ ἀνθρώπους ποὺ ἦταν θύματα τῆς προπαγάνδας.

Ἦταν δύσκολες οἱ μέρες

Δὲν ἦταν μόνο ἡ Γερμανικὴ κατοχή, μὲ ὅλα τὰ ἐπακόλουθά της· ἦταν καὶ ἡ Βουλγαρικὴ προπαγάνδα, ποὺ ὠργιάζε στὶς παραμεθόριες περιοχὲς τῆς Μακεδονίας καὶ στὴ Φλώρινα. Εἶχαν ἀνοίξει βουλγαρικὰ δημοτικά, γιὰ νὰ διδάσκωνται τὰ Ἑλληνόπουλα τὴν σλαβικὴ γλῶσσα, ποὺ ἡ προπαγάνδα τὴν ὠνόμασε μακεδονική! Προσπαθοῦσαν νὰ τοὺς ἐμφυσήσουν καὶ σλαβικὴ συνείδησι. Γιὰ

δόλωμα είχαν τὰ συσσίτια στὰ σχολεῖα. Χορηγοῦσαν σιτάρι καὶ εἶδη ρουχισμοῦ στὰ σπίτια τῶν παιδιῶν. Ἔτσι διαδίδονταν τὰ Σλαβικὰ σὲ περιοχὲς τῆς Μακεδονίας. Ἐπῆρχαν Ἕλληνες ποὺ ἀντιστέκονταν καὶ παρ' ὅλη τὴν πτώχεια τους δὲν ἔστελναν τὰ παιδιά τους σ' αὐτὰ τὰ σχολεῖα. Προτιμοῦσαν νὰ τ' ἀφήσουν ἀγράμματα καὶ νηστικά, παρὰ νὰ ὑποκύψουν στὸν πειρασμό. Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνοι ποὺ ἔπεφταν στὴν παγίδα, συχνὰ μετατρέπονταν σὲ πατριῶτες, γιατί δὲν εἶχε ἀλωθῆ ἡ Ἑλληνικὴ συνείδησί τους. Ἐνας ἀληθινὸς κήρυκας τοῦ Εὐαγγελίου σὰν τὸν π. Αὐγουστῖνο, ποὺ ὕμνουσε Χριστὸ καὶ Ἑλλάδα, τοὺς συνεκλόνηζε καὶ ἀνέτρεπε τὴν ὠργανωμένη ξένη προπαγάνδα· γι' αὐτὸ καὶ ἔμπαινε στὸ στόχαστρο τῆς προπαγάνδας καὶ κινδύνευε ἡ ζωὴ του.

Ὁ δεσπότης τῆς Φλωρίνης, ποὺ πρὶν λίγους μῆνες ἔστειλε εὐχαριστίες γιὰ τὴν ἀποστολὴ τοῦ ἱεροκήρυκα, δὲν βρισκόταν στὴ Φλώρινα γιὰ νὰ στηρίξει τὸ λαὸ καὶ νὰ συστρατευθῆ μαζί του. Τὸ ποίμνιο κατεσπαράσσετο ἀπὸ κάθε εἶδος λύκου καὶ ὁ ἐπίσκοπος Φλωρίνης Βασίλειος ἦταν μόνιμος κάτοικος Ἀθηνῶν· μόνο τὶς ἑορτὲς τοῦ Πάσχα καὶ τῶν Χριστούγεννων τὸν ἔβλεπε ἡ πόλι τῆς Φλωρίνης, ὅχι ὅμως καὶ τὰ χωριά. Τὴν εὐθύνη τῆς Μητροπόλεως τὴν εἶχε ἀναθέσει σ' ἓναν ἱερέα καὶ τηλεγραφικὰ μάθαινε τὰ νέα της. Αὐτὴ τὴν ἐγκατάλειψε δὲν τὴν εἶδε μὲ καλὸ μάτι ὁ νέος ἱεροκήρυκας καὶ ὅταν ἦρθε ἡ ὥρα τὴν ἤλεγξε.

Ἀγωνίστηκε νὰ ἐπαναφέρῃ τὸ λαὸ στὴν Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ. Ὁ φλογερός του λόγος συνήρπαζε ἀκόμη καὶ τὸν πιὸ ἀδιάφορο χριστιανό. Μέσα σὲ δύο μῆνες ἡ σκλαβωμένη πόλι εἶχε ἀλλάξει ὄψι. Μιὰ ὁμάδα ἀπὸ 150 νεαρὲς κοπέλλες καὶ μιὰ ἄλλη ὁμάδα μὲ νέους ἦταν ὁ πυρήνας τῆς κατηχητικῆς δράσεως τοῦ ἱεροκήρυκα Αὐγουστίνου. Οἱ θυσίες του, ὁ ζωντανὸς του λόγος, τὸ ἅγιο παράδειγμά του καὶ προπαντὸς ἡ ἀγάπη του στὸ Χριστὸ καὶ στὴν Πατρίδα συγκλόνηζε τὸν Φλωρινιώτικο λαὸ καὶ τὸν ἔνωσε. Τὸν ἔνωσε μὲ τὸ Χριστὸ καὶ θαυματουργοῦσε. Ἡ ἄγρια ξένη προπαγάνδα συνετρίβη στὴ Φλώρινα.

Θὰ διαπιστώσουμε τὰ παραπάνω μέσα ἀπὸ ἐπίσημα ἔγγραφα, ἀπὸ ἀπόρρητες ἐμπιστευτικὲς ἐπιστολὲς τῆς Διοικήσεως Χωροφυλακῆς Φλωρίνης, τῆς Γενικῆς Ἐπιθεωρήσεως Νομαρχιῶν, τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Μακεδονίας, καθὼς καὶ ἀπὸ πλῆθος τηλεγραφήματα ἐκείνης τῆς ἐποχῆς, μὲ τὴν σφραγίδα κρατικοῦ φορέως.

στερουμένου παντελῶς πρωτοβουλίας.

Τρίτον ἀνάκλησιν διαταγῆς Μητροπολίτου Ἰωακεῖμ περὶ ἀμέσου ἀπομακρύνσεως ἐκ τῆς πόλεως Κιλκίς Ἀρχιμανδρίτου Αὐγουστίνου Καντιώτου, καταλλήλου εἰς τὰς σημερινὰς συνθήκας νὰ διατηρήσῃ καὶ ἐξυψώσῃ θρησκευτικὸν φρόνημα λαοῦ, **στόπ.**

Λαὸς Κιλκίς εἰς περίπτωσιν διαφορετικὴν θὰ εὐρεθῆ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ κρατήσῃ τοῦτον δι' ἴδιον λογαριασμόν, τελούντος ἄλλωστε αἰχμαλώτου ἀγάπης ὀλοκλήρου λαοῦ, προβάντος σήμερον πρωτοφανεῖς ἐκδηλώσεις διὰ τὴν παραμονὴν του εἰς Κιλκίς, στόπ. Ἀναμένομεν ἀπάντησιν.—

1) Σύνδεσμος Δήμων καὶ Κοινοτήτων, 2) Δικηγορικὸς Σύλλογος, 3) Ἰατρικὸς Σύλλογος, 4) Σύνδεσμος ἀναπήρων πολέμου, 5) Σύνδεσμος τραυματιῶν, 6) Σύνδεσμος πολυτέκνων, 7) Σύνδεσμος θυμάτων πολέμου, 8) Προμηθευτικὸς Συνεταιρισμὸς Δημοσίων Ὑπαλλήλων καὶ λοιπῶν Ὀργ. Νομοῦ Κιλκίς, 9) Διοικήσεις Ἀξιωματικῶν Κιλκίς, 10) Στρατιωτικὸν Τμῆμα Νομαρχίας Κιλκίς, 11) Φιλόπτωχος Ἀδελφότης, 12) Σύνδεσμος Κουρείων, 13) Σύνδεσμος ἀρτοποιῶν, 14) Σύνδεσμος παντοπωλῶν, 15) Σύνδεσμος καρροποιῶν.

Ὁ Νομάρχης Κιλκισίου μὲ ἔγγραφὸ του τότε, στίς 30/10/ 1943, πρὸς τὴν Γενικὴν Ἐπιθεώρησιν Νομαρχιῶν Γενικῆς Διοικήσεως Μακεδονίας – Θεσσαλονίκης, παίρνει οὐδέτερη θέσι καὶ γράφει·

«...Τὸ συναρπαστικὸν καὶ χειμαρρῶδες κήρυγμά του ἠχμαλώτισεν ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τὸ κοινὸν τῆς πόλεως, αἱ δὲ ἐκκλησίαι ὅσον ὠμίλει ἦσαν πάντοτε κατὰ μέσους πλήθους.

Ἄτομα ἀπὸ ἐτῶν μὴ ἐκκλησιαζόμενα διὰ πάσης φύσεως λόγους, χαρακτηῆρος, πεποιθήσεων, ἰδιοσυγκρασίας κλπ., ἐθεῶντο παρακολουθοῦντα συστηματικῶς καὶ μετὰ προσηλώσεως τὴν λειτουργίαν καὶ κυρίως τὸ κήρυγμα...».

Τελειώνοντας ὁ νομάρχης Κιλκισίου γράφει·

«...Οὕτω ἰδόντες καὶ ἀκούσαντες αὐτὸν καὶ ἐκ τοῦ συνεγγυς παρακολουθοῦντες δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν θεωροῦμεν σκόπιμον, ἵνα ἐκθέσωμεν ἀντικειμενικώτατα ταῦτα πάντα ὑμῖν, οὐδαμῶς οὐδεμιᾶς τῶν δημιουργηθειῶν παρατάξεων συμμεριζόμενοι τὴν γνώμην, καὶ νὰ τονίσωμεν ὅτι, τὸ τοῦ ἐν λόγω ἱεροκήρυκος προσὸν τῆς ταχείας καὶ εὐκόλου μὲ τὶς

κή του ζωή. Αντιθέτως ο δεσπότης τῆς Ξάνθης Ἰωακείμ, ποὺ ἐγκατέλειπε τὴν Μητρόπολί του μὲ γυναικεῖα ἐνδύματα, ὅταν μπῆκαν οἱ Βούλγαροι, καὶ τοῦ ἀνέθεσαν νὰ ποιμάνῃ τὴν χηρεύουσα Μητρόπολι τοῦ Κιλκίς, μένει μονίμως στὴν Ἀθήνα, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ κινεῖ τὰ νήματα γιὰ νὰ ἐκδιώξῃ ἀπὸ τὸ Κιλκίς τὸν ἠρωικὸ κήρυκα Αὐγουστῖνο. Ὁ λαὸς τοῦ Κιλκίς διαμαρτύρεται. Θέλει τὸν ἐπίσκοπό του στὴ Μητρόπολι. Θέλει καὶ τὸν ἱεροκήρυκα Αὐγουστῖνο κοτὰ του. Στὴ συνείδησί τους, αὐτὸς εἶνε ἄξιος γιὰ νὰ τοὺς ποιμάνῃ. Δὲν βρίσκει ἀνταπόκρισι, γι' αὐτὸ ξεσηκώνεται. Μὲ τηλεγράφημά τους ὅλα τὰ σωματεῖα τοῦ Κιλκίς ζητοῦν τὴν ἀπομάκρυνσι τοῦ Ἰωακείμ καὶ τὴν ἀντικατάστασί του μὲ ἄξιον ἐπίσκοπο.

Διαμαρτυρία τῶν Σωματείων τοῦ Κιλκίς ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

Ἀποδέκται τέσσερις:

Γραφεῖον Πρωθυπουργοῦ

Ἵπουργεῖον Θρησκευμάτων καὶ Παιδείας

Ἱερὰν Σύνοδον - Ἀθήνας

Ἵπουργὸν Γενικὸν Διοικητὴν, Θεσ/νίκην

Σύμπας λαὸς Κιλκίς ζητεῖ πρῶτον ἄμεσον ἀντικατάστασιν Μητροπολίτου Ἰωακείμ, ἀγνοήσαντος σημερινὴν ἀνάγκην εὐρεθῆ ἐν μέσῳ ποιμνίου αὐτοῦ, προτιμήσαντος παρὰ ἐπανειλημμέναις ἐκκλήσεσι μας καὶ συστάσει Κυβερνήσεως εὐζωϊαν πρωτευούσης, στόπ.

Λαὸς περιφερείας δικαίως ἀπεκρυστάλλωσε κακὴν περὶ Μητροπολίτου ἀντίληψιν, ἐνισχυθεῖσαν ὑπὸ πληροφοριῶν ἐνταῦθα προσφύγων τέως κατοίκων Ξάνθης οὓς ἐπίσης ἐγκατέλειπεν ἐπείγοντως σῶσαι ἑαυτὸν, στόπ.

Θεωρεῖ τοῦτον ἀναρμόδιον καὶ ἀκατάλληλον ποδηγετήσῃ λαὸν Κιλκίς παρούσας στιγμάς, στόπ.

Ἀπόφασίς μας ἀνέκκλητος. Περίπτωσις μὴ εἰσακούσεως θὰ δημιουργήσῃ σάλον μεταξὺ ἐκκλησίας καὶ λαοῦ, στόπ.

Ἀντικαταστατῆς δέον νὰ ᾗ ἀντάξιος τῶν περιστάσεων.

Δεύτερον ἀντικατάστασιν ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου Παπαγιαννάκη, ἀδιαφοροῦντος διὰ θρησκευτικὰ ζητήματα τοῦ τόπου μας,

Τρία ἐπίσημα ἔγγραφα καὶ ἀπόρρητες ἐπιστολές

Στὴν ἐπιστολὴ ποὺ ἀκολουθεῖ ὁ ταγματάρχης τῆς Χωροφυλακῆς Φλωρίνης Κων. Κανᾶς ἐνημερώνει γιὰ ἓνα συγκλονιστικὸ γεγονός ποὺ συνέβη στὴ Φλώρινα: **Ὁ διχασμένος λαός, μέσα σὲ δύο μῆνες ἐνώθηκε ὡς «μία οἰκογένεια ἀληθινὰ πατριαρχική» καὶ ἡ ξένη προπαγάνδα ἔπαθε πανωλεθρία.** «Ὅλοι διερωτῶνται ποιὸς τοὺς ἄλλαξε»;

Διαβάστε τὴν ἐπιστολή:

ΑΠΟΡΡΗΤΟ

Ἄριθ. Ἐμπιστευτικῆς 347, 12.3.43

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ

Γραφεῖον Εἰδικῆς Ἀσφαλείας

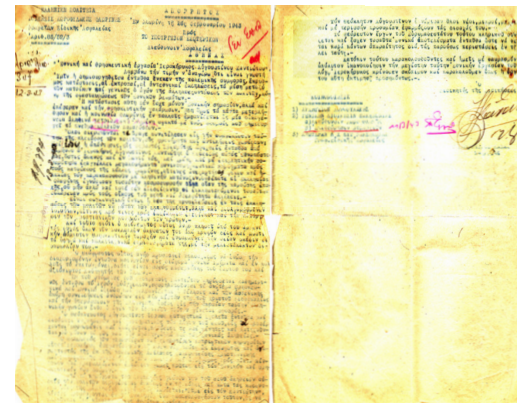
Ἄριθ. 85/52/3

Ἐν Φλωρίνῃ τῇ 26ῃ Φεβρουαρίου 1943

Πρὸς ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Διεύθυνσι Ἀσφαλείας ΑΘΗΝΑΣ

«Ἐθνικὴ καὶ θρησκευτικὴ ἐργασία
τοῦ Ἱεροκήρυκος Αὐγουστίνου Καντιώτου»

Λαμβάνω τὴν τιμὴν ν' ἀναφέρω ὅτι εἶναι γνωστὴ Ἰμῖν ἡ δημιουργηθεῖσα ἐνταῦθα ἕνεκεν τῆς πολεμικῆς συμφορᾶς, ἔκρυθμος κατάστασις, αἱ ἐκτροπαί, αἱ ἀντεθνικαὶ ἐκδηλώσεις, τὰ μίσση μεταξὺ τῶν κατοίκων, καὶ γενικῶς ὁ ἀγὼν τῆς ἀλληλοεξοπτώσεως τῶν πολιτῶν,

λόγῳ τῆς διασταυρώσεως τῶν ἐθνικῶν ρευμάτων.-

Ἡ κατάσταση αὐτὴ δὲν ἔσχε μόνον Ἐθνικὴν σημασίαν, ἀλλὰ καὶ ἐπέφερε καὶ τὴν θρησκευτικὴν χαλάρωσιν. Ἦδη ὅμως ὅλα μετεβλήθησαν καὶ ἡ κοινωνία Φλωρίνης ἐν πολλοῖς ἐμφανίζεται ὡς

μία οικογένεια ἀληθινὰ πατριαρχική ἐνωμένη σφικτὰ μὲ τοὺς δεσμούς πού δημιουργεῖ τὸ πνεῦμα τῶν παλαιῶν παραδόσεων.-

“Ολοι διερωτῶνται τί ἄραγε συνετέλεσεν εἰς τὴν συμφιλίωσιν ταύτην τῆς πλειάδος τῶν πολιτῶν, οὓς φρονήματα καὶ ἀντιλήψεις χωρίζουν; Καὶ ἰδοὺ ἡ ἀπάντησις: Εἰς σεβαστὸς Πρεσβύτες ἀφιχθεῖς ἐνταῦθα ἀπὸ διμήνου, ὁ Ἱεροκῆρυξ Καντιώτης, ὁ Θεοειδῆς αὐτὸς Ἐθναπόστολος, ὅστις ἄοκνος καὶ ἐν παντὶ τόπῳ καὶ χρόνῳ καὶ μὲ ἐπιβλητικὴν σοβαρότητα ἐξαγγέλλει μεγαλοσημάντα Ἐθνικοθρησκευτικὰ κηρύγματα πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς πόλεως Φλωρίνης, οἵτινες ἀνεξαρτήτως φύλου καὶ ἡλικίας τὸν παρακολουθοῦν μὲ ἀληθινὴν κατάνυξιν. Οὐδέποτε αἱ ἐκκλησιαστικὰ Φλωρίνης ἐγνώρισαν τοσαύτην κοσμοσυρροὴν οἶαν τῆς παρουσίας ἐποχῆς, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ποτέ δὲν ἐπεδείξαντο οἱ ἐκκλησιαζόμενοι τοσαύτην εὐλάβειαν πρὸς τοὺς οἴκους τοῦ Θεοῦ καὶ ἀδελφότητα ἀλλήλοις.-

Εἶναι συγκινητικὴ ὄντως ἡ θέα τῆς προσελεύσεως ἐν ταῖς ἐκκλησιαστικαῖς τῶν πολιτῶν οὐ μόνον τῶν Ἑλληνοφώνων, ἀλλὰ καὶ τῶν Βουλγαροφώνων τοιούτων, οἵτινες πρό τινος πρὸς ἐκδίκησιν ἐπεδίωκον καὶ τὴν κατάρρευσιν τῶν χριστιανικῶν καθηκόντων τῶν πρώτων.-

Καὶ τοῦτο, διότι ὁ θεόπεμπτος οὗτος ἀνὴρ πληροῖ ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος τὰς εὐχὰς ὅλων τῶν πολλαπλῶν ἀκροατῶν του ἀπὸ κρυφὸν δέος καὶ μυστικὴν ἀόριστον θρησκευτικὴν ταραχὴν καὶ ἐνσαρκώνει τὴν θεῖαν σκέψιν εἰς τὰ ὑψηλὰ καὶ καλλιτεχνικὰ δημιουργήματά της, μὲ τὴν μελιστάλακτον διδασκαλίαν του.-

Ὁ θεόφραστος οὗτος ἀνὴρ προσπαθεῖ πολυσχιδῶς νὰ ἐνώσῃ τὴν διαχωρισμένην ἐνταῦθα κοινωνίαν εἰς διάφορα Ἐθνικὰ τμήματα, καὶ ἐν πολλοῖς τὸ ἐπιτυγχάνει, διότι εἶναι σοφὸς κυβερνήτης τοῦ ἑαυτοῦ του καὶ ἀξιόπιστος καθηγητῆς τῶν ἄλλων.-

Ἐκ τοῦ στόματος τοῦ θεοπρεποῦς Καντιώτου κηρύσσεται καθημερινῶς ἐνταῦθα τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον, σφυρηλατοῦνται τὰ ἀνώτερα Θρησκευτικὰ καὶ Ἐθνικὰ ιδεώδη καὶ γαλβανίζεται ἡ θέλησις καὶ τῶν ἀσθενικῆς ἀκόμη συνειδήσεως ἀνθρώπων εἰς τὴν πίστιν τῆς τοῦ Χριστοῦ διδασκαλίας καὶ τὴν υπεράσπισιν τῆς Ἑλληνικῆς ιδέας εἰς τὴν ἀκραιάν ταύτην Ἑλληνικὴν γωνίαν, ἐνθα ὁ ἀγὼν τῶν ἰδανικῶν τούτων γίνεται σφοδρός.-

Ὁ θεόπνευστος Αὐγουστῖνος ἴδρυσεν Κατηχητικὰ Σχολεῖα

ΚΙΛΚΙΣ

γ') **Θυμᾶμαι κάποια μέρα στὸ Κιλκίς,** ἀφηγεῖται ὁ ἴδιος ὁ π. Αὐγουστῖνος, τὰ χρόνια ἐκεῖνα τῆς κατοχῆς, κάναμε ἓναν ἀγῶνα σκληρό. Ἦταν καὶ κάτι Πόντιοι, πού ἐνθουσιάστηκαν ἀπὸ τὸ κήρυγμα. Ἐδῶ λένε εἴμεθα, μαζί θὰ δώσουμε τὴ μάχη. Λέω, ἐν τάξει, ἀφοῦ ἔχετε τοιαύτην διάθεσιν, θὰ παρουσιασθῆτε μετὰ τρεῖς ἡμέρες ἐκεῖ κάτω στὴν πλατεία· ἀφοῦ ἀπὸ ἐδῶ ἀπὸ τὴν ἐκκλησία μᾶς διώχνουν, ἐκεῖ θὰ μιλήσουμε. Ἔ, ἐν τάξει, μοῦ λένε.

Περάσανε αὐτὲς οἱ δυο-τρεῖς ἡμέρες καὶ ἤμουν ἔτοιμος νὰ ὀμιλήσω ὅπως στὴν Κοζάνη. Πάω στὴν πλατεία... καὶ ἐρημιά! Μυστήριο πρᾶγμα! Λέω. Κανεὶς δὲν εἶνε στὴν πλατεία· μόνο μιὰ γυναίκα ἀνοιξε τὸ παράθυρο καὶ μοῦ ἔκανε νόημα μὲ τὰ χέρια νὰ φύγω.

Τί εἶχε συμβῆ; Εἶχαν κρεμάσει οἱ Γερμανοὶ σὰν σταφύλια στὰ δέντρα καμμιὰ δεκαριά ἀνθρώπους τὴν προηγούμενη ἡμέρα, καὶ ἔπιασε ὅλους φόβος καὶ τρόμος. Καὶ διέδωσαν, ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θὰ πιάσουν οἱ Γερμανοὶ καὶ τὸν Καντιώτη μὲ τοὺς ὀπαδούς του, καὶ ἐπῆλθε φόβος καὶ τρόμος, καὶ ἔμεινα μόνος - μονώτατος.

Ἐνα παράδειγμα εἶνε αὐτὸ τοῦ τί θὰ συμβῆ. Δὲν δίνω ἐμπιστοσύνη στοὺς ἀνθρώπους. Ἔχω πείσει τὸν ἑαυτό μου, εἴτε μετ' ἄλλων εἴτε μόνος θὰ υπερασπίσω τὰ ὅσια καὶ ἱερά.

Εὐχάριστο εἶνε ν' ἀγωνίζεσαι μετ' ἄλλων, σοῦ δίνει χαρὰ καὶ ἀγαλλίασι. «Ἰδὼν ὁ Παῦλος τοὺς ἀδελφούς πῆρε θάρρος»· ὁ Παῦλος, πού πῆγε στὴ Ρώμη, ὅταν εἶδε τοὺς χριστιανούς, πῆρε θάρρος. Ἐνας Παῦλος πῆρε θάρρος βλέποντας τοὺς χριστιανούς! **Νὰ δίνης τὴ μάχη μὲ ἄλλους εἶνε ὠραῖο πρᾶγμα, σὲ συλλαλητήριο στὴ Θεσσαλονίκη, στὴν Πάτρα, στὴν Ἀθήνα· ἂν καὶ τώρα ὑποθερμαίνεται καὶ χαλαροῦται τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ λαοῦ, λόγω τῆς ἀδρανείας τῶν ἰθυόντων.**

Λοιπὸν ἔτσι ἔχω πείσει τὸν ἑαυτό μου· εἴτε μετ' ἄλλων εἴτε καὶ μόνος νὰ μείνω, θ' ἀγωνιστῶ...».

Ὁ Ἱεροκῆρυκας π. Αὐγουστῖνος, τὶς δύσκολες αὐτὲς στιγμὲς πού διέρχεται ἡ πατρίδα, βρίσκεται δίπλα στὸ Μακεδονικὸ λαό. Τὸν ἐνισχύει, τὸν ἐμψυχώνει, τὸν παρηγορεῖ, ἀψηφώντας τὴ δι-

τερα λόγια ἀπ' αὐτὰ δὲν ἠκούσθησαν οὔτε θ' ἀκουσθοῦν ποτέ. Τοῦ Χριστιανισμοῦ ἡ οὐσία, τῆς οἰκογενείας ἡ εὐτυχία, τοῦ ἔθνους ἡ εὐμερία, τῆς ἀνθρωπότητος ἡ εἰρήνη, ὅλων τῶν κοινωνικῶν προβλημάτων πού συνταράσσουν τὸν κόσμον ἡ λύσις εὐρίσκεται μέσα εἰς τὰς δύο αὐτὰς λέξεις, τὰς ὁποίας εἶπεν ὁ ΙΗΣΟΥΣ ὁ Ναζωραῖος.

«Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους». Ἀλλὰ δυστυχῶς ὁ κόσμος, ἡ σύγχρονος ἀνθρωπότης, δὲν ἠθέλησε ν' ἀκούσῃ τὰ θεϊκὰ αὐτὰ λόγια. Ὡς σύνολον δὲν τὰ ἐφήρμοσε: ὄχι τὸ «Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους» ἀλλὰ τὸ «μισεῖτε ἀλλήλους» ἐγένε τὸ σύνθημά της. Ἐμπρὸς λοιπόν, ἄνθρωπε, μὴ χάνεις καιρόν. Ἄφησε τὸ Εὐαγγέλιον. Φόνευσε, ἐξόντωνε. Καὶ τὰ ἀποτελέσματα εἶναι μπροστά μας: ζῶμεν εἰς μίαν ἐπίγειον κόλασιν.

Κινδυνεύει νὰ πραγματοποιηθῇ εἰς τὰς ἡμέρας μας ὅ,τι προεἶπεν ὁ Ντοστογιέβσκυ: Χωρὶς ἀγάπην Χριστοῦ —γράφει ὁ φιλόσοφος αὐτὸς εἰς τὸ σύγγραμμά του «Ἀδελφοὶ Καραμαζώφ»— θὰ ἐρημωθῇ ὁ κόσμος, θὰ ὑποφέρουν οἱ πτωχοί, θὰ φοβοῦνται οἱ πλούσιοι, θὰ σείεται ἡ γῆ, θὰ αἵματοκυλιέται ἡ ἀνθρωπότης, θὰ ἀλληλοσφάζονται, καὶ τόσον μεγάλη θὰ εἶναι ἡ λύσσα τοῦ μίσους των, ὥστε θὰ πολεμοῦν μέχρις ὅτου πέσουν ὅλοι νεκροί. Καὶ ἂν μείνουν μόνον δύο ἄνθρωποι, ἀλλὰ καὶ οἱ δύο αὐτοί, μολονότι θὰ ἐξουσιάζουν ὀλόκληρον τὸν πλανήτην, δὲν θὰ εἶνε εὐτυχεῖς. Ὁ ἓνας θὰ φονεύσῃ τὸν ἄλλον· ἐκεῖνος δὲ πού θὰ μείνῃ, βλέπων γύρω του τὰ ἑκατομμύρια πτώματα, θὰ τρελλαθῇ καὶ θὰ αὐτοκτονήσῃ. Ἐνας δὲ θὰ γελαῖ ἐπάνω εἰς τὰ καπνίζοντα ἐρείπια τῆς ἀνθρωπότητος: ὁ Σατανᾶς. Φρικτὸν Ὅραμα πού κινδυνεύει νὰ γίνῃ πραγματικότης. «Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους!» Ἡ ἀγάπη σώζει, τὸ μῖσος καταστρέφει. Πότε θὰ τὸ ἐννοήσῃ ὁ κόσμος; Εἶθε νὰ μὴ εἶνε μακρὰν ἡ ἡμέρα ἐκείνη. Τότε τὰ δικαστήρια θὰ κλείσουν, αἱ φυλακαὶ θὰ ὑψώσουν λευκὰς σημαίας, ἡ κοινωνικὴ δυστυχία θὰ ἐκλείψῃ· οἱ πόλεμοι θὰ παύσουν, τὰ ἔθνη θ' ἀποτελέσουν μίαν οἰκογένειαν με ἀρχηγὸν τὸν Ἰησοῦν Χριστόν — Ὡ Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ! ἐλθέτω ἡ βασιλεία Σου, βασιλεία ἀγάπης, δικαιοσύνης καὶ ἀληθείας.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ. — Εἰς τὰς 6 τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς [29 Αὐγούστου] ἐσπερινὸν κήρυγμα εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ. Θὰ ὁμιλήσῃ ὁ ἱεροκήρυξ ἀρχιμ. Αὐγουστῖνος Καντιώτης,

ΘΕΜΑ: Ἡ Ἑλλὰς πιστεύουσα εἰς τὴν Θεῖαν Πρόνοιαν.

ἐνταῦθα καὶ διδάσκει νυχθημερὸν καὶ συστηματικῶς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, εἰς ᾧ προσέρχονται μορφωμένοι καὶ ἀμόρφωτοι, πλούσιοι τε καὶ πένητες καὶ κατηχοῦνται, οὐ μόνον τὸ φῶς καὶ τὴν ἀγάπην, ἀλλὰ καὶ τὰς Ἐθνικὰς ἀληθείας.—

Ὁ καλοποιὸς τῶν γλυκυτέρων καὶ ζωηροτέρων πατριωτικῶν κηρυγμάτων οὗτος Ἱεροκήρυξ ἐνεφανίσθη ἐν τῇ κοινωνίᾳ ταύτῃ ὡς ἐμψυχωτῆς καὶ ἀναβαπτιστῆς τῆς ἐκ τῆς πολεμικῆς λαίλαπος χαλαρωθείσης χριστιανικῆς καὶ πατριωτικῆς συνειδήσεως τῶν πολιτῶν, καὶ ἀδιάφορος πρὸς πάντα κίνδυνον καὶ προβαλλόμενον ἐμπόδιον χωρεῖ πρῶτος εἰς τὸν Ἐθνικὸν καὶ Θρησκευτικὸν του δρόμον.—

Κατὰ τὰ κηρύγματα τοῦ σκαπανέως τούτου τῶν τοῦ Θεοῦ ἀληθειῶν οὐδεὶς τῶν πολιτῶν περιφέρεται ἀσκόπως ἐν τῇ πόλει καὶ κατὰ τὰς κωδωνοκρουσίας τῆς ἐκκλησίας μίᾳ ἐπὶ φῶς ἀκούεται: «Πᾶμε εἰς τὸν Καντιώτην!». Πάντες προσέρχονται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἵνα παρακολουθήσουν τοῦτον, ὡς νὰ ἔλκωνται ὑπὸ κάποιας ἀοράτου δυνάμεως.—

Τὸν θεόκλητον Αὐγουστῖνον ἐγνώρισαν ὅλοι, νέοι, μικροί, μεγάλοι, καὶ με περισσὴν προθυμίαν ἐφαρμόζουν τὰς διδαχὰς του.—

Τὸ θεάρεστον ἔργον τοῦ εὐρυμαθεστάτου τούτου κληρικοῦ συνεχίζεται καὶ ἔσχε τοσαῦτα Ἐθνικὰ ἀποτελέσματα ἐνταῦθα, ὥστε νὰ θεωρῆται παρὰ πάντων ἀπαραίτητος διὰ τὰς παρούσας περιστάσεις ἐν τῇ πόλει ταύτῃ.—

Κατόπιν τούτου παρακολουθοῦντες καὶ ἡμεῖς με θαυμασμὸν καὶ ἀπόλυτον ἱκανοποίησιν τὴν μεγίστην ταύτην Ἐθνικὴν ἐργασίαν τοῦ ἐν λόγῳ Ἱεροκήρυκος, κρίνομεν σκόπιμον καὶ παρακαλοῦμεν ὅπως ἡ ἐργασία του αὕτη ἐκτιμηθῇ προσηκόντως.—

Ὁ Διοικητῆς τῆς Διοικήσεως

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΝΑΣ

Ταγ/ρχης

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ

1) ΑΡΧΗΓΕΙΟΝ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

2) ΓΕΝΙΚΗΝ ΔΙΟΙΚΗΣΙΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

α) Διεύθυνσιν Χωροφυλακῆς

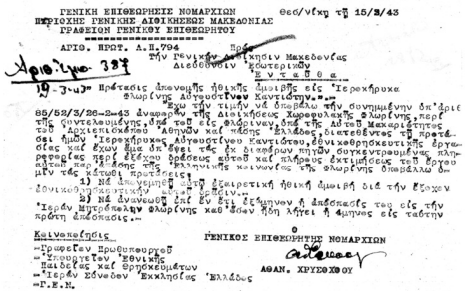
β) Ἐπιθεώρησιν Νομαρχιῶν

3) ΑΝΩΤΕΡΑΝ ΔΧ. ΔΥΤ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ - (Γραφ. Εἰδικῆς Ἀσφαλείας)

ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΝΟΜΑΡΧΙΩΝ
ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΟΥ
ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ. Α.Π. 794
Θεσ/νίκη τῆ 15/2/1943

Πρὸς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν Μακεδονίας
Διεύθυνσιν Ἑσωτερικῶν, Ἐνταῦθα
"Πρότασις ἀπονομῆς ἠθικῆς ἀμοιβῆς εἰς Ἱεροκήρυκα Φλω-
ρίνης Αὐγουστῖνον Καντιώτην".-

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω
τὴν συνημμένην ὑπ' ἀριθ.
85/52/3/26-2-43 ἀναφορὰν
τῆς Διοικήσεως Χωροφυ-
λακῆς Φλωρίνης περὶ τῆς συ-
ντελουμένης ὑπὸ τοῦ εἰς Φλώ-
ριναν, ὑπὸ τῆς Αὐτοῦ Μακα-
ριότητος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος,
διατεθέντος τῆ προτάσει

ἡμῶν, Ἱεροκήρυκος Αὐγουστίνου Καντιώτου, ἐθνικοθρησκευτικῆς
ἐργασίας καὶ ἔχων ἅμα ὑπ' ὄψει τὰς ἐκ διαφόρων πηγῶν συγκε-
ντρωμένας πληροφορίας περὶ ἐξόχου δράσεως αὐτοῦ καὶ πλήρους
ἐκτιμῆσεως τοῦ ἔργου αὐτοῦ παρ' ἀπάσης τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας
τῆς Φλωρίνης, ὑποβάλλω ὑμῖν τὰς κάτωθι προτάσεις:

- 1) Νὰ ἀπονεμηθῇ αὐτῷ ἐξαιρετικὴ ἠθικὴ ἀμοιβὴ διὰ τὴν ἐξοχον
ἐθνικοθρησκευτικὴν αὐτοῦ δράσιν.-
- 2) Νὰ ἀνανεωθῇ ἐπὶ ἐν ἔτι ἐξάμηνον ἢ ἀπόσπασίς του εἰς τὴν
Ἱερὰν Μητρόπολιν Φλωρίνης, καθ' ὅσον ἤδη λήγει ἡ 4μηνος εἰς
ταύτην πρώτη ἀπόσπασίς.-

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ ΝΟΜΑΡΧΙΩΝ
ΑΘΑΝ. ΧΡΥΣΟΧΟΥ

Κοινοποιήσις
-Γραφεῖον Πρωθυπουργοῦ
-Ἵπουργεῖον Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.
-Ἱερὰν Σύνοδον Ἐκκλησίας Ἑλλάδος
-Γ.Ε.Ν.

θειάν σου, τὴν τεχνικὴν στὸν πολιτισμὸν, δὲν εἶσαι ἄνθρωπος, δὲν
ἔγινες ἄνθρωπος. Κρατῶ εἰς βάρος σου μυριάς φωτογραφίας καὶ
σὲ βλέπω κτῆνος - θηρίο. Μὴ ταράσσεσαι παρακαλῶ. Ἄς δοῦμε
τυχαίως μίαν σου φωτογραφίαν — Χθὲς ἐπέστρεφες εἰς τὸ σπί-
τι. Ἦσουν τρομερὰ ὠργισμένοι, διότι ἔχασες 500 χιλιάδες εἰς τὸ
χαρτοπαίγνιον. Καὶ μπῆκες εἰς τὸ σπίτι ὄχι ὡς ἄνθρωπος ἀλλ' ὡς
θηρίον. Βλαστημοῦσες τὸν Θεόν σου, ἔδερνες τὴν δυστυχημένην
σου τὴν γυναῖκα, ἔδιωχνες τὰ παιδιά σου, ἀνεστάτωνες ὄλην τὴν
γειτονίαν σου. Σὲ εἶδα καὶ φοβήθηκα καὶ ἐρώτησα: εἶσαι ἄνθρω-
πος; Καὶ δὲν εἶναι ἡ μοναδικὴ σου φωτογραφία αὐτή. Σὲ εἶδαν
ἄλλοι καὶ μοῦ εἶπαν, ὅτι ἀρπάζεις σὰν τὸ γεράκι, κεντᾶς σὰν τὸν
σκορπιόν, ἐκδικεῖσαι σὰν τὴν καμήλα, ἀσελεγεῖς σὰν τὸν τράγο,
διψᾶς αἷμα σὰν τὸ λύκο, κυτπᾶς σὰν τὸ ρινόκερο, χορεύεις σὰν τὸ
καγκουρό ... Ἄ, πόσα δὲν μοῦ εἶπαν εἰς βάρος σου! Ὁ ἄνθρωπε δυ-
στυχημένε! Πολιτισμένε τοῦ 20οῦ αἰῶνος. Δὲν σὲ ὠφέλησαν
λοιπὸν τὰ γράμματα καὶ αἱ ἐπιστῆμαι καὶ ὁ μηχανικὸς σου πολι-
τισμὸς. Μέσα εἰς τὴν καρδίαν σου ἔχεις τὸ φοβερώτερον θηριο-
τροφεῖον τοῦ κόσμου. Μὴ ἀπορεῖς λοιπὸν ἐὰν σὲ ἐρωτῶ: εἶσαι
ἄνθρωπος; Θέλεις νὰ φονεύσης τὰ θηρία ποὺ βόσκουν μέσα εἰς τὸ
ἐσωτερικὸν τῆς ψυχῆς σου; Θέλεις νὰ εἶσαι καὶ ὄχι ἀπλῶς νὰ
φαινέσαι ἄνθρωπος; Πλησίασε τὸν ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ. Αὐτὸς καὶ
μόνον ἔχει τὴν δύναμιν νὰ μεταμορφώσῃ σὲ καὶ τὸν κόσμον ὅλον.
Καὶ ὁ πλανήτης αὐτός, ποὺ σείεται σήμερον ἐκ θεμελίων, μόνον
διὰ τοῦ Χριστοῦ δύναται νὰ γίνῃ ἀποικία ἀγγέλων. Ἐφ' ὅσον μέ-
νομεν μακρὰν Του, θηριοτροφεῖον θὰ εἶναι ἡ Γῆ, καὶ κάποιος θλι-
βερὸς Διογένης θ' ἀναστηθῇ ἐκ τοῦ τάφου, θὰ περιέρχεται τὴν Γῆν
καὶ θὰ ἐπαναλαμβάνῃ «Ἄνθρωπον ζητῶ».

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ. — Εἰς τὰς 6 τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς [22 Αὐγούστου]
ἔσπερινὸν κήρυγμα εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ. Θὰ ὁμιλήσῃ ὁ ἱεροκή-
ρυξ ἀρχμ. Αὐγουστῖνος Καντιώτης.

ΘΕΜΑ: ὁ Γάμος ἀπὸ Χριστιανικῆς ἀπόψεως.
Τύποις=ΔΡΙΜΟΥΣΙ=Νάουσα

Ἵλοι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν
— Νάουσα 29 Αὐγούστου 1943 ἀριθ. φύλ. 4
«ΑΓΑΠΑΤΕ ΑΛΛΗΛΟΥΣ»

— Αὐτὴ εἶνε ἡ ἐντολὴ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἐκκλησίας μας. Σπουδαιό-

Αύγουστινο Καντιώτη και έκφράζει τις ευχαριστίες του:

**«Άγαπητέ μοι Αρχιμανδρίτα,
Είναι ανέκφραστος τῆ ἀληθεία ἡ χαρά μου καὶ συνάμα δι' ἐμὲ
μεγάλη παρηγορία, διότι κατὰ τὰς χαλεπὰς καὶ δυσκόλους ταύ-
τας ἡμέρας, τὰς ὁποίας διέρχεται ἡ Ἐκκλησία καὶ τὸ Ἔθνος
ἡμῶν, κηρύττεται ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ ἐν τῇ ταπεινῇ μου πα-
ροικία ὑφ' ὑμῶν, ἐνὸς διαπρεποῦς καὶ δραστηρίου ἱεροκήρυκος.
Μετ' εὐχῶν πατρικῶν
Ὁ Βερροίας καὶ Ναούσης Ἀλέξανδρος».-**

Ἐν δὲ τῷ ὑπ' ἀριθ. 660/1943 ἐγγράφῳ του ὁ Μητροπολίτης Βερροίας καὶ Ναούσης Ἀλέξανδρος, γράφει:

«ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ Ἐν Βερροίᾳ τῇ 10/9/43
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΒΕΡΡΟΙΑΣ - ΝΑΟΥΣΗΣ
Ἀριθ. Πρωτ. 660

Τῷ Πανοσιολογιωτάτῳ Αρχιμανδρίτῃ κ. Αὐγουστίνῳ Καντιώτῃ Ἱεροκήρυκι, κηρύξαντι εὐδοκίμως τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἐν Βερροίᾳ καὶ Ναούσῃ τῆς Ἐπαρχίας μας, ἐκφράζομεν πλήρη τὴν εὐαρέσκειαν ἡμῶν ἐπὶ τούτῳ, παρεχόμενοι αὐτῷ πρὸς πίστῳσιν τὸ παρόν μας.-

**Ὁ Μητροπολίτης
Ὁ Βερροίας καὶ Ναούσης Ἀλέξανδρος».**

Ὁ π. Αὐγουστίνος δὲν ἔμεινε πολλές μέρες στὴ Νάουσα, ἐν τούτοις μπῆκε ἀμέσως στὸν ἀγῶνα. Ἔκανε ἀπογευματινὰ κηρύγματα στὸν Ἅγιο Μηνᾶ. Κήρυξε καὶ στὰ χωριά. Κυκλοφόρησε 4 σύντομα γραπτὰ κηρύγματα. Δύο ἐξ αὐτῶν εἶνε τὰ παρακάτω.

Ὅλοι εἰς τὴν Ἐκκλησία
Νάουσα 21 Αὐγούστου 1943 ἀριθ. φύλ. 3
ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΕΙΣΑΙ;

Τί περίεργος ἐρώτησις! Κάθομαι εἰς μέγαρον· εἶμαι τραπεζίτης καὶ ἐπιστήμων· ταξιδεύω μὲ ἀεροπλάνο· εἶμαι γλωσσομαθής ... καὶ πῶς τολμᾶς νὰ μὲ ἐρωτήσης ἐὰν εἶμαι ἄνθρωπος! Καὶ ὅμως ἄνθρωπε! Παρ' ὅλα τὰ πλοῦτή σου, τὰ διπλώματά σου, τὴν γλωσσομά-

**Ὁ Ὑπουργὸς Γενικῆς Διοικήσεως Μακεδονίας Β. Σιμωνίδης
συγχαίρει τὸν ἱεροκήρυκα γιὰ τὴ δράσι του**

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ. Ε. Π. 387.

Ἐν Θεσ/νίκη τῇ 1.6.1943

Πρὸς τὸν κ. Αὐγουστίνον Καντιώτην
Ἱεροκήρυκα, Ἐνταῦθα

**Ἡ Γενικὴ Διοίκησις Μακεδονίας,
πληροφορηθεῖσα τὴν ἄοκνον καὶ σο-
βαρωτάτην ἐθνικοθρησκευτικὴν ἐργα-
σίαν ὑμῶν ἐν τῇ πόλει τῆς Φλωρίνης
καὶ τὴν πατριωτικὴν ἐν γένει δράσιν
σας ἔναντι τῆς ποικιλοτρόπως δρώσης ἐν τῇ περιοχῇ ταύτῃ
ξένης προπαγάνδας καὶ ὑπὸ τῆς ὁποίας συστηματικῶς ἐπι-
διώκεται ὁ κλονισμὸς τοῦ Ἐθνικοῦ φρονήματος τῶν Ἑλλήνων
τῆς Μακεδονίας καὶ ἰδίᾳ τῶν σλαυοφώνων ἐξ αὐτῶν ἐπαινεῖ
καὶ συγχαίρει ὑμᾶς διὰ τὴν καθόλου Ἑλληνοπρεπῆ συμπερι-
φορὰν σας, τὴν ἐπαγωγὸν διδασκαλίαν σας καὶ τὰ ἐπιδειχθέν-
τα ἀγνὰ πατριωτικὰ αἰσθήματά σας κατὰ τὴν κρίσιμον ταύ-
την περίοδον τοῦ Ἔθνους μας, καὶ συνιστᾷ ὅπως ἀντλοῦντες
δύναμιν ἐκ τῶν ἀγαθῶν ἀποτελεσμάτων, ἃ ἀπέφερε τὸ ἔργον
ὑμῶν ἐν τῇ ἀκραίᾳ ταύτῃ πόλει τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος, συ-
νεχίσητε καὶ ἐν τῷ μέλλοντι μετὰ τῆς αὐτῆς θέρημης τὴν
ἐκπλήρωσιν τοῦ ἱεροῦ καθήκοντός σας ὡς καλοῦ Ἑλληνο-
πολίτου καὶ Θρησκευτικοῦ λειτουργοῦ».**

**Ὁ Ὑπουργὸς Γ.Δ.Μ.
Β. ΣΙΜΩΝΙΔΗΣ**

Κοινοποιεῖται:

1. Γραφεῖον Πρωθυπουργοῦ, Ἀθήνας
2. Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, Ἀθήνας
3. Ἱερὰν Μητρόπολιν Φλωρίνης
4. κ. Νομάρχην Φλωρίνης»

(Ἡ παραπάνω ἐπιστολὴ φέρει τὴν ὑποσημείωσι: «Νὰ ἀποσταλῇ & εἰς τὴν Γενικὴ Ἐπιθεώρησιν Νομαρχιῶν, Ἐνταῦθα»)

Ήταν φοβερή ή κατάσταση

Διηγῆσεις ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν π. Αὐγουστῖνο:

«**Ἄν κάποιος ἦτο φλογερὸς πατριώτης, κινδύνευε καὶ ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς κατακτητᾶς. Ἐὰν δὲν μ' ἔδιωχνε ὁ δεσπότης... Τοῦ χρωστῶ εὐγνωμοσύνη πού μ' ἔδιωξε καὶ πρόλαβα νὰ φύγω, γιατί μετὰ ἀπὸ λίγες μέρες ἔγινε ἀπαγχονισμὸς 15 πατριωτῶν (στὶς 9.8.1943) στὴν Κλαδορράχη καὶ θὰ ἤμουν ὅπωςδῆποτε μετὰξὺ αὐτῶν. Νὰ μὴν τὶς ζήσουμε ξανά τὶς ἡμέρες αὐτές.**

Τώρα ἔχουμε τοὺς Σκοπιανούς [νὰ διεκδικοῦν τὴ Μακεδονία], πού εἶναι εἶδος σαλιγκαρίου, τὰ ὁποῖα εἶναι κρυμμένα δεξιά καὶ ἀριστερά, ἀλλὰ μόλις πέσει ἡ βροχούλα, τὰ ἔχετε παρατηρήσει, βγαίνουν ὅλα στὴν ἐπιφάνεια (Κατασκῆνωσι 4.8.1992).

Ἐκεῖ ὅπου ὠργιάζε ἡ προπαγάνδα

Ἄ Θεὸς νὰ μὴν ἐπιτρέψη πόλεμο. Ἐμεῖς τὸν γνωρίσαμε, στὴ νεότητά μας. **Ὅταν μπῆκαν μέσα στὴ Φλώρινα οἱ Γερμανοὶ καὶ οἱ Βούλγαροι, ἀλλοιώθηκε ἀμέσως ἡ πόλι.**

Τὰ χρόνια ἐκεῖνα ἦρθα ὀλομόναχος στὴ Φλώρινα ὡς ἱεροκήρυκας καὶ ἔκανα περιοδεία στὰ χωριά. **Ὅταν πλησίασα σ' ἓνα χωριό, βγῆκαν ὅλοι γιὰ νὰ μὲ ὑποδεθοῦν. Κάποιος πού μὲ συνώδευε, λέει: Μὴν τοὺς ἔχεις ἐμπιστοσύνη αὐτοῦς. Βγῆκαν νὰ σὲ ὑποδεθοῦν, γιατί εἶχαν μήνυμα ἀπὸ τὴ Σόφια ὅτι ἔρχεται Βούλγαρος παπᾶς. Μὲ περάσανε γιὰ Βούλγαρο. Βρέ, λέω, τί κάνουμε τώρα; Ἦταν ἡ πρώτη φορὰ πού ἐπεθύμησα νὰ ξέρω Βουλγαρικά. Θὰ τοὺς μιλοῦσα Βουλγαρικά, δὲν εἶνε ἀμαρτία. Πῆρα τότε ἓνα σταυρὸ καὶ τοὺς εὐλογοῦσα. Μὲ ἀκολούθησαν μέσα στὴν ἐκκλησία. Τώρα, σκέφτηκα, πῶς νὰ τοὺς μιλήσω, πού δὲν ξέρω Βουλγαρικά;**

Μόλις ἄνοιξα τὸ στόμα μου καὶ ἀκούσανε Ἑλληνικά, κατάλαβαν ὅτι δὲν εἶμαι αὐτὸς πού περιμένανε καὶ ἄδειασε ἡ ἐκκλησία.

Τώρα, μοῦ λένε φύγε, γιατί θὰ σὲ τσακίσουν, θὰ σὲ σκοτώσουν. Σηκώθηκα καὶ ἔφυγα νύχτα, καὶ περιπλανόμουν».

Συνετρίβη ἡ προπαγάνδα

Τὸ μοναδικὸ χωριὸ πού εὐχαρίστησε δημόσια καὶ τίμησε τὸν ἐπίσκοπό του, πρὶν ἀπὸ τὴν παραίτησί του, ἦταν τὸ παραπάνω.

ἔγινε ὄργανο τῆς θείας Πρόνοιας, καὶ τὸν ἔσωσε ἀπὸ τὸν ἀπαγχονισμό τῶν Γερμανῶν!

Βέρροια

Οἱ ἀποσπάσεις τοῦ γενναίου ἱεροκήρυκα τῆς κατοχῆς ἔρχονται ἢ μία πάνω στὴν ἄλλη. Ὡσπου νὰ ἀρχίση τὴν ἐργασία στὴ μία πόλι, τὸν ἀποσποῦν στὴν ἄλλη, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ ἐργάζεται μὲ τὸν ἴδιο ζῆλο.

α´) Ἀπὸ τὴ Νάουσα τὸν χειμῶνα τοῦ 1942 παίρνει ἐντολὴ νὰ πάη γιὰ ἓνα μῆνα στὴ Βέρροια καὶ πάλι ἐπιστρέφει στὴν Ἔδεσσα. Κηρύττει τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ, κατηγεῖ καὶ παρηγορεῖ τὸν σκλαβωμένο λαό. Ἡ προσφορά του στὴ Βέρροια τὶς δύσκολες ἐκείνες ἡμέρες ἦταν πολὺ μεγάλη. Ὁ ἀείμνηστος μητροπολίτης Βερροίας Πολύκαρπος μὲ τὸ ὑπ' ἀριθ. 1063 ἔγγραφό του, τῆς 19-11-42, ἐκφράζει τὴν εὐαρέσκειά του στὸ μητροπολίτη Θεσσαλονίκης καὶ γράφει:

Ὁ ἱεροκήρυκας Αὐγουστῖνος περιοδεύει στὰ χωριά καὶ ἐνθουσιάζει καὶ τὰ σλαβόφωνα χωριά

«**Ἀγαπητὲ ἐν Χριστῶ ἀδελφέ,**
Εὐχαριστοῦντες θερμῶς διὰ τὴν ἐπὶ 30ήμερον ἀπόσπασιν εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς Μητρόπολιν τοῦ ἱεροκήρυκος Ἀρχιμ. Αὐγουστίνου Καντιώτου γνωρίζομεν καθηκόντως Αὐτῇ, ὅτι ὁ πανοσ. Ἀρχιμ. Αὐγουστῖνος Καντιώτης περιελθὼν ἀρκετὰ χωριά, ξενόφωνα καὶ μὴ χωριά τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν, ἐκήρυξεν εὐδοκίμωτα καὶ ἐθνικώτατα τὸν θεῖον Λόγον ἐνθουσιάσας, ὡς ἐπληροφορήθημεν, τοὺς χωρικοὺς. Ἔκαμε ὡσαύτως καὶ ἀνὰ δύο κηρύγματα ἐν Ναούσῃ καὶ Βερροία.-

Ἐπὶ τῷ πέρατι τῆς ἀποστολῆς του ἐξεφράσαμεν καὶ αὐτῷ τὰς θερμὰς ὑμῶν εὐχαριστίας.-

Ἐλάχιστος ἐν Χριστῶ ἀδελφός Ὁ Βερροίας καὶ Ναούσης Πολύκαρπος».-

β´) Τὸ καλοκαίρι τοῦ 1943 ἐπανέρχεται γιὰ λίγες ἡμέρες στὴ Βέρροια καὶ ὁ μετέπειτα μητροπολίτης Βερροίας Ἀλέξανδρος, στὶς 2 Ἰουνίου 1943, ἐξ Ἀθηνῶν στέλνει ἐπιστολὴ στὸν ἱεροκήρυκα π.

γε αὐτά τὰ λόγια ἀπὸ τὸν συνοδὸ τοῦ δεσπότη, τὸν ρωτᾷ·
 -Γιατί ὁ δεσπότης τὴν εἶπε αἰρετική; Καὶ ἐκεῖνος ἀπάντησε·
 -Ὁ δεσπότης ἔχει πρόβλημα μὲ τὸν πνευματικὸ πατέρα τῶν κοριτσιῶν αὐτῶν, ποὺ τὶς ἐμπνέει καὶ τὶς καθοδηγεῖ. Στὸ πρόσωπο τῶν κοριτσιῶν νομίζει ὅτι θὰ ἐκδικηθῇ τὸν ἱεροκήρυκα, ὁ ὁποῖος τὸν ἤλεγξε γιατί μένει στὴν Ἀθήνα. Ὁ ἐπιθεωρητὴς κατάλαβε τί γίνεται καὶ πέταξε στὸν κάλαθο τῶν ἀχρήστων τὴν καταγγελία.

Τρίτη καταγγελία

Ὁ δεσπότης βλέπει ὅτι δὲν ἔγινε τίποτα μὲ τὸν πρῶτο ἐπιθεωρητὴ καὶ ἡ Πολεμίδα βρίσκεται ἀκόμα στὴν πόλι, δὲν τολμᾷ ὅμως νὰ διαμαρτυρηθῇ γιὰ τὴν ἀπραξία του, τὴ στιγμή ποὺ τὸν εἶχε βεβαιώσει γιὰ τὴν τιμωρία τῆς δασκάλας.

Ἔρχεται δεύτερος ἐπιθεωρητὴς, ὁ κ. Δελαπόρτας. Αὐτὸς ἦταν καὶ παλαιότερα στὴ Φλώρινα, ἀλλὰ πῆγε γιὰ μετεκπαίδευσι 3,5 χρόνια καὶ ἐπέστρεψε. Ἦξερε ἀπὸ παλαιότερα τὴν ἀδελφὴ Πολεμίδα καὶ τὴν ἐκτιμοῦσε ιδιαίτερα καὶ αὐτὸς καὶ ἡ σύζυγός του, ποὺ ἦταν νηπιαγωγός. Μόλις μαθαίνει τὴν ἔλευσι τοῦ νέου ἐπιθεωρητοῦ, ἔρχεται ὁ δεσπότης. Τὸν βρίσκει καὶ λέει τὰ ἴδια λόγια, ποὺ εἶπε καὶ στὸν πρῶτο. Αὐτὸς τὸν ἀκούει καὶ δὲν τοῦ λέει τίποτα γιὰ τὴν γνωριμία του μὲ τὴ δασκάλα ποὺ κατηγορεῖ. Σκέπτεται: Μήπως κάτι ἄλλαξε στὰ 3,5 χρόνια τῆς ἀπουσίας του;

Τὴν ἴδια μέρα ἡ Πολεμίδα, χωρὶς νὰ ξέρι, ἐπισκέφτηκε τὴν σύζυγό του, ὅταν ἔμαθε τὴν ἐκ νέου ἔλευσί τους στὴν πόλι. Ὁ ἐπιθεωρητὴς τῆς εἶπε γιὰ τὴν ἐπίσκεψι τοῦ δεσπότη στὸ γραφεῖο του καὶ τὶς κατηγορίες ἐναντίον της. Καὶ ἀντὶ γιὰ τιμωρία τὴν ἔκανε διευθύντρια τοῦ σχολείου.

Ὁ δεσπότης, ὅσο ἔβλεπε τὴν προστασία τοῦ Θεοῦ στὴν εὐσεβῆ δασκάλα, τόσο περισσότερο φούντωνε ἡ κακία μέσα του.

Ἡ κακία τοῦ δεσπότη μετετράπη σὲ εὐεργεσία

Ὁ Θεὸς ὅμως ἐνήργησε μὲ ἀγάπη καὶ στὸν π. Αὐγουστῖνο. Τὴν κακία τοῦ δεσπότη, ποὺ ἔμενε ἀνυποχώρητος στὶς παρακλήσεις τοῦ Φλωρινιώτικου λαοῦ καὶ τῶν κρατικῶν φορέων, τὴν μετέτρεψε σὲ εὐεργεσία γιὰ τὸν π. Αὐγουστῖνο. Χωρὶς νὰ τὸ καταλάβει

Τὸ χωριὸ αὐτό, ποὺ στὸ βάθος ἔκρυβε εὐγενικὲς ψυχές, στέκεται μὲ εὐγνωμοσύνη καὶ σεβασμὸ στὸν ἐπίσκοπό του καὶ τὸν τιμᾷ στὰ γηρατεία του.

Σὲ εἰδικὴ τελετῇ, ποὺ ἔκανε τῆς 15.8.1998 παρουσία τῶν ἀρχῶν τοῦ τόπου, ἐκφράζει τὴ μεγάλη του ἀγάπη καὶ τὴν εὐγνωμοσύνη στὸν γέροντα ἐπίσκοπό τους. Ἀναγνωρίζει τὶς μεγάλες θυσίες του καὶ τὴν προσφορὰ στὸ χωριὸ τους καὶ ξεπερνᾷ σὲ εὐγενὴ αἰσθήματα πατριωτισμοῦ καὶ ἀγάπης κάποιους ἄλλους ρασοφόρους ποὺ, ἐνῶ εὐεργετήθηκαν μέχρι τὶς τρίχες τῆς κεφαλῆς τους, συμπεριφέρθηκαν ἄθλια στὰ γεράματά του, γιὰ προσωπικά τους ὀφείλη.

Δὲν ἔμεινε ἴχνος τῆς προπαγάνδας

«Σ' ἓνα ἄλλο χωριό, νὰ μὴν ποῦμε τὸ ὄνομά του, πῆγα καὶ τοὺς μίλησα χριστιανικά. Τὴ νύχτα ἔμεινα στὸ σπῆτι τοῦ παπᾶ. Κατὰ τὰ μεσάνυχτα ἀκούω μιὰ ὠραία ψαλμωδία στὰ σλαβικά. Ἔχουν μιὰ περιπαθῆ φωνή. Ξύπνησα καὶ ἀκούγα τὸ τραγούδι τους, χωρὶς νὰ τὸ καταλαβαίνω. Ἔρχεται τότε ὁ παπᾶς καὶ μοῦ λέει: Ξέρεις γιατί ἦρθαν αὐτοί; Σὲ εἰδοποιοῦν μὲ τὸ τραγούδι τους νὰ φύγεις καὶ νὰ μὴ σὲ βρῇ ὁ ἥλιος.

Σηκώθηκα καὶ ἔφυγα μέσα στὴ νύχτα μὲ τὰ πόδια». (Κατασκήνωσι Αὐγουστος 1993)

Ἐβρισεσ τὴ μάνα μας

Ἀπὸ τὸν ἄμβωνα τοῦ παλαιοῦ μητροπολιτικοῦ ναοῦ ὁ πατὴρ Αὐγουστῖνος εἶπε: «Ὁ τόπος αὐτὸς ἦταν, εἶνε καὶ θὰ μείνη πάντα Ἑλληνικός». Τὸ εἶπε σὲ μιὰ ἐποχὴ ποὺ χτυποῦσε στοὺς δρόμους ἡ Γερμανικὴ μπότα, ὠργίαζαν διάφορες ἀντεθνικὲς προπαγάνδες, καὶ κινδύνευε κανεὶς νὰ ἀναφέρει τὴν λέξι Ἑλλάδα. Πῶς σώθηκε εἶνε θαῦμα.

Ἄς τὸν ἀκούσουμε:

«Ἐδῶ στὴ Φλώρινα, στὴν παλιά ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος, ἐκηρύτταμε τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ. Συναναστρεφόμεθα μὲ πατριῶτες καὶ ἀκούγαμε τὴ νύχτα κρυφά, μὲ κίνδυνο τῆς ζωῆς μας, εἰδήσεις ἀπὸ ραδιοφωνικοὺς σταθμοὺς τῶν ἐλευθέρων χωρῶν, ἀπὸ τὸ Λονδίνο καὶ τὴ Ρωσία.

Κάποτε εἶπα σ' ἓνα κήρυγμα: Ἡ Ἑλλάδα ποτέ δὲν πεθαίνει.

Μὲ σταμάτησε τότε κάποιος καὶ μοῦ λέγει: Κοίταξε, σ' ἀγαπούσαμε, ἀλλὰ τώρα δὲν σ' ἀγαποῦμε, γιατί μᾶς ἔβρισες τὴ μάνα μας. Ἐγὼ, τοῦ λέω, δὲν ἔβρισα καμμιά μάνα. Μάνα μας, μοῦ ἀπαντᾷ, εἶνε ἡ Βουλγαρία. Κοίταξε καλά, μοῦ λέει, ἂν μιλήσης γι' αὐτὸ ξανά, δὲν θὰ ἔχῃς ζωὴ.

Μοῦ ἔκανε κατάπληξι τὸ γεγονός. Ἦταν φοβερὴ ἡ κατάστασι τότε. Ὑπῆρχαν πρόσωπα ποὺ εἶχαν δηλητηριαστῆ ἀπὸ τὴ Βουλγαρικὴ προπαγάνδα».

Ἡ παντελής ἀπουσία τοῦ δεσπότη αἰτία τῆς ἐξάπλωσις τῆς προπαγάνδας

Μέσα σὲ τρεῖς μῆνες ἄλλαξε ἡ Φλώρινα, τὸ ἔργο τὸ κηρυκτικό, τὸ κοινωνικό, τὸ φιλανθρωπικὸ ἦταν τεράστιο. Αὐτὸ ὅμως δὲν ἱκανοποιοῦσε τὸν ταπεινὸ ἱεροκήρυκα, ἠθελε ἀκόμη περισσότερα. Ἔβλεπε μικρὸ καὶ ἀδύνατον τὸν ἑαυτὸ του γιὰ νὰ ἀνταποκριθῆ στὶς ἀνάγκες τοῦ λαοῦ. Ἦθελε, τὶς δύσκολες αὐτὲς ὥρες ποὺ περνοῦσε ὁ Φλωρινιώτικος λαός, νὰ ἔχη κοντὰ του τὸν ἐπίσκοπό του. Δὲν μπορούσε νὰ δικαιολογήσῃ μὲ τίποτε τὴν ἐγκατάλειψι τοῦ ποιμνίου καὶ τὴν ἐγκατάστασί του στὴν Ἀθήνα. Δὲν μπορούσε νὰ κρατᾷ κλειστὸ τὸ στόμα του, γιὰ νὰ μὴν ἔρθῃ σὲ σύγκρουσι μὲ τὸ δεσπότη, γι' αὐτὸ κάποια μέρα ἐπαναστάτησε.

«**Προτιμότερο κανεῖς**», ἔλεγε, «**νὰ πέση μαχόμενος, παρὰ νὰ στέκεται προδότης. Ἐγὼ διαφωνῶ μ' αὐτοὺς ποὺ θυσιάζουν τὴν ἀλήθεια χάριν τοῦ κηρύγματος. Ἀγαπούσαμε τὸ κήρυγμα, ὅμως τὸ θυσιάζαμε χάριν τῆς ἀλήθειας καὶ ἔτσι εἶχαμε διωγμοὺς καὶ περιπέτειες στὴ ζωὴ μας**». (Κατασκήνωσι 19.8.1993).

Ἦκανε κήρυγμα στὸν κατάμεστο ναὸ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος καὶ στὸ τέλος ἔστειλε σκληρὸ μῆνυμα στὸ δεσπότη.

Νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Ἀθήνα καὶ νὰ ἔρθῃ ἀμέσως στὴ Μητρόπολί του

Εἶπε: «**Ἄν ὁ δεσπότης, αὐτὲς τὶς δύσκολες στιγμὲς ποὺ περνᾷ ἡ πατρίδα μας, δὲν ἔρθῃ μέχρι τὴν ἄλλη Κυριακὴ στὴ Μητρόπολί του, θὰ κάνω κήρυγμα ἐναντίον του, ποὺ ἀπὸ τὴν σφοδρότητά του θὰ πετιοῦνται τὰ κεραμίδια τοῦ ναοῦ στὸν ἄερα**». Ἔστειλε τὸ μῆνυμα καὶ γνώριζε ὅτι θὰ φτασῆ σύντομα στὴν Ἀθήνα.

Ὅταν ἔφυγε ὁ δεσπότης, πῆρε τὸ λόγο ὁ διερμηνέας τοῦ Ἀνέστης Χάρης καὶ τοῦ εἶπε: Μὴ ταράζετε· τὰ κορίτσια αὐτά, ποὺ κατηγορήσε ὁ δεσπότης, μένουν δίπλα στὸ σπίτι μου καὶ τὰ γνωρίζω πολὺ καλά. Μαγειρεύουν μαζί μὲ ἄλλες κοπέλλες καὶ πᾶνε τὸ φαγητὸ στὰ σπίτια τῶν γερόντων, τῶν ἀρρώστων. Βάζω ἐγγύησι τὸν ἑαυτὸ μου. Πρῶτα θὰ σκοτώσης ἐμένα καὶ μετὰ αὐτά. Ἐξήγησε στὸν φρούραρχο, γιατί ὁ δεσπότης τὰ κατηγορήσε καὶ γιὰ τὸ μῖσος ποὺ ἔχει στὸν πνευματικὸ πατέρα τῶν κοριτσιῶν. Ἠρέμησε ὁ Γερμανός, πίστεψε στὰ λόγια τοῦ διερμηνέα του καὶ δὲν ἔκανε κακὸ στὶς κοπέλλες.

Δεύτερη καταγγελία

Φεύγουν οἱ Γερμανοί, ἡ χώρα προσπαθεῖ νὰ ἐπουλώσῃ τὶς πληγές της. Τὸ κράτος κτίζει σχολεῖα.

Ὁ δεσπότης Βασίλειος μαζί μὲ τοὺς ἄρχοντες τοῦ τόπου εἶνε καλεσμένος σὲ κάποιο χωριό, γιὰ νὰ βάλουν θεμέλιο λίθο γιὰ τὸ δημοτικὸ σχολεῖο. Θ' ἀκολουθήσῃ τραπέζι. Οἱ κάτοικοι ἔχουν ἐτοιμάσει σοῦβλες, γιὰ νὰ περιποιηθοῦν τοὺς ἐκλεκτοὺς καλεσμένους.

Ὁ δεσπότης παίρνει μαζί του γιὰ συνοδεία τὸν γραμματέα τῆς Μητροπόλεως Ἰωάννης Μπουτσοκο, τὸν σύζυγο τῆς Εὐθυμίας. Στὸ τραπέζι ὁ δεσπότης κάθεται δίπλα στὸν ἐπιθεωρητῆ. Ἀνοίγει συζήτησι μαζί του καὶ μπαίνει κατ' εὐθειᾶν στὸ θέμα του.

–**Στὴν πόλι τῆς Φλωρίνης, ὑπάρχει μιὰ δασκάλα αἰρετική. Ἔχει ἓνα ἄντρο κοριτσιῶν καὶ κάνει μεγάλο κακὸ στὴν πόλι. Φροντίστε νὰ τὴν ἀπομακρύνετε. Ὁ ἐπιθεωρητῆς παραξενεύεται. Ποιὰ εἶνε αὐτή; καὶ νὰ εἴστε βέβαιοι ὅτι θὰ κάνω τὸ καθῆκον μου. Ὁ δεσπότης τὴν κατονομάζει· Πολεμίδα Ρεσναλῆ.**

Καὶ πάλι ὁ Θεὸς ἐπεμβαίνει

Τώρα ἡ ἐπέμβασι τοῦ Θεοῦ ἔρχεται ἀπὸ τὸ γραμματέα τοῦ δεσπότη, ποὺ ἄκουσε τὴ συζήτησι.

Τὴν ἄλλη μέρα, τὸ πρωί, πάει στὸν ἐπιθεωρητῆ καὶ τοῦ λέει· –**Χθὲς ὁ δεσπότης κατηγορήσε μιὰ δασκάλα, ποὺ προσφέρει μεγάλο ἔργο στὴν πόλι. Μὲ μιὰ μεγάλη ὁμάδα κοριτσιῶν πηγαίνει φαγητὸ σὲ φτωχοὺς καὶ ἀρρώστους· κάνει ἔργο, ποὺ δὲν τὸ κάνει ἡ Μητρόπολι. Καὶ παραξενεμένος ὁ ἐπιθεωρητῆς, ποὺ ἄκου-**

σφαγεῖο ἀγκαλιά, γιατί φοβήθηκαν μήπως στοὺς φοβήσουν.

Τὰ ὑλικά γιὰ τὰ συσσίτια τὰ κουβαλοῦσαν μὲ τὰ χέρια τους, γιὰ νὰ μὴ χαλάσουν χρήματα στὰ μεταφορικά. Πήγαιναν στὴν ἀγορὰ γιὰ κρεμμύδια καὶ μετέφεραν τὰ δεμάτια στοὺς ὤμους τους.

Πέθανε ἓνας παπποῦς, ποὺ δὲν εἶχε συγγενῆ νὰ τὸν κηδέψῃ, καὶ ἐφήρμοσαν τὴ συμβουλή τῆς ἀγάπης, ποὺ ἔδωσε ὁ π. Αὐγουστῖνος σὲ συνεργάτες του στὴν Κοζάνη: **«...Ἐνταφιάσατε κανένα φτωχόν, ἄπορον; Νὰ ἔχῃς τὸ νοῦ σου. Θὰ τὸν κηδεύσωμεν ὡς βασιλέα. Ἔτσι θὰ τιμήσωμεν τὸν ΧΡΙΣΤΟΝ, ποὺ δὲν εἶχε κανένα νὰ τὸν κηδεύῃ καὶ παρουσιάσθῃ ὁ Ἰωσήφ καὶ ὁ Νικόδημος».**

Ἔμαθαν ὅτι σὲ μιὰ ἀποθήκη τοῦ Δήμου ὑπάρχει ἓνα φέρετρο καὶ τὸ ζήτησαν. Τὸ πήραν στὰ χέρια τους, τὸ πέρασαν ἀπὸ τὴν πλατεῖα καὶ τὸ πήγαν στὸ σπίτι τοῦ παπποῦ καὶ τοῦ ἔκαναν τὴν κηδεία.

Ὁ ἐπίσκοπος Βασίλειος καταδότης τῶν Γερμανῶν!!!

Τὰ βέλη διαλύονται

Τὰ πυρὰ τοῦ ἐπισκόπου Φλωρίνης Βασιλείου μετὰ τὴν ἀπομάκρυνσι τοῦ ἱεροκήρυκα στρέφονται στὰ δραστήρια ἐκεῖνα μέλη τῆς ἀδελφότητος ποὺ ἔμειναν πιστὰ στὸν πνευματικὸ τους πατέρα καὶ ἔγιναν ἄγγελοι παρηγοριᾶς καὶ ἐλπίδος στὴν πόλι τῆς Φλωρίνης.

Πρῶτος στόχος οἱ τρεῖς ἀδελφές: ἡ Πολεμίδα, ἡ Δωροθέα καὶ ἡ Εὐαγγελία Ρεσσαλή.

Ὁ ἐπίσκοπος Φλωρίνης Βασίλειος πάει στὸν Γερμανὸ διοικητὴ καὶ τοῦ λέει: *–Ἦρθα νὰ σοῦ πῶ ὅτι ὑπάρχει ἐδῶ στὴν πόλι μιὰ ὀμάδα κοριτσιῶν, ποὺ διευθύνουν οἱ ἀδελφές Ρεσσαλή, καὶ πηγαίνουν φαγητὸ στοὺς ἀντάρτες. Αὐτὴ ἡ κατηγορία ἔπιανε τότε.*

Μόλις τὸ ἄκουσε ὁ Γερμανὸς φρούραχος, σηκώθηκε ὄρθιος καὶ εἶπε: *–Γίνονται τέτοια πράγματα κάτω ἀπὸ τὴ μύτη μου; Δὲν θ’ ἀφήσω ρουθούνη.* Ὁ δεσπότης Βασίλειος μετὰ τὴν καταγγελία ἔφυγε εὐχαριστημένος. Ἦταν πλέον σίγουρος ὅτι μὲ τὸ θάνατο αὐτῶν τῶν κοριτσιῶν θὰ ἔπεφτε φόβος καὶ θὰ διαλυόταν αὐτὴ ἡ χριστιανικὴ ὀμάδα, ποὺ τοῦ θύμιζε τὸν Καντιώτη.

Ὁ Θεὸς ἐπεμβαίνει καὶ σώζει τὶς 3 ἀδελφές ποὺ μπήκαν στὸ στόχαστρο τοῦ Βασιλείου

Τὸ ἔμαθε πράγματι αὐθημερὸν ὁ δεσπότης καὶ ἔστειλε τηλεγραφικὰ τὴν ἀπόλυσι τοῦ ἱεροκήρυκα. Τὸ τηλεγράφημα διέταξε: Ὁ ἱεροκήρυκας Αὐγουστῖνος Καντιώτης νὰ ἐγκαταλείψῃ πάραυτα τὴ Μητρόπολι Φλωρίνης καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ στὴ Θεσσαλονίκη. Ὁ π. Αὐγουστῖνος ὑπήκουσε. Ἡ μετακίνησί του λόγω καιροῦ καὶ λόγω γεγονότων δὲν ἦταν εὐκόλη, ἀλλὰ ὑπήκουσε. Σὰν κεραυνὸς ἔπεσε στὴν πόλι ἡ εἶδησι ὅτι ὁ δεσπότης διώχνει τὸν ἱεροκήρυκα Αὐγουστῖνο Καντιώτη ἀπὸ τὴ Φλώρινα.

Ἡ δασκάλα Δόμνα Λαζαρίδου θυμᾶται: Τὸ μάθαμε καὶ πήγαμε στὸ τραῖνο δακρυσμένοι γιὰ νὰ τὸν χαιρετίσουμε, κρατῶντας στὰ χέρια μας ἓνα κέικ. Ὅταν μᾶς εἶδε ἀπὸ τὸ παράθυρο τοῦ τραίνου, κατέβηκε μέχρι τὰ σκαλοπάτια τοῦ τραίνου καὶ μᾶς εἶπε: **«Τώρα τὸν Αὐγουστῖνο νὰ τὸν ξεχάσετε, τὸ Χριστὸ νὰ μὴ ξεχάσετε ποτέ».**

Καὶ ὅταν πήγαμε νὰ τοῦ δώσουμε τὸ κέικ γιὰ τὸ δρόμο, μᾶς εὐχαρίστησε καὶ εἶπε νὰ τὸ δώσουμε στοὺς φτωχοὺς.

Ὁ π. Αὐγουστῖνος φεύγει ἀπὸ τὴ Φλώρινα. Ἡ πόλις θρηνεῖ.

Γίνονται διαμαρτυρίες πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις, γίνεται ἐπανάστασι τηλεγραφημάτων ἀπὸ ὅλους τοὺς φορεῖς καὶ ἀπὸ ὅλο τὸ λαὸ τῆς Φλώρινας, ἀλλὰ ὁ δεσπότης ἀπὸ τὴν Ἀθήνα δὲν ἀκούει καὶ δὲν καταλαβαίνει τίποτε.

Ὁ π. Αὐγουστῖνος ἔφυγε, ἀλλὰ ὁ σπόρος ποὺ ἔπεσε βλάστησε. Ἡ Ἀδελφότητα τῆς «Ἀγάπης», μὲ 150 κοπέλλες, μένει καὶ συνεχίζει τὸ κατηχητικὸ καὶ φιλανθρωπικὸ του ἔργο.

Ἀνάστατος ὁ λαὸς τῆς Φλώρινας

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

Ἐν Φλωρίνῃ τῇ 2 Μαρτίου 1943

ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ. 85/52/3α

Γενικὸ Ἐπιθεωρητὴν Νομαρχιῶν

Γενικῆς Διοικήσεως Μακεδονίας

Θεσ/νίκη

Διαταχθεῖσα μετάθεσις ἐξ ἐντεῦθεν εἰς Γρεβενὰ ἱεροκήρυκος Αὐγουστῖνου Καντιώτη, ἐργασθέντος ἀόκνως ἐθνικῶς, θρησκευτικῶς, ἀναζωπυρώσαντος ἐθνικὸν καὶ θρησκευτικὸν φρόνημα κατοίκων ἀκράϊας ταύτης περιοχῆς, ἠκούσθη

τουλάχιστον μετ' ἐκπλήξεως παρὰ πολυπληθῶν ὀπαδῶν του καὶ ἡμῶν-ΣΤΟΠ.

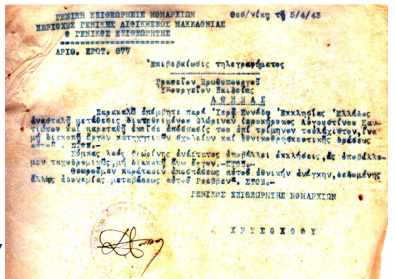
Φρονοῦμε σπουδαῖοι λόγοι ἐθνικῆς καὶ θρησκευτικῆς σκοπιμότητος ἐπιβάλλουν συνέχισιν παραμονῆς ἐνταῦθα ἀξίου ἱερωμένου καὶ ἐφ' ὅσον συμφωνεῖτε παρακαλοῦμεν ἐνεργήσητε πρὸς τοῦτο.-

Διοικητῆς Καννᾶς

Διὰ τὴν ἀκρίβειαν
Θεσ/νίκη τῆ 6/4/1943
Ἡ ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΝΟΜΑΡΧΙΩΝ Γ.Δ.Μ.
(Ἀκολουθεῖ σφραγίδα & ὑπογραφή)

**Ἐθνικὴ ἀνάγκη ἢ παραμονὴ τοῦ ἱεροκήρυκα
στὴ Φλώρινα**

ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΝΟΜΑΡΧΙΩΝ
ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ
Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ
ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ. 877
Θεσ/νίκη τῆ 5/4/1943
**Ἐπιβεβαίωσις τηλεγραφήματος
Γραφεῖον Πρωθυπουργοῦ
Ἰπουργεῖου Παιδείας
ΑΘΗΝΑ**

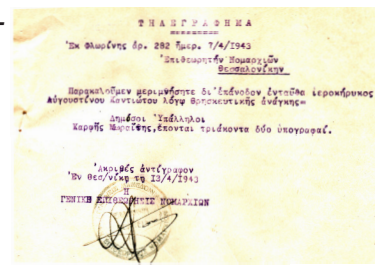
**Παρακαλῶ ἐπέμβητε παρὰ Ἱερᾷ
Συνόδω Ἐκκλησίας Ἑλλάδος
ἀνασταλῆ μετάθεσις διατεθειμένου Φλώριναν ἱεροκήρυκος
Αὐγουστίνου Καντιώτου καὶ παραταθῆ ἐκεῖσε ἀπόσπασίς
του ἐπὶ τρίμηνον τουλάχιστον, ἵνα μὴ διακοπῆ ἔργον κατη-
χητικῶν σχολείων καὶ ἐθνικοθρησκευτικῆς δράσεως αὐτοῦ.
ΣΤΟΠ.-**

**Σύμπας λαὸς Φλωρίνης ἀναστατος ὑποβάλλει ἐκκλήσεις, ἃ
ὑποβάλλομεν ταχυδρομικῶς, μὴ διακοπῆ ἄνω ἔργον.- ΣΤΟΠ.-
Θεωροῦμεν παράτασιν ἀποσπάσεως αὐτοῦ ἐθνικὴν ἀνάγκην,**

**στίνου Καντιώτου λόγω Θρησκευ-
τικῆς ἀνάγκης.**

**Δημόσιοι Ὑπάλληλοι
Καρφῆς Μωραΐτης, ἔπονται τριά-
κοντα δύο ὑπογραφαί.**

Ἄκριβες ἀντίγραφον
Ἐν Θεσ/νίκη τῆ 13/4/1943
Ἡ ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΝΟΜΑΡΧΙΩΝ

Ὁ π. Αὐγουστίνος ἔφυγε ἀπὸ τὴ Φλώρινα

Ὁ π. Αὐγουστίνος ἔφυγε, ἀλλὰ τὸ ἔργο τοῦ Θεοῦ συνεχίστηκε
στὴ Φλώρινα. Ἡ Εὐαγγελία Ρεσναλῆ μιᾶ γιὰ τὰ συσσίτια πού
γίνονταν στὴ Φλώρινα, με τὴν πνευματικὴ καθοδήγησι τοῦ π.
Αὐγουστίνου: «Κάναμε συσσίτια, 800 πιάτα ἡμερησίως στοὺς
πτωχοὺς καὶ πηγαίναμε τὸ φαγητὸ στὰ σπίτια των. Ἦμασταν
μιὰ μεγάλη ομάδα κοριτσιῶν, πού ἀργότερα ἀποτελέσαμε τὸν
Ὁρθόδοξο Χριστιανικὸ Σύλλογο τῆς “Ἀγάπης” πού βρίσκεται σὲ
δραστηριότητα μέχρι σήμερα».

Ἡ δασκάλα Δόμνα Λαζαρίδου, λέει: «Ὁ κόσμος μᾶς περιέβαλλε μὲ
μεγάλῃ ἀγάπῃ. Μᾶς εἶχε τόσο ἐμπιστοσύνη, πού ἔβαζε τὰ χρήματα
στὰ χέρια μας, λέγοντας· Πάρτε τα αὐτὰ γιὰ τοὺς φτωχοὺς.

Πηγαίναμε τὸ φαγητὸ καὶ στὰ σπίτια τῶν γερόντων καὶ τῶν
ἀρρώστων».

**Ἡ ἀγάπη τοῦ Φλωρινιώτικου λαοῦ
καὶ ἡ αὐτοθυσία τῶν κοριτσιῶν**

Ὁ λαὸς τῆς Φλώρινας, πού γνώρισε τὸν Χριστὸ ἀπὸ τὸν π.
Αὐγουστίνου, εἶχε μεγάλη ἐμπιστοσύνη στὶς κοπέλλες καὶ τὶς
βοηθοῦσε στὸ κοινωνικὸ ἔργο. Εἶχαν πολλοὺς συνδρομητὰς στὰ
συσσίτια, οἱ ὅποιοι βοηθοῦσαν εἴτε σὲ εἶδος εἴτε σὲ χρήματα.
“Ὅλοι οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι τοὺς ἔδιναν κάθε μῆνα ὅ,τι μπο-
ροῦσαν. Ἡ Πρόνοια ἀπέκτησε τὸν πιὸ καλὸ σύμμαχο. Ἔστειλε
τοὺς φτωχοὺς γιὰ φαγητὸ στὰ συσσίτια τῶν κοριτσιῶν.

Κάποια μέρα τὶς κάλεσαν νὰ πάρουν κάποια γίδια, πού κατασχέ-
θηκαν στὰ σύνορα καὶ ἦταν πολὺ καχεκτικά. Τὰ μετέφεραν στὸ

Κοινοποιήσις

- Γραφείον Πρωθυπουργού
- Υπουργείον Θρησκευμάτων και Έθνικῆς Παιδείας.
- Ἱερὰν Σύνοδον Ἐκκλησίας Ἑλλάδος
- Γ.Ε.Ν.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

Ἐκ Φλωρίνης ἀριθ. 254, ἡμερ. 5/4/43

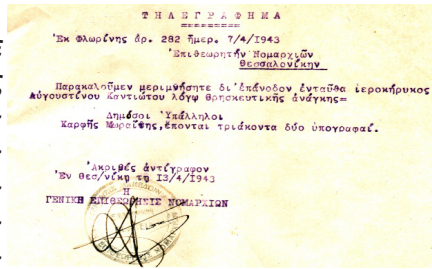
Ἐπιθεωρητὴν Νομαρχιῶν
Γενικῆς Διοικήσεως Μακεδονίας
Θεσσαλονίκη

Παρακαλοῦμεν ἐνεργῆσατε ἐγκριθῆ συνέσις ἀποσπάσεως ἱεροκήρυκος Αὐγουστίνου Καντιώτου τοῦλάχιστον ἐπὶ τρίμηνον. Μέγιστον ἐγκλημα ἐγκατάλειψις κατηχητικῶν σχολείων διαπαιδαγωγούντων θρησκευτικῶς νεολαίαν καὶ λαϊκῶν κηρυγμάτων, ἅτινα [ἀπὸ τῆς] ἀπελευθερώσεως διὰ πρώτην φοράν ἰδρύνονται, ὡς καὶ διακοπὴ τῆς ἐξομολογήσεως εἰσαχθείσης τὸ πρῶτον [εἰς τὴν] πόλιν μας.-

Ἐκπρόσωποι Δημοδιδασκάλων

Δημήτριος οἰκονομίδης, Μ. Ἀδαμαντίδης, Ἀθανάσιος Τέλος,
Ἰωάννης Στεργιόπουλος, Ἀναστάσιος Γερμανός

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον
Ἐν Θεσ/νίκη τῆ 13/4/1943
Ἡ ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΝΟΜΑΡΧΙΩΝ
Χρυσοχόος

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ 32 ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΗΣ ΦΛΩΡΙΝΑΣ ΖΗΤΟΥΝ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΑ ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΥ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

Ἐκ Φλωρίνης ἀρ. 282 ἡμερ. 7/4/1943

Ἐπιθεωρητὴν Νομαρχιῶν
Θεσσαλονίκη
Παρακαλοῦμεν μεριμνήσατε δι' ἐπάνοδον ἐνταῦθα Αὐγου-

δεδομένης ἄλλως ἀδυναμίας μεταβάσεως αὐτοῦ Γρεβενά. **ΣΤΟΠ.- ΓΕΝΙΚΟΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ ΝΟΜΑΡΧΙΩΝ ΧΡΥΣΟΧΟΥ**

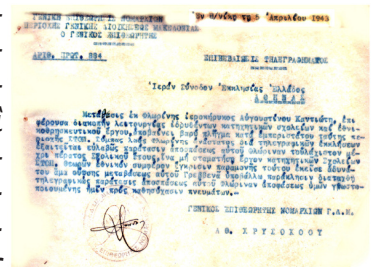
Βαρὺ πλήγμα ἢ ἀπομάκρυνσι τοῦ ἱεροκήρυκα στὴν ἐμπερίστατη περιοχὴ τῆς Φλώρινας

ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΝΟΜΑΡΧΙΩΝ
ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ
Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ
Ἀριθ. Πρωτ. 884

Ἐν Θεσ/νίκη τῆ 5 Ἀπριλίου 1943

Ἐπιβεβαίωσις Τηλεγραφήματος Ἱερὰν Σύνοδον Ἐκκλησίας Ἑλλάδος Ἀθήνα

Μετὰθεσις ἐκ Φλωρίνης, ἱεροκήρυκος Αὐγουστίνου Καντιώτου, ἐπιφέρουσα διακοπὴν λειτουργίας ἰδρυθέντων κατηχητικῶν σχολείων καὶ ἐθνικοθρησκευτικοῦ ἔργου, ἀποβαίνει **βαρὺ πλήγμα κατὰ ἐμπεριστάτου ταύτης περιοχῆς ΣΤΟΠ.** Σύμψας λαὸς Φλωρίνης ἀνάστατος διὰ τηλεγραφικῶν ἐκκλήσεων ἐξαίτεται εὐλαβῶς παράτασιν ἀποσπάσεως αὐτοῦ Φλώριναν τοῦλάχιστον μέχρι πέρατος Σχολικοῦ ἔτους, ἵνα μὴ σταματήσῃ ἔργον κατηχητικῶν Σχολείων ΣΤΟΠ. Θεωρῶν ἐθνικὸν συμφέρον ἐγκρισιν παραμονῆς τούτου ἐκεῖσε, ἀδυνάτου ἄμα οὔσης μεταβάσεως αὐτοῦ Γρεβενά, ὑποβάλλω παράκλησιν διαταχθῆ τηλεγραφικῶς παράτασις ἀποσπάσεως αὐτοῦ εἰς Φλώριναν ἀποφάσεως ὑμῶν γνωστοποιοιμένης ἡμῖν πρὸς καθησύχασιν πνευμάτων.-

Ἐπιβεβαίωσις Τηλεγραφήματος Ἱερὰν Σύνοδον Ἐκκλησίας Ἑλλάδος Ἀθήνα

ΓΕΝΙΚΟΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ ΝΟΜΑΡΧΙΩΝ ΤΓ.Δ.Μ. ΑΘ. ΧΡΥΣΟΧΟΥ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

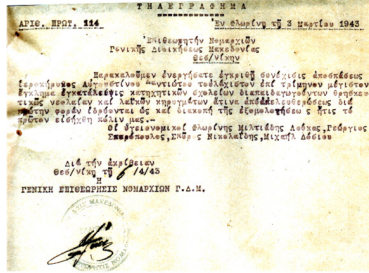
Αἴτησι τῶν Ὑγειονομικῶν τῆς πόλεως Φλωρίνης γιὰ παράτασι παραμονῆς

ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ. 114

Έν Φλωρίνη τῆ 3 Μαρτίου 1943

Ἐπιθεωρητὴν Νομαρχῶν
Γενικῆς Διοικήσεως Μακεδονίας Θεσ/νίκη.

**Παρακαλοῦμεν ἐνεργήσετε ἐγκριθῆ
συνέχισις ἀποσπάσεως ἱεροκήρυκος
Αὐγουστίνου Καντιώτου τοῦλάχιστον
ἐπὶ τρίμηνον. Μέγιστον ἔγκλημα ἐγ-
κατάλειψις κατηχητικῶν σχολείων
διαπαιδαγωγούντων θρησκευτικῶς
νεολαίαν καὶ λαϊκῶν κηρυγμάτων
ἄτινα ἀπὸ ἀπελευθερώσεως διὰ
πρώτην φοράν ἰδρύνονται ὡς καὶ
διακοπὴ τῆς ἐξομολογήσεως ἣτις τὸ
πρῶτον εἰσήχθη πόλιν μας.-**

**Οἱ ὑγειονομικοὶ Φλωρίνης Μιλτιάδης Λούκας, Γεώργιος Σπυρό-
πουλος, Σπύρος Νικολαΐδης, Μιχαὴλ Δόσιου**

Διὰ τὴν ἀκρίβειαν
Θεσ/νίκη τῆ 6/4/1943

Ἡ ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΝΟΜΑΡΧΙΩΝ Γ.Δ.Μ. (Ακολουθεῖ σφραγίδα & ὑπογραφή)

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ. 130

Ἐν Φλωρίνη τῆ 3 Μαρτίου 1943

Ἐπιθεωρητὴν Νομαρχιῶν Μακεδονίας - Θεσ/νίκη

Εὐπειθῶς παρακαλοῦμεν ὅπως ἐνεργή-
σητε καὶ ἀνασταλῆ μετάθεσις ἐντεῦθεν ἱε-
ροκήρυκος Αὐγουστίνου Καντιώτη μέχρι
πέρατος σχολικοῦ ἔτους κατηχητικοῦ
σχολείου μας ἰδρυθέντος ἐνταῦθα ὑπὸ
τούτου πρὸς συνέχισιν ἐξαίρετου καὶ λίαν
καρποφόρου διδασκαλίας ἣς ἔχομεν προ-

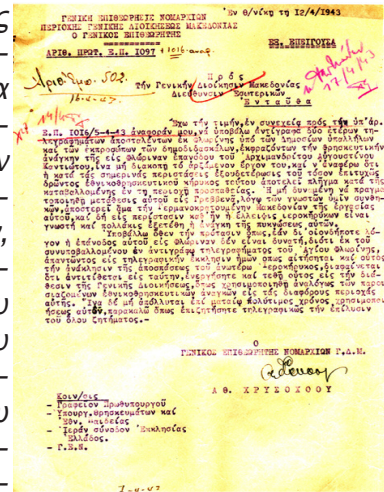
ερχόμεθα ἀναμένει δι' ἐνεργειῶν σας ταχεῖαν ἐπαναφοράν του.-

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐνώσεως ἐργαζομένων νεανίδων

Βεατρίκη Λαπατᾶ, Δωροθέα Ναοῦμ, Σπύρου Καλλιόπη, Χρυ-
σάνθη Τσαγανίδου, Μερóπη Καλεώδη, Ἐλένη Λιοντῆ
ἔπονται 80 ὑπογραφαὶ νεανίδων κατηχητικοῦ.-

Διὰ τὴν ἀκρίβειαν, Θεσ/νίκη τῆ 6/4/1943, ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΝΟΜΑΡΧΙΩΝ

Ἐχω τὴν τιμὴν, ἐν συνεχείᾳ πρὸς
τὴν ὑπ' ἀρ. Ε.Π. 1016/5-4-43 ἀνα-
φοράν μου, νὰ ὑποβάλω ἀντίγραφα
δύο ἐτέρων τηλεγραφημάτων ἀπο-
σταλέντων ἐκ Φλωρίνης ὑπὸ τῶν
Δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ τῶν ἐκ-
προσώπων τῶν δημοδιδασκάλων,
ἐκφραζόντων τὴν θρησκευτικὴν ἀ-
νάγκην τῆς εἰς Φλώρινα ἐπανόδου
τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Αὐγουστίνου
Καντιώτου, ἵνα μὴ διακοπῆ τὸ ἀρ-
ξάμενον ἔργον του, καὶ ν' ἀναφέρω

ὅτι ἡ κατὰ τὰς σημερινὰς περιστά-
σεις ἐξουδετέρωσις τοῦ τόσο ἐπι-
τυχῶς δρῶντος ἐθνικοθρησκευτικοῦ κήρυκος τούτου ἀποτελεῖ
πληγμὰ κατὰ τῆς καταβαλλομένης ἐν τῇ περιοχῇ προσπάθειας. Ἡ
μὴ δυναμένη νὰ πραγματοποιηθῆ μετάθεσις αὐτοῦ εἰς Γρεβενά,
λόγω τῶν γνωστῶν ὑμῖν συνθηκῶν, ἀποστερεῖ ἅμα τὴν Γερμανο-
κρατουμένην Μακεδονίαν τῆς ἐργασίας αὐτοῦ καὶ δὴ εἰς περίστα-
σιν καθ' ἣν ἡ ἔλλειψις ἱεροκηρύκων εἶναι γνωστὴ καὶ πολλάκις
ἐξετέθη ἡ ἀνάγκη τῆς πυκνώσεως αὐτῶν.

Ὑποβάλλω ὅθεν τὴν πρότασιν ὅπως, ἐὰν δι' οἰονδήποτε λόγον
ἡ ἐπάνοδος αὐτοῦ εἰς Φλώρινα δὲν εἶναι δυνατὴ, διότι ἐκ τοῦ
συνυποβαλλόμενου ἐν ἀντιγράφῳ τηλεγραφήματος τοῦ ἀγίου
Φλωρίνης, ἀπαντῶντος εἰς τηλεγραφικὴν ἔκκλησιν ἡμῶν ὅπως
αἰτήσῃται καὶ οὗτος τὴν ἀνάκλησιν τῆς ἀποσπάσεως τοῦ ἀνω-
τέρω ἱεροκήρυκος, διαφαίνεται ὅτι ἀντιτίθεται εἰς ταύτην,
ἐνεργήσητε καὶ τεθῆ οὗτος εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Γενικῆς Διοική-
σεως, ὅπως χρησιμοποιηθῆ ἀναλόγως τῶν παρουσιαζομένων
ἐθνικοθρησκευτικῶν ἀναγκῶν εἰς διαφόρους περιοχὰς αὐτῆς.
Ἴνα δὲ μὴ ἀπόλλυται ἐπὶ ματαίῳ πολῦτιμος χρόνος χρησιμο-
ποιήσεως αὐτοῦ, παρακαλῶ ὅπως ἐπιζητήσητε τηλεγραφικῶς
τὴν ἐπίλυσιν τοῦ ὄλου ζητήματος.-

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ ΝΟΜΑΡΧΙΩΝ
ΑΘΑΝ. ΧΡΥΣΟΧΟΟΥ

στατον Έπαρχίαν, τήν Παιονίαν, άποσπώμενος εΐς τήν Μη-
τρόπολιν Πολυαυής και Κιλκισίου.-

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ ΝΟΜΑΡΧΙΩΝ
ΑΘΑΝ. ΧΡΥΣΟΧΟΥ

Κοιν/σις

- Γραφεΐον Πρωθυπουργού
- Υπουργείον Θρησκευμάτων και Έθνικης Παιδείας.
- Έεράν Σύνοδον Έκκλησίας Έλλάδος
- Γ.Ε.Ν.

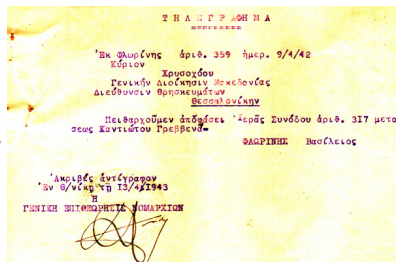
Τηλεγράφημα έπισκόπου Φλωρίνης Βασιλείου
που προσποιείται τον άθώο

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

Έκ Φλωρίνης άριθ. 359 ήμερ. 9/4/1943

Κύριον Χρυσοχόν
Γενικήν Διοίκησιν Μακεδονίας
Διεύθυνσιν Θρησκευμάτων
Θεσσαλονίκη

**Πειθαρχοῦμεν άποφάσει Έεράς
Συνόδου άριθ. 317 μεταθέσεως
Καντιώτη Γρεβενά.
ΦΛΩΡΙΝΗΣ Βασιλείος**

Άκριβές αντίγραφον
Έν Θεσ/νίκη τή 13/4/1943, Η ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΝΟΜΑΡΧΙΩΝ

Ό Γενικός έπιθεωρητής Νομαρχιών Άθ. Χρυσοχού καταγγέλλει
τον έπίσκοπο Φλωρίνης Βασιλείο ως ύπαίτιο τής μεταθέσεως

ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΝΟΜΑΡΧΙΩΝ
ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ
Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ
ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ. Ε.Π. 1016

ΕΞ. ΕΠΕΙΓΟΥΣΑ

(Αριθ. έμπιστ. 502, 16-4-43)

Πρός τήν Γενικήν Διοίκησιν Μακεδονίας
Διεύθυνσιν Έσωτερικών
Ένταῦθα

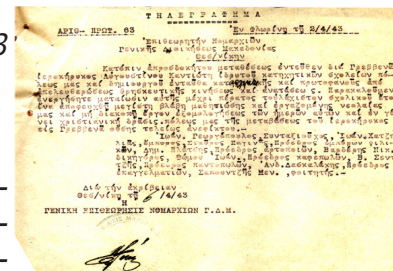
ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ. 63

Έν Φλωρίνη τή 2/4/1943

Έπιθεωρητήν Νομαρχιών
Γενικής Διοικήσεως Μακεδονίας
Θεσ/νίκη

**Κατόπιν άπροσδοκίτου μετα-
θέσεως έντεῦθεν διά Γρεβενά ίε-
ροκήρυκος Αύγουστίνου Καν-**

**τιώτη ίδρυτοῦ κατηχητικῶν σχολείων πόλεως μας και δημι-
ουργοῦ ένταῦθα καταπληκτικῆς και πρωτοφανοῦς άπό άπε-
λευθερώσεως θρησκευτικῆς κινήσεως και άνατάσεως, πα-
ρακαλοῦμεν ένεργήσητε ματαίωσιν αὐτῆς μέχρι πέρατος
τουλάχιστον σχολικοῦ έτους, ίνα άποφευχθῆ μέγιστη βλάβη
μαθητιώσεως και έργαζομένης νεολαίας μας και μη διακοπῆ
έργον έξομολογήσεως τῶν ήμερῶν αὐτῶν και έν γένει χρι-
στιανική δρᾶσις πόλεως μας, τῆς μεταβάσεως τοῦ ίεροκῆρυ-
κος εΐς Γρεβενά οὔσης τελείως άνεφίκτου.-**

Ίωάννης Γεωργόπουλος συνταξιούχος, Ίωάννης Χατζηλιᾶ
έμπορος, Σταῦρος Παγινᾶς πρόεδρος έμπόρων ψιλικῶν,
Δημήτριος Πλάτσης πρόεδρος άρτοποιῶν, Βαρβέρης Νικό-
λαος Δικηγόρος, Θώμου Ίωάννης πρόεδρος καφεπωλῶν,
Β. Σεντετζῆς πρόεδρος παντοπωλῶν, Άνδ. Δασκαλάκης
πρόεδρος έπαγγελματιῶν, Σαπουντζῆς Μεν. Φοιτητής.-

Διά τήν άκρίβειαν
Θεσ/νίκη τή 6/4/43
ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΝΟΜΑΡΧΙΩΝ (σφραγίδα & ύπογραφή)

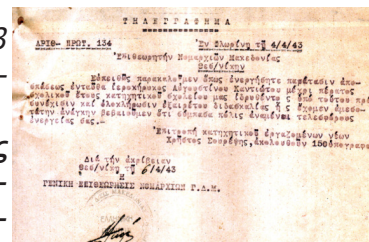
ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ. 134

Έν Φλωρίνη τή 4/4/43

Έπιθεωρητήν Νομαρχιών Μακεδο-
νίας Θεσ/νίκη

**Εὐπειθῶς παρακαλοῦμεν ὅπως
ένεργήσητε παράτασιν άποσπάσε-
ως ένταῦθα ίεροκήρυκος Αύγουσί-**

νου Καντιώτου μέχρι πέρατος σχολικού έτους κατηχητικού σχολείου μας ιδρυθέντος υπό τούτου, πρὸς συνέχισιν καὶ ὀλοκλήρωσιν ἐξαιρέτου διδασκαλίας ἧς ἔχομεν ἀμεσωτάτην ἀνάγκην βεβαιούμεν ὅτι σύμπασα πόλεις ἀναμένει τελεσφόρους ἐνεργείας σας.-

Ἐπιτροπή κατηχητικῶν ἐργαζομένων νέων

Χρῆστος Σουρέψης, ἀκολουθοῦν 150 ὑπογραφαί

Διὰ τὴν ἀκρίβειαν

Θεσ/νίκη τῆ 6/4/1943

ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΝΟΜΑΡΧΙΩΝ (σφραγίδα & ὑπογραφή)

Ἡ ἀπομάκρυνσι τοῦ ἱεροκήρυκα Αὐγουστίνου, ὁ ὁποῖος εἶναι κάρφος στὴν ξένη προπαγάνδα, ἀποτελεῖ ἔθνικὴ ζημίαν

Ἄριθ. ἐμπιστ. 522, 21.4.43

ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΝΟΜΑΡΧΙΩΝ

ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΟΥ

ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ. Ε.Π. 1016

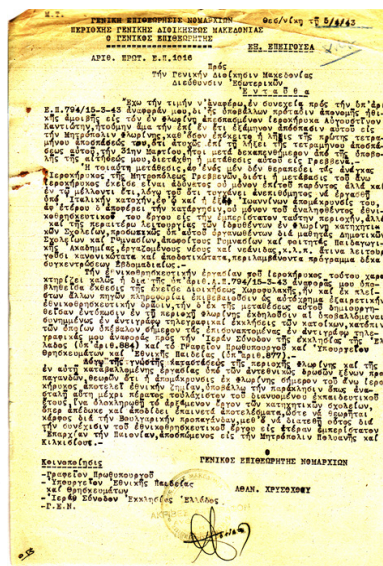
Ἐν Θεσ/νίκη τῆ 5/4/1943

Πρὸς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν Μακεδονίας

Διευθύνσιν Ἑσωτερικῶν

Ἐνταῦθα

Ἔχω τὴν τιμὴν ν' ἀναφέρω ἐν συνχεΐᾳ πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. Ε.Π. 794, 387- 15-3-43 ἀναφορὰν μου, δι' ἧς ὑποβάλλων πρότασιν ἀπονομῆς ἠθικῆς ἀμοιβῆς εἰς τὸν ἐν Φλωρίνῃ ἀπεσπασμένον ἱεροκήρυκα Αὐγουστῖνον Καντιώτην, ἠτούμην ἅμα τὴν ἐπὶ ἐν ἔτι ἐξάμηνον ἀπόσπασιν αὐτοῦ εἰς τὴν Μητρόπολιν Φλωρίνης, καθ' ὅσον ἐπέκειτο ἡ λῆξις τῆς πρώτης τετραμῆνου ἀποσπάσεώς του, ὅτι ἀτυχῶς ἐπὶ τῇ λήξει τῆς τετραμῆνου ἀποσπάσεως αὐτοῦ τὴν 31ην Μαρτίου, ἤτοι μετὰ δεκαπενθήμερον ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς

αἰτήσεως μου, διετάχθη ἡ μετάθεσις αὐτοῦ εἰς Γρεβενά.

Ἡ τοιαύτη μετάθεσις, ἀφ' ἐνὸς μὲν δὲν θεραπεύει τὰς ἀνάγκας ἱεροκήρυκος τῆς Μητροπόλεως Γρεβενῶν, διότι ἡ μετάβασις τοῦ ἄνω ἱεροκήρυκος ἐκεῖσε εἶναι ἀδύνατος οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἔτι, λόγω τοῦ ὅτι τυγχάνει ἀνεπιθύμητος νὰ ἐργασθῆ ὑπὸ Ἰταλικὴν κατοχὴν, ἐφ' ᾧ καὶ ἡ ἐξ Ἰωαννίνων ἀπομάκρυνσίς του, ἔθnikοθηρσκευτικῶν ἔργου εἰς τὴν ἐμπερίστατον ταύτην περιοχὴν, ἀλλὰ καὶ τῆς περαιτέρω λειτουργίας τῶν ἱδρυθέντων ἐν Φλωρίνῃ κατηχητικῶν σχολείων, προσωπικῶς ὑπ' αὐτοῦ ὀργανωθέντων διὰ μαθητὰς Δημοτικῶν Σχολείων καὶ Γυμνασίων, ἀποφοίτους Γυμνασίων καὶ φοιτητὰς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας, ἐργαζομένους νέους καὶ νεάνιδας κλπ., ἅτινα λειτουργοῦσι κανονικώτατα καὶ ἀποδοτικώτατα, περιλαμβάνοντα πρόγραμμα δέκα συγκεντρώσεων ἐβδομαδιαίως.

Τὴν ἔθnikοθηρσκευτικὴν ἐργασίαν τοῦ ἱεροκήρυκος τούτου χαρακτηρίζει καλῶς ἡ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Α.Π. 794/15-3-43 ἀναφορᾶς μου ὑποβληθεῖσα ἐκθεσις τῆς ἐκεῖσε Διοικήσεως Χωροφυλακῆς, ἣν καὶ πλείστων ἄλλων πηγῶν πληροφορία ἐπιβεβαιοῦσιν ὡς αὐτόχρημα ἐξαιρετικὴν ἔθnikοθηρσκευτικὴν δρᾶσιν, τὴν δ' ἐκ τῆς μεταθέσεως αὐτοῦ δημιουργηθεῖσαν ἐντύπωσιν ἐν τῇ περιοχῇ Φλωρίνης ἐπισυναπτομένας ἐν ἀντιγράφῳ τηλεγραφικᾶς μου ἀναφορᾶς πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (ὑπ' ἀριθ. 884) καὶ Γραφεῖον Πρωθυπουργοῦ καὶ Ὑπουργεῖον θρησκευμάτων καὶ Ἐθnikῆς Παιδείας (ὑπ' ἀριθ. 877).-

Λόγω τῆς γνωστῆς καταστάσεως τῆς περιοχῆς Φλωρίνης καὶ τῆς ἐν αὐτῇ καταβαλλομένης ἐργασίας ὑπὸ τῶν ἀνθεθνικῶς δρώντων ξένων προπαγανδῶν, θεωρῶν ὅτι ἡ ἀπομάκρυνσις ἐκ Φλωρίνης σήμερον τοῦ ἄνω ἱεροκήρυκος ἀποτελεῖ ἔθνικὴν ζημίαν, ὑποβάλλω τὴν παράκλησιν ὅπως ἀνασταλῆ αὐτὴ μέχρι πέρατος τουλάχιστον τοῦ διανυομένου ἐκπαιδευτικοῦ ἔτους, ἵνα ὀλοκληρωθῆ τὸ ἀρξάμενον ἔργον τῶν κατηχητικῶν σχολείων, ὅπερ ἀπέδωκε καὶ ἀποδίδει ἐπαινετὰ ἀποτελέσματα, ὥστε νὰ θεωρῆται κάρφος διὰ τὴν βουλγαρικὴν προπαγάνδα, μεθ' ὃ νὰ διατεθῆ οὗτος διὰ τὴν συνέχισιν τοῦ ἔθnikοθηρσκευτικῶν ἔργου εἰς ἑτέραν ἐμπερί-